

له بلاو كراوه كانی مائپهري به ههشت

قه لای پاریزهر له

ساحیر و جادوگر

م. علي خان

مائپهري به ههشت

ba8.org

مائپهريكي ئيسلامي زانستي په روږدهيي يه و له پیناو بلاو كړدنه وهی نه و ئيسلامه يه كه سه له فی
صالح - پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوډلانی (رضي الله عنهم) له سهری بوون -
وه سهر به هيچ گروپ و لایه نيكي حيزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە بۇلۇ دەكەتەۋە كە دەپنە ھۇي:

۱. شارەزاكردى موسۇلمانان و پەرۋەردە كوردنيان لەسەر رىگا راستەكەي ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەي ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتنى پېشىن و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كوردنەۋەي بىروبەۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىە كوردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۇچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كوردنەۋەي موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رىۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كوردنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەي ئىسلام و نەھىشتن و كەمكردنەۋەي دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجام:

ئاشنا كوردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كوردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۇز و سوننەتى صەحيح و ئاشكرا كوردنى ئەو شتانەي كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نىۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەي دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بىروبەۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەي كۆمەلەيەتى.

خودايە داۋات لى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، وتەۋفيقان بەدەيت بۇ ھەر كار و گوڧتارىكى جوان وچاك بەو شىۋەيەيى كەخۇت لىي پازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

سوپاس وستایشی بیّ پایان بۆ پەروەردگاری جیهانه‌کان، به‌دییه‌نەری ئەرز وئاسمانەکان، به‌رپۆه‌به‌ری که‌ون وکائیناته‌کان، پۆزیده‌ری ئاده‌میه‌کان، ته‌قینه‌ری دانه‌ویله‌کان، دابه‌زینه‌ری کتیبه‌کان، په‌وانه‌کاری په‌یامبه‌ران، سوپاس بۆ خوای تاک وته‌نها، هەر ئه‌وه جی‌نیازی بی‌نیازه به‌ ته‌نها، نه‌ له‌ که‌س بوه، نه‌ که‌سی لیّ بوه، ئاسمانه‌کانی به‌رز کردۆته‌وه و به‌بیّ کۆله‌که‌ رای گرتوه، پۆزی دابه‌شکردوه و که‌سی فەرامۆش نه‌کردوه.

وشایه‌تی ئه‌ده‌م که‌ هیچ په‌رستراویکی هه‌ق نیه‌ الله نه‌بیّت، به‌نده‌کانی دروستکردوه تا په‌رستشی بکه‌ن، ئەرز وئاسمانه‌کان گوێپرایه‌لی ده‌که‌ن، دار و به‌رد و شاخه‌کان ته‌سبیحاتی ده‌که‌ن، فریشته‌کان کړنوشی بۆ ده‌به‌ن، هه‌رچی شته ده‌په‌رستی به‌لام درک به‌ په‌رستنیان ناکه‌ن.

وشایه‌تی ئه‌ده‌م که‌ موحه‌مه‌د په‌یامبه‌ری خوایه، مامۆستا وچاوساغ و سه‌رمه‌شق و پوناکی چاوه‌کانه‌م، چرای پوناک، راستگۆی ده‌ستپاک، به‌ به‌زه‌یی دلپاک، هه‌لبژێردراوی نیۆ عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م و نزیک و دور، ره‌ش و سپی و سور، خوای

گه‌وره ته‌ماشای د‌ل‌ی سه‌رجه‌م به‌نده‌کانی کرد و‌روانی له‌ ویست و‌موراد، به‌لام د‌ل‌ی موحه‌مه‌د پاک‌ترینیان بو‌ ب‌ۆیه‌ هه‌ل‌ی به‌ژارد. اما بعد:

به‌راستی ده‌رد و‌به‌لا و‌نه‌خ‌وشیه‌کانی کۆمه‌ل‌گا ته‌وه‌نده‌ زۆرن، زۆر جار ده‌بن به‌ ر‌پ‌یگر و‌به‌ربه‌ست له‌ ر‌ون‌کردنه‌وه‌ی هه‌ق و‌راسته‌ شه‌قامی ئ‌یسلامه‌تی، تا دو‌ جار باسی ته‌وحید و‌خواناسی و‌کاری خ‌ی‌ر ده‌که‌یت، ده‌بی‌ت سی‌ جار باسی خ‌راپی شو‌بهه‌ و‌گومانی نه‌یاران و‌گروه‌ ل‌ر‌پ‌یکان و‌نه‌خ‌وشیه‌کانی مۆمه‌ل‌گه‌ به‌که‌یت، ته‌گه‌رچی ته‌مانه‌ش هه‌ر د‌ینن، چون‌که‌ ر‌ون‌کردنه‌وه‌ی راستی و‌پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی ناراستیه‌کان هه‌ردو‌کیان پ‌یکه‌وه‌ن.

هه‌ر هه‌مو ته‌مانه‌ش ه‌و‌کاری دور‌که‌وته‌وه‌ی کۆمه‌ل‌گه‌یه‌ له‌و راسته‌ شه‌قامه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ ب‌ۆ به‌نده‌کانی د‌ایناوه‌ و‌فه‌رمانی پ‌یکردون له‌ شه‌و و‌ر‌وژێکدا زیاتر له‌ هه‌قده‌ جار داوای ل‌یب‌که‌ن ه‌یدایه‌تیان بدات ب‌ۆ سه‌ری.

یه‌کی‌ک له‌و ده‌ردانه‌ی که‌ ته‌مه‌رۆ له‌ ناو کۆمه‌ل‌گه‌ به‌رب‌الاوه‌ و‌می‌ژویه‌کی دور و‌در‌یژی هه‌یه، بریتیه‌ له‌: «(سی‌حر)».

به‌راستی ته‌وه‌نده‌ ر‌وداو‌ی سه‌یر و‌سه‌مه‌ره‌ ر‌پ‌ی ل‌ی‌ گرتین، ته‌وه‌نده‌ تازه‌ بو‌ک و‌زاوا هاتنه‌ لامان، ته‌وه‌نده‌ خه‌ل‌کی داماو هاتنه‌ لامان، که‌ سی‌حریان ل‌یکرابو، و‌نه‌بونی ک‌تیب‌ی‌کی کوردی -ته‌وه‌نده‌ی ئ‌یمه‌ بزانی‌ن- له‌مه‌ر ته‌م پرسه‌، هه‌ستم کرد

ئەگەر باسی سیحر نەكەین بەرپرسیاریەتیکی گەورەمان دەكەوێتە سەر شان، چونكە لە دەگمەنەوه بوە بەدیاردە، لە حالتە حالتەوه بوە بە واقع، لەوه دەرچووە بڵێن: لە فلان شوێن سیحرێك كرا، بەلكو كۆلان وگەرەكێك نیە لەم شارە لەم رۆژەدا سیحرى تێدا نەكریّت -إلا ما رحم ربك-.

«سیحر جیهانیكى سەیرە، راستى وخورافەتى تێدا تێكەڵ دەبیّت، وتەى خوا ووتەى شەیتانى تێدا تێكەڵ دەكری، پوكەشى جوان وسەرنج پاكێشە، سەرنجى سادە وساكار وگەمژەكان رادەكێشیت، بەلام لە ناوێوه پيس و بۆگەنە، دەرون پاك وژیرەكان قیزیان لى دەبیتهوه، میژووەكەشى رەش وقەترانە، فیلێكە، شەیتانە جنۆكەیی و مڕۆییەكان خۆیان پى دەخەلەتین وخەلكیشى پێدەخەلەتین، بۆیە دەیاخەنە نیو گەورەترین تاوانەوه كە تاوانى كوفر وشیركە.

جا ئەوهى چاوەروانكراو بو، لەژێر ئەو پێشكەوتنەى كە مڕۆف ئەمڕۆ لە بواری زانستدا بە خۆیەوه بینویەتى، چاوەروان دەكرا گومرایی جادو و جادوگەران ئاشكرا بكریت وفیلّ وتەلەكە ولەپرى دەرچونیان رون بكریتەوه، بەلام هەى هو تا زانست هەقیقەتى دەجال وئیشەكانیان بدۆزیتەوه. بەلكو ئەمڕۆ روگردن لە ساحیران -

سەربارى جياوازى ھۆكارەكان ومەبەستەكان- لە زياد بون وتەشەنە سەندندايە،
وزەنگى ئاگادار كەردنەوە لىدەدات^۱.

كتىبە كە مان ناولينا: «قهلاي پاريزەر لە ساحير وجادوگەر»، جا ئەو ەم ليتان دەوى
بە دليكى زيندو ەو ە بىخويننەو ە، لە خوا بە فەزل و كەرەمى خو ى دەپاريمەو ە
ئەو ە مان فيربكات كە سودمان پى دەگەيەني ەت، سوديشمان پى بگەيەني ەت بەو ى كە
في ەرمان دەكات.

على خان

مەزگەوتى قازى مو ە مەد - كەلار

ئىوارە ى ەيىنى، ^۲شەعبانى ۱۴۳۳ كۆچى پىرو ە

^۱ ب ەوانە: عالم السحرة والشعوذة.

سیحر له روی زمانه‌وانی و زاراوه‌یه‌وه

له روی زمانه‌وانیه‌وه:

سیحر له ئە‌صلی زماندا به هەر شتی‌ک ده‌وتریت که هۆکاره‌که‌ی ورد و‌شاراوه بی‌ت و نه‌زانریت، و له حال و باری خۆی نه‌می‌نێ و له هه‌قیقه‌ته‌که‌ی لای‌دریت.

ئه‌زه‌هری ئه‌لێ: «وَأَصْلُ السَّحْرِ صَرْفُ الشَّيْءِ عَنْ حَقِيقَتِهِ إِلَى غَيْرِهِ، فَكَأَنَّ السَّاحِرَ لَمَّا أَرَى الْبَاطِلَ فِي صُورَةِ الْحَقِّ وَخَيَّلَ الشَّيْءَ عَلَى غَيْرِ حَقِيقَتِهِ، قَدْ سَحَرَ الشَّيْءَ عَنْ وَجْهِهِ أَيْ صَرَفَهُ» واته: بریتیه له لادانی شت له هه‌قیقه‌ته‌که‌یه‌وه بۆ شتی تر.

فه‌رائیش ئه‌لێ: «فَأَنِّي تُسَحَّرُونَ مَعْنَاهُ فَأَنِّي تُصَرَّفُونَ»

له زاراوه‌شدا:

به‌راستی پێ‌ناسه‌یه‌کی زۆر بۆ سیحر کراوه، هه‌یچ کامیشیان تینویتی ناشکێن، چونکه ته‌سه‌وری زانایان بۆ سیحر جیا‌وازه، له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه پێ‌ناسه‌کانیشیان جیا‌واز ده‌بی‌ت، چونکه له‌ زانستی ئو‌صولدا مه‌علومه‌: «الْحُكْمُ عَلَى الشَّيْءِ فَرْعٌ عَنْ تَصَوُّرِهِ»، ب‌ریاردان له‌سه‌ر شتی‌ک به‌نده به تی‌گه‌یشتن و ته‌سه‌وری ئه‌و که‌سه له‌ئه‌و شته.

به‌لام لیڤه‌دا ده‌توانین هه‌موی پوخت بکه‌ینه‌وه له‌مه‌ی خواره‌وه‌دا:

یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ی سی‌حر به‌ هه‌قیقه‌ت نازانن، به‌ ته‌له‌که‌ و فرفوئیلی ده‌زانن، له‌وانه‌ش فه‌خری پازی وجه‌صّاص، هه‌ر بۆیه به‌ ته‌له‌که‌بازی پیناسه‌ی ده‌که‌ن.

دوهم: ئه‌وانه‌ی پێیان وایه سی‌حر هه‌قیقه‌تی هه‌یه، ئه‌مانه‌ش هه‌مو زانایانن هه‌ندیکیان نه‌بی‌ت له‌وانه‌ی که‌وتونه‌ته ژێر گاریگه‌ری مه‌زه‌به‌ی موخته‌زیله.

ئه‌مانه‌ش دو به‌شن:

١. ئه‌وانه‌ی پێیان وایه: سی‌حر هه‌یه له‌ رێگه‌ی شه‌یتانه‌کانه‌وه ده‌کرێت وه‌ه‌شه له‌ رێگه‌ی نو‌سین و نو‌شته و ته‌لیسم و ده‌رمانه‌وه ده‌کرێت. بۆیه جو‌ری یه‌که‌م به‌ کو‌فر ده‌زانن و جو‌ری دوهم به‌ حه‌رام ده‌زانن، ئه‌مه‌ش رای زۆریکی زانایانه.

به‌ تایبه‌ت ده‌بینی به‌ هه‌ندیك شت ده‌لێن سی‌حر له‌ راستیدا سی‌حر نیه، به‌لكو فێلی ده‌سته، یان جو‌له‌یه‌کی خێرایه، یان پۆیشتنه به‌سه‌ر حه‌بلدا...هتد

٢. ئه‌وانه‌ی پێیان وایه سی‌حر ته‌نها له‌ رێگه‌ی شه‌یتانه‌کانه‌وه پو ده‌دات. ئه‌مانه‌ش به‌شیکی زۆر که‌من، ئومێد ده‌که‌م -إن شاء الله- ئه‌مه‌یان تا راده‌یه‌ک له‌وانی تر راسته‌تر و واقعیی تر و نه‌سه‌ری تر بی‌ت.

که وترا: «واقیعی تر»: چونکه له واقیعدا سیحرمان نه‌بینی له رێگهی شه‌یتانه‌کانه‌وه نه‌کریت و له‌و رێگه‌یه‌وه بکری که ئه‌وان باسی ده‌که‌ن.

که وترا: «ئه‌سه‌ری تر»: به‌راستی له‌ قورئان وحه‌دیس، سیحر هه‌ر سیحره و جیاوازی نه‌کراوه که ئه‌م سیحره کوفره و ئه‌وه‌ش کوفر نه‌، چونکه ئه‌مه‌یان شه‌یتان ده‌یکات و ئه‌وه‌شیان نه‌خیر.

جا ئه‌م ته‌سه‌وره‌شیان ته‌نانه‌ت کاریگه‌ری هه‌بوه له‌سه‌ر حوکم دانیان به‌سه‌ر ساحیردا، جا ئه‌وانه‌ی به‌ ساحیر ئه‌لین کافر، و ئه‌وانه‌شی پێی نالین کافر، هه‌موی ده‌ره‌نجامی ئه‌م پێشه‌کیه‌یه‌ که عه‌رزم کردی، ورده‌کاریه‌که‌شی به‌جی ده‌هیلّم بۆ باسی حوکمی ساحیر -إن شاء الله- چونکه ته‌رجیح‌دانی دُنیا‌یی که‌رده‌وه له‌م باره‌وه هه‌ندیک ناره‌حه‌ته.

ئێین قودامه‌ ده‌فه‌رموی: «سیحر بریتیه له کۆمه‌لێک گری و روقیه و قسه که ساحیر ده‌یکات یان ده‌ینوسی، یان شتیک ده‌کات کاریگه‌ری ده‌بیته له‌سه‌ر جه‌سته یان دل یان می‌شک و بێر و هه‌وشی سیحر لیکراو، به‌بی ده‌ست پێوه‌دانی»^١.

^١ ده‌قی پێناسه‌که‌ی به‌ عه‌ره‌بی: «هُوَ عَقْدٌ وَرَقِيٌّ وَكَلَامٌ يَتَكَلَّمُ بِهِ، أَوْ يَكْتُبُهُ، أَوْ يَعْمَلُ شَيْئًا فِي بَدَنِ الْمَسْحُورِ أَوْ قَلْبِهِ، أَوْ عَقْلِهِ، مِنْ غَيْرِ مُبَاشَرَةٍ لَهُ. وَلَهُ حَقِيقَةٌ، فَمِنْهُ مَا يَقْتُلُ، وَمَا يُمْرِضُ،

هه‌ندی‌کیش ئه‌لێن: «سی‌حر بریتیه له رێک‌که‌وتنی‌ک له نی‌وان سا‌حیر و شه‌یتان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سا‌حیر هه‌ستیت به ئه‌نجام‌دان‌ی هه‌ندی‌ک هه‌رام یان شیرکی‌ات، شه‌یتانی‌ش له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا یارمه‌تی ده‌دات و ئه‌وه‌ی بۆ جی‌ به‌جی ده‌کات که لی‌ی ده‌وێت»^١.

*** **

وَيَأْخُذُ الرَّجُلَ عَنْ امْرَأَتِهِ فَيَمْنَعُهُ وَطَأْهَا، وَمِنْهُ مَا يُفَرِّقُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ، وَمَا يُبْعِضُ أَحَدَهُمَا إِلَى الْآخَرِ، أَوْ يُحِبُّ بَيْنَ اثْنَيْنِ».

^١ الصارم البتار، عالم السحر والشعوذة.

ساحيران چۆنن وچى دەكەن؟

جا لەبەر ئەو دەى ساحير پيس وچەتونه، ولەبەر ئەو دەشى لەم رۆژگارە خەلکىك «أولياء الله» و «أولياء الشيطان» لى تىكەل بوە، دۆستى خويان لى بوە بە دۆستى شەيتان، و دۆستى شەيتان لى بوە بە دۆستى خوا، ھەر بۆيە بە پىويستى دەزانم باسكى ساحير بکەين کە چى دەکات تاو دەکو دەبىت بە ساحير، وناچمە نيو وردە کارىيەکانى چونکە نامەوئىت خەلکى فيرى سىحر بکەم، بەلکو دەمەوئىت خەلکى فيرى ئەو کردەو قىزەوانەى ساحير بکەم کە دەيکات بۆ نامادەکردن ورازيکردنى شەيتانەکان، کە ئەو خەلکە دەبينين پەنا بۆ ساحير دەبەن، با بزاني پەنا بۆ چ نا پىاوئىكى ناپاک دەبەن؟!

* جا وەکو باسما کرد لە پىناسەى سىحر دا، ھىچ کام لەو ساحيرانە بەبى بونى پەيوەندىيەكى توند وتۆل بە شەيتانەکانەو نەبون وناين بە ساحير، ئەبىت خوى فروشتبىت بە جنۆکە و شەيتانەکان، جا ھىچى بۆ ناکەن ئەگەر لەبەرامبەردا ساحيرەکە شتەيکيان بۆ نەکات، بۆيە ھەتا ساحيرەکە کوفرەکەى توندتر و خراپتر بىت شەيتانىش زياتر گوپرايەلى دەبىت و خيتراتر داواکانى جى بەجى دەکات، وەگەرنا بە پىچەوانەو.

هەربۆیە ئەگەر تەماشای نیۆ چاوانی ساحیر بکەیت بە رونی ئەمە دەبینیت، تاریکی کوفر بە نیۆ چاوانیەو دیارە، وەک هەوری ڕەش، هەربۆیە ئەگەر ساحیر لە نزیکەو بە بناسیت ئەوسا دەزانیت لە چ نارهەتی و تەنگیە کدا دەژیت، لە گەڵ نەفسی خۆی، لە گەڵ ژنە کەیدا، لە گەڵ منداڵەکانیدا، لە گەڵ هاوسێکانیدا. ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾

بە تاییبەتی ئەگەر ساحیری گەورە بن، گریبەستیەک «عقد» ێک لە نیوان خۆی و شەیتان دەبەستیت، سەیرتان لێ نەیت هەتاوەکو ئیستا لە مۆزەخانەکاندا چەندین گریبەست هەیە کە لە نیوان ساحیر و شەیتانەکان گریدراوە.

گریبەستیەک هەیە لە مۆزەخانەیەکی شاری پارێسدا لە نیوان راهیبێک و ئیبلیس خۆیدا گری دراوە، تاوەکو ئیستا چەندین لیهاوی گەورە تەماشایان کردووە نەیان زانیوە چی تیدا نوسراوە، جگە لە ناوی ئەو راهیبە نەبیّت کە تییداوە.

ئەمەوی بلیم: هیچ ساحیریەک نابێت بە ساحیر تاوەکو خۆی نەفرۆشیت بە شەیتان و بەلێن نەدات کە خزمەتی شەیتان بکات بە مال و منداڵ و مولکیەو.

- هیچ کەسیەک نابێت بە ساحیر تاوەکو کەسیکی زۆر پیس نەبیّت لەروی جەستەییەو، لە دەستدان بە شتی پیس، لە هەلگرتنی شتی پیس، لە خواردن و خواردنەوێ شتی پیس، هەر وەک لەو گری بەستانەدا دیارە کە دۆزراونەتەو لە

نىۋان ساحىران وشەيتان گرى دراۋە، لەسەر پىستەي سەگ، ھەيانە لەسەر پىستەي پشیلە نوسراۋە، بەخوینى ھەيزى ئافرەت، ۋەندىن پىسى تىشى تىكەل دەكرىت، كە موسولمان قىزى دىت تەماشای بكا وبۆنى بكا، چ جاي ئەۋەدى عەقدى لەسەر گرى بدات.

- ھىچ كەسك نايىت بەساحىر تاۋەكو كەسكى زۆر پىس نەيىت لەۋرى ئەخلاقىيەۋە، ئەيىت بى رەۋش بىت، داۋىن پىس بىت، ئەگەر لەگەل دايكى خۆشى بىت، يان كچى خۆى، يان خوشكى خۆى، ئىتر ھەر چۆنىك بىت ئەيىت داۋىن پىس بى.

چەند رۆژىك پىش ئىستا پىاۋىك ھاتە لام، وتى: توشى كىشەيەكى گەۋرە ھاتوم، وتى: كىشەيەك كەۋتە نىۋان خۆم وخىزانەكەم ورۆيشتەۋە مالى خۆيان، پاش ماۋەيەك دلم نەرم بو ۋەستام خىزانەكەم ھىنايەۋە، كە ھىنامەۋە شەۋىك لەم شەۋانە خىزانم پىي وتم: لەو ماۋەيەدا رۆيشتەمە لاي ساحىرىك بۆ ئەۋەدى ھەۋالت بزانم، بەلام ئەۋەبو لەگەل ساحىرەكە توشى شتى خراب ھاتم.

- ساحىر ئەيىت ھەرامى گەۋرە ئەنجام بدات وبەۋە خۆى لە شەيتانەكان نزيك بكاتەۋە، ۋەگەرنا شەيتان ئىشى بۆ ناكات، ئەو كاتە شەيتان ئىشى بۆ دەكات وخزمەتى دەكات، ئەۋىش خزمەتىك پىشكەش بە شەيتان بكات.

هەر بۆیه هیچ ساحیرێک نابینن، هیچ کاریک بکات، هیچ نهێنییهك ئاشکرا بکات، نیتوان ژن ومیژد خۆش بکات، یان تیک بدات، یان ژن ومیژدیک لهیه کتر بیهستیت، یان هەر جوړیکی تر لهو سیحرانهی که له به شه کانی داهاتودا باسی لیوه ده کهم إنشاء الله، هیچ کاریکی لهوانه ی بو ناکات، مه گهر ئه بیته و سا حیره خوی لی نزیك کرد بیته وه و کۆمه لیک عیباده تی بو شه ی تان ته نجام دابیته.

- هه یانه شه ویک له شه وه دیاریکراوه کان، ده رده چیت بو ده ره وه و خوی روت ده کاته وه، پاشان باز نه یه که به ده وری خوی ده کیشتیت، و کۆمه لیک ره مز و ته لاسیم^۱ ده نوسیته، و کۆمه لیک کوفری مه زن به خوا ده کات، پاشان له شه ی تان ده پارپته وه، له و کاته دا له وانیه ده نگینگ بیت و قسه ی له گه ل ده کات، هه ندیک جاریش گری به ست و په یمانیک گری ده دن.

- هیچ که سیك نابیت به ساحیر تا وه کو رقی له ئایینه ئاسمانیه کان نه بیت و دژایه تیان نه کات و سوکایه تیان پی نه کات.

ئه مه یه ساحیر، ده بیناسه.

*** **

^۱ ته لاسم : واته کۆمه لیک ره مز و کود که ره مزی نیتوان ساحیران و شه ی تانه کانه.

چۈنئىتى سىحرىكرىدن وئامادەبونى شەيتانەكان لەبەر دەستى ساحىران ورازىكرىديان لەلايەن ساحىرانەوہ^۱

ھەر بەكورتى باسى ھەندىك لەو رېگا وشىۋازانە دەكەين:

يەكەم: سىحرى سويند لەسەر خوارىدن :

ساحىر دەچىتە ناو ژورىكى تاريكەوہ ومۆمىك دادەگرسيئىت، ئەگەر بىھويىت ئىشىكى سىيى بىكات بىكات، وەكو نىۋان ژن ومىردىك باش بىكات^۲، ئەو كات بخورىكى بۆن خۆش دەخاتە سەر مۆمەكە تا بۆنە خۆشەكە بەناو ژورەكە بلاو دەبىتەوہ، خۆ ئەگەر ويستى كاريكى رەش وشەر بىكات^۳، ئەو كات بخورىكى بۆن ناخۆش دەخاتە سەر مۆمەكە تا بۆنەكەى بلاو دەبىتەوہ، پاشان ژورەكە تاريكى بالى بەسەردا دەكىشىت، ئىتر ھەندىك تەلاسىم وعەزايىم^۴ دەخويىت، وئەبىت ئەو تەلىسم وعەزىمەت وروقىيەيانەى كە دەيخويىن^۵ و دەيكا شىرك وكوفرى تىدا بىت، چونكە شەيتان بەوہ رازى دەبىت.

^۱ پروانە: الصارم البتار.

^۲ بە زمانى خۇيان كاريكى خىرە ئەگىنا ھەمو كاريكىيان خراپ وشەرە.

^۳ ئەگەرچى ھەمو كاريكىيان رەش وشەرە.

^۴ كۆى عەزىمەتە، ھەندىك شتە ساحىرەكە دەيلى^۵ وسويند لەسەر جنۆكە دەخوات كە ئەبىت كاريكى بۆ ئەنجام بدات.

مەرجێشە ساحیر لێرەدا ئەبێت پیس بێت، ئێتر لەشگران بێت یان جلۆبەرگی
پیسی لەبەردا بێت..

جا بە جنۆکە وشەیتانەکان ئەلێ: «ئەو گەورەم، ئەو مەزنەکەم، -یانێ: ئەو
پەرستراوە مەزنەکەم شەیتان-». جا ئاوها لێیان دەپارێتەو، هەر بۆیە ئەو
سیحرانەو کە لەبەردەستماندایە تەماشای دەکەین کۆمەلێک ناوی تێداوە وەک:
«بدوح و مکتائیل و تکتائیل و صهصائیل و تهتائیل»، کە ناوی ئەو جنۆکە
وشەیتانانەیە کە هاواریان پێکردون.

دوای ئەمانە تارماییەک دەردەکەوێت لە شیوەی سەگ یان مار یان هەر
شیوەیەکی تر بێت، یان هیچ دەرناکەوێت بەلکو گۆیی لە دەنگێک دەبێت، یان
گۆیی لە دەنگیش نابێت، پاشان گریه‌ک دەدات لەسەر ئاسەوارێک لە ئاسەواری
ئەو کەسەو سیحری لێدەکرێت، وەک تەلێکی قژی، یان پارچەیه‌ک لە جل
و بەرگەکەو، .. هتد بە مەرجێک ئارەقی ئەو کەسەو پێوە بێت، پاشان فەرمان بە
جنۆکەکان دەکات بەوێ دەیه‌وێت.

دوهم: قورئان خستنه ژیر پی

ئەم جۆریان زۆر خراپ و قیژەونە، تەنھا ئەوانەیان دەیکەن کە زۆر رۆچون
و جنۆکەیه‌کی زۆریان لەبەر دەستدایە.

ساحیر لی‌ره‌دا قورئان وه‌کو پیل‌او ده‌کاته پی‌ی -په‌نا به‌خوا-، پاشان پی‌ی ده‌چیته ئاوده‌ست وده‌ست ده‌کات به‌ خویندنی هه‌ندی‌ک ته‌لاسیمی شیرکی وکوفری، پاشان ده‌رده‌چیت، که ده‌رچو ئه‌و کات ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت فه‌رمان به‌ جنۆکه‌کان ده‌کات وئه‌وانیش بو‌ی ئه‌نجام ده‌دن.

جا ئه‌گه‌ر ده‌پرسی: من هه‌ندی‌ک ساحیرم بینیه‌و، نو‌یژی کردوه وشوینه‌واری دینداریتی پی‌وه دیار بو‌ه؟!

ئه‌وا ئه‌لین: به‌لێ ئه‌وه شه‌یتان فه‌رمانیان پی‌ ده‌کا، وه‌کو ساحیرمان بینیه‌و ودا‌ی په‌شیمان بونه‌وه‌ی پی‌یان وتوین، ساحیری‌ک ته‌وبه‌ی کردبو پی‌ی وتم: شه‌یتان پی‌یان ده‌لین با شوینه‌واری دینداری وته‌قواتان پی‌وه دیار بیت، بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکی باوه‌رتان پی‌ بکات، ئه‌گه‌رنا ئه‌م ساحیرانه نه‌ دوعا ده‌که‌ن ونه‌نو‌یژ ده‌که‌ن ونه‌ قورئان ده‌خوینن، ته‌نها لاشه‌یه‌کی به‌تاله‌.

سییه‌م: ری‌گای شوینه‌وار

لی‌ره‌دا ساحیر شوینه‌واری ئه‌و که‌سه‌ی ده‌و‌یت که‌ سیحری لی‌ده‌کریت، وه‌کو کلینسک یان سه‌رو‌ین یان ده‌سته‌س‌ر یان سه‌رپۆش یان فانیله یان قه‌میس یان پارچه‌یه‌کی جلوبه‌رگی‌کی، که ئاره‌قی ئه‌و که‌سه‌ی پی‌وه بیت.

پاشان نوکه‌که‌ی گریّ ده‌دات، پاشان چوار په‌نجه‌ دادەنیت پاشان به‌توندى ده‌یگریت پاشان سوره‌تى «الكوثر»، یان هەر سوره‌تیکی تری بچوک به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌خوینیت، پاشان به‌ ده‌نگی نزم هه‌ندیك ورتە‌ورت وروقیه و ته‌لاسیمی شیرکی ده‌لێت، ئێتر بانگی جنۆکه و شه‌یتانه‌کان ده‌کات و ته‌وسا پێیان ده‌لێ: ته‌گەر ته‌مه نه‌خۆشیه ته‌وا ته‌م درێژیه وه‌کو خۆی به‌یڵنه‌وه، ته‌گەر به‌هۆی جنۆکه‌کانه‌وه وای لێهاتوه درێژیه‌که‌ی که‌م بکه‌نه‌وه، و ته‌گه‌ریش هه‌سودی و چاو لێی داوه مه‌ودا که‌ی درێژ بکه‌ره‌وه، دیسانه‌وه ده‌یپۆیته‌وه بی‌نی هەر کام له‌وانه‌یه ته‌وه‌ی پێ ده‌لێت.

جا جنۆکه‌کان زۆر درۆزنن لێره‌شدا هه‌ندیك جار راست ده‌که‌ن وزۆر جاریش درۆ ده‌که‌ن.

سه‌رنجێك..

بینیتان سوره‌تى «که‌وسەر»ی خویند به‌ده‌نگی به‌رز، بۆ ته‌وه‌ی خه‌لکی پێی بلێن ته‌مه پیاو چاکه وقورئان ده‌خوینێ، که‌چی به‌ده‌نگی نزم ته‌وه‌ی بیه‌وێت له کوفر وشیرک ده‌یکات.

بۆیه موسولمانان ناییت بێ ئاگابین، ناییت ساحیر و دۆستی شه‌یتانمان له‌گه‌ڵ دۆستی خوا لی تیکه‌ڵ بیت، به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره له‌ داهاتوشدا باسی جیاوازی نیوان «أولياء الله» و «أولياء الشيطان» ده‌که‌ین.

چوارەم: سەربىرىنى ئاژەل :

لېرەدا ساحىرەكە داوا دەكات لەو كەسەي سەردانى دەكات، بالئەدەيەك يان ئاژەللىكى بۆ بهيىنىت بە كۆمەللىك موصەفاتى ديارىكراو كە خۆي پىي دەللىت، وزۆر جارىش داواي رەنگى رەش دەكات چونكە شەيتانەكان حەزىيان لە رەنگى رەشە، ھەرۈەكو پەيامبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دەفەرموئىت: «الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ شَيْطَانٌ»^۱، واتە: سەگى رەش شەيتانە، ئىتر كەلەشەرىك بىت يان مەرىشكىك يان كۆترىك، بەتايىبەتى ئەو ئاژەلەنەي كەوا لەشەرەدا بەرپىزىن ونابىت بكوژرىن، پاشان سەرى دەبىرىت وناوى خوا جل جلالە لەسەر ناھىيىت، ھەندىك جار لە خوينەكەي دەپىرژىنىتە سەر لاشەي نەخۆشەكە، پاشان دەروا لە شوينىكى دورە دەستدا فرپى دەدات، لەبىرىك بىت، كەلاو كۆنەيەك، يان شوينىكى چۆلايى؟! كە زۆر جار ئەم جۆرە شوينانە مالى جنۆكەكانن، پاشان دەگەرپىتەوۈ وعەزىمەتىكى شىركى كوفرى دەخوينىت، وئەوۈدى بىھوئىت بە جنۆكەكە ئەللىت.

زانراوئىشە ئەم جۆرە رىگايانە نىزىك بونەوۈدەيە لەشەيتان، ھەر وەكو چۆن موسولمانان قورىانى دەكەن وئاژەل سەردەبىر بۆ خوا تا لە لىي نىزىك ببنەوۈ ئەگەر دوعايان كرد وەلاميان بداتەوۈ لە دۆزەخ وتورەيى خۆي بيانپارىزىت، بەھەرەمەندىيان

^۱ أخرجه مسلم.

بکات به به‌هه‌شت، ئاواش ئەم ساحیره ئازەلێک سەر دەبریت بۆ شه‌یتان و بۆ ئەوه‌ی لێی نزیک ببیته‌وه، ئەوه‌ی هه‌زی لێده‌کات بۆی بکات، ئەوه‌ی لێی ده‌ترسیت لێی دور بخاته‌وه.

جا موسولمانانی یه‌کتاپه‌رست ده‌بی‌ت زۆر وریا بن، نابیت کاریک بکه‌ن ببیته‌وه‌ی ده‌رچونتان له‌په‌همه‌تی په‌روه‌ردگار، چونکه په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه ده‌فه‌رمویت: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ»^١، واته: له‌عنه‌تی خوا له‌وه‌ی سەر به‌پینی بۆ غه‌یری خوا کردوه.

گومانی تێدانیه ئەم ساحیرانه ئازەلەکه بۆ جنۆکه وشه‌یتان سەر ده‌برن. چهند موسولمان هه‌بوه رۆشتۆته لای ساحیر، ئەویش داواى ئازەلەى لێکردوه، وتویه‌تی: ئەو ئازەلەم بۆ بی‌نه بۆ ئەوه‌ی کاره‌که‌تان بۆ ئەنجام بده‌م یان نه‌خۆشیه‌که‌ت بۆ چاک بکه‌مه‌وه، ئەمیش ئازەلێکی بۆ بردوه.

٥- پیس کردنی قورئان :

جۆریکی تر له‌و رینگه‌یانه‌ی که ساحیران به‌کاری ده‌هینن، پیسکردنی قورئانی به‌پێژه.

^١ أخرجه مسلم.

لێرده‌دا ساحیره‌که هه‌لده‌ستی به‌ نوسینه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌خوێنی هه‌یز
یان هه‌ر شتیکی تری پیس یان میزی پێدا ده‌کات.

چهندین نوشته -سیحر- هه‌یه که کراوته‌وه‌، ئایه‌تی تێدا نوسراوه به‌بی هه‌له‌،
ئه‌مه‌ش جێی سه‌رسوڕمانه چونکه هه‌یج سیحریک نیه مه‌گه‌ر ده‌ستکاری قورئانی
تێدایه‌، ئیتر به‌ زیادکردن بێت یان که‌مکردنه‌وه‌، وکۆمه‌ڵێک پارانه‌وه‌ وه‌انا بردن بۆ
جنۆکه وشه‌یتانه‌کان وشیرکی تێدایه‌؟!

به‌لام که‌ بۆنی ده‌که‌ی ده‌بینی بۆنیکی زۆر ناخۆشی لێ دیت و بۆنی پیسی پێوه
کراوه‌.

جا هه‌ر ده‌بێت سوکایه‌تی به‌قورئان بکات بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتانه‌که‌ی ئیشیکی بۆ
بکات.

چهند جار ڕۆیشتوی بۆ لای ساحیر، چهند جار ئازه‌لت بردوه‌، چهند جار ئازه‌لت
بۆ سه‌ربرپوه‌؟

چهند جار نوشته‌ی بۆ نوسیوی وتویه‌تی به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک نابیت بیکه‌یته‌وه‌؟
گریکانی نه‌که‌یته‌وه‌!

له ژيړ بهرديك دايښي! -ته گهر قورثاني تيدا نوسراوه چوڼ ده خريته ژيړ
بهرده كانه وه.

با كهس نه ييښي! جا ته گهر قسه ي چاكه وقورثانه بوچي كهس نه ييښي با
هه مو موسولمانان بيښين، چونكه قورثان ساراوه نيه، ده توانن به ئاشكرا
بيخويننه وه، ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾، به لام كاتيک ده زانيت ئيشه كاني ناشه رعيه وه
وكوفري نوسيه وه ته وه، بو درؤ وفيل وه له خه له تاندني موسولمانان، ده يشاريته وه.

شه شهم: هه لگيړاندنه وه ي قورثان :

ليړه دا ساحيره كه هه لده ستيت به هه لگيړاندنه وه ي پيته كان، وله كو تاييه وه بو
سهره تا وشه كان دهنوسيټ، ياني به پيچه وانه وه دهنوسيټ، پاشان هانا وپه نا بو
جنوكه وشه يتانه كان ده بات، نهو كاته جنوكه وشه يتانه كان نه وه ي بو ده كهن كه
داواي ده كات.

حه وته م: ريگاي ده ستخويندنه وه

چهندين كهس هه يه شتيكي ون ده بيت يان شتيكي دزراوه ... نه روا په نا بو
جادوگر نه بات تا نهو شته دزراوه ي بو بدوزيته وه.

ئەى ئەو فەرمودەىەمان لە بیرچووە کە پەيامبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دەفەرموێت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا»^١، واتە: هەر کەس بڕواتە لای تالەگریک یان جادوگریک و پرسىارى شتیکی لى بکات تا چل رۆژ نوێژى قبول ناییت.

هەورەها دەفەرموى: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ»^٢، واتە: هەر کەسیک بڕوات بۆ لای تالەگریک یان جادوگریک، و بڕوا بکات بەوەى پێى دەلێت، ئەو کوفرى کردووە بەوەى بۆ سەر رسول الله صلى الله عليه وسلم دابەزیووە.

واتە ئەو کەسەى بڕوات بۆ لای جادوگریک ئەو کارەى کوفرکردنە بەخوا، چ کەسیک رازى دەبێت کە کوفر بەخوا بکات، ئەگەر پێت بلێن: ئەى کافر! قبوڵی ئەکەى؟! بەلام پەيامبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، ئەم کردارەى بەکوفر داناو! ئەم جوړى سىحرەش شیوازی زۆرە، زۆرجارىش بۆ شتى ونبو دەکړیت، لەوانە:

^١ أخرجه مسلم.

^٢ أخرجه أحمد، والبيهقي، والحاكم، وقال: صحيح على شرطهما جميعاً، وصححه العلامة المحدث الألباني في صحيح الجامع الصغير.

مندالێك كه پێنه‌گه‌ش‌ت‌بێ، ده‌خ‌ر‌ی‌ته ژێر ده‌ستی سا‌ح‌ی‌ره‌كه ونا‌ی‌ت مندال‌ه‌كه ده‌ست نو‌ی‌ژی هه‌ب‌ی‌ت، پاشان ده‌ستی چه‌پی ده‌كاته‌وه و‌چ‌وار گۆشه‌یه‌ك له‌ناو ده‌ستی ده‌ك‌ی‌ش‌ی‌ت، پاشان هه‌ند‌ی‌ك ته‌لا‌س‌ی‌م و‌ر‌ه‌م‌ز له گۆشه‌كانی ده‌ك‌ی‌ش‌ی‌ت كه بر‌ی‌تی‌ه له سی‌حر، پاشان ژوره‌كه تار‌ی‌ك ده‌كات و كو‌مه‌ل‌ی‌ك كاری تر ده‌كات كه سو‌د له با‌س‌ك‌ر‌دن‌ی‌دا نیه، دوا‌ی خو‌ی‌ند‌نی عه‌ز‌ی‌مه‌ته‌كانی مندال‌ه‌كه به‌ر چا‌وی رو‌نا‌ك ده‌ب‌ی‌ته‌وه و‌له ناو ده‌ستی و‌ینه‌ی جو‌لا‌و ده‌ب‌ی‌ن‌ی‌ت، ئه‌و كاته ئه‌وه‌ی بی‌ه‌و‌ی‌ت به مندال‌ه‌كه ئه‌ل‌ی: «به‌و و‌ینه‌ ب‌ل‌ی كه ده‌ی‌ی‌نی: عه‌ز‌ی‌مه‌ته‌كه‌ره‌كه ئه‌ل‌ی: ئا‌وا و‌ئا‌وا ب‌كه».

جا موسو‌ل‌مان‌ی یه‌ك‌تا‌په‌ر‌ست ئا‌گا‌دا‌ربه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ش‌ته‌ د‌زا‌وه‌كه‌ت ده‌ست ب‌كه‌و‌ی‌ته‌وه نای‌ت په‌نا بۆ سا‌ح‌ی‌ر ب‌به‌یت، چون‌كه به‌و ك‌رد‌اره‌ت كو‌فر به‌خوا ده‌كه‌یت!! نه‌ك هه‌ر چونه‌كه‌ت كو‌فره‌ وه‌كو په‌یا‌م‌به‌ری خوا فه‌رم‌وی، به‌لكو هانا بۆ ب‌رد‌نه‌كه‌شت بۆ لا‌ی سا‌ح‌ی‌ره‌كه زو‌ل‌مه‌ چون‌كه سا‌ح‌ی‌ره‌كه هانا بۆ شه‌ی‌تان ده‌بات، شه‌ی‌تان‌یش ده‌ب‌ی‌ت شیر‌کی گه‌وره‌ی بۆ ئه‌ن‌جا‌م ب‌دات تا ئ‌ی‌شی بۆ ب‌كه‌ن.

موسو‌ل‌مان‌ه‌ خو‌شه‌وی‌سته‌كان..

له‌دوا‌ی با‌س‌ك‌ر‌دن‌ی ر‌ی‌گا‌كا‌نی سا‌ح‌ی‌ران بۆ ه‌ی‌نا‌نی شه‌ی‌تا‌نه‌كان، ئه‌مه‌وی ئه‌وه ب‌ل‌ی‌م و‌بۆ ئه‌وه‌ش ئه‌م ر‌ی‌گا‌یا‌نه‌م با‌س‌ك‌ر‌د:

ئەو ساحیرانەى رویان تێدەكەن وداواى چارەسەریان لى دەكەن، ئەمە سیفات
وئاكاریانە، ئەمە رېباز وریگیانە بۆ چارەسەركردنى پرسەكانى تۆ. بە پەنا بۆ
شەیتان بردن وبەو شیوازەى باسماں کرد. ئایا تۆ رازیت بەمانە؟!

*** **

بون وراستی و کاریگه‌ری سیحر و به‌لگه‌کان له‌سه‌ری:

ئایا سیحر راسته؟ ئه‌ی کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر مڕۆڤ؟

سه‌باره‌ت به‌ بونی جنۆکه و شه‌یتانه‌کان، ئه‌وه‌ إن شاء الله پێویستمان به‌ هه‌ینانه‌وه‌ی به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر بونیان، چونکه‌ قورئان وحه‌دیس وئیجماع و واقع وه‌ست باشت‌ترین به‌لگه‌ن بۆ چه‌سپاندنی و خه‌لکی لوتبه‌رز نه‌بی‌ت که‌س نکوڵی لی ناکات.

سه‌باره‌ت به‌ سیحریش دیسانه‌وه‌ جیاوازی نیه له‌سه‌ر بونی، به‌لام جیاوازی هه‌یه له‌سه‌ر هه‌قیقه‌تی ونه‌بونی، ئه‌گه‌ر چی سه‌ره‌نجامی ئه‌م مه‌زه‌به‌ش هه‌ر ده‌گاته‌وه‌ به‌وه‌ی سیحر بونی نه‌بی‌ت.

مه‌زه‌به‌ی سه‌رجه‌می ئه‌هلی سونه‌ت به‌ تێکرا -مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمه‌ن که ئه‌وانه‌ش ئه‌و زانایانه‌ن کاریگه‌رن به‌ قوتابخانه‌ی ئیعتیزال وعه‌قلسالاری خۆیان وه‌کو ئه‌ین هه‌زم له‌ مه‌زه‌به‌ی زاهیرییه‌کان و ئه‌بو جه‌عفهر ئه‌سترنابادی له‌ شافعییه‌کان و ئه‌بویه‌کری رازی له‌ هه‌نه‌فیه‌کان- به‌ تێکرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌وا سیحر:

هه‌قیقه‌تی هه‌یه و کاریگه‌ریشی هه‌یه و به‌لگه‌ی زۆریش هه‌یه، له‌ واقعیش ده‌بینری و هه‌ستی پێده‌کری و نکوڵی ناکری. سیحر هه‌یه، هه‌قیقه‌تی هه‌یه، وه‌شه‌ ته‌نها له‌به‌رچاگۆرین ((تخییل))ه‌، به‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی موخته‌زیله‌یان کردوه‌.

به‌لگه‌كان له‌سه‌ر بونی سیحر

ئه‌ه‌لی سوننه‌ت، قورئان و سوننه‌ت به‌ به‌لگه‌ دیننه‌و له‌سه‌ر بون و پراستی سیحر. به‌ پراستی له‌ قورئاندا ده‌بینین په‌روه‌ردگار باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که سیحر له‌ سه‌رده‌می فیرعه‌وندا بونی هه‌بوه‌.

به‌لکو په‌روه‌ردگار باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که سه‌رجه‌م که‌لان پ‌وبه‌روی په‌یامبه‌ران بونه‌ته‌وه‌ و پ‌ییان وت‌ون: ساحیر و شی‌ت: وه‌کو ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿كَذٰلِكَ مَا اٰتٰی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د د‌لته‌نگ مه‌به‌ ئه‌وه‌ هه‌روا هات‌وه‌ هیچ په‌یامبه‌ری‌کمان له‌ پ‌یش ت‌ۆوه‌ نه‌نارد‌وه‌ مه‌گه‌ر پ‌ییان وت‌وه‌: ساحیر و شی‌ت.

ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌ هه‌مو ملله‌تی‌ک ئه‌مه‌یان وت‌وه‌: په‌روه‌ردگار د‌وابه‌د‌وای ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿اَتَوَاصَوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ﴾ ئایا ئه‌م قسانه‌یان نه‌وه‌ د‌وای نه‌وه‌ وه‌سیه‌تیان ب‌ۆ یه‌ک‌تر کرد‌وه‌ و هه‌مویان ده‌ی‌ل‌ئینه‌وه‌؟! نه‌خ‌یر به‌ پ‌راستی ئه‌مانه‌ هه‌ر سه‌رکه‌شن، د‌لیان وه‌کو ئه‌وانه‌ی پ‌یش‌نیان وایه‌، ئه‌وه‌ی پ‌یش‌نیانیان وت‌ویه‌تی پ‌اش‌ینیانیان ده‌ی‌ل‌ئینه‌وه‌.

جا له قورئاندا هاتوه:

- صالح که پیش ئیبراهیم -علیهما السلام- بوه، گه‌له‌که‌ی پیا‌ن وتوه:
﴿إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ﴾ واته^۱: «به‌راستی تو ته‌ن‌ها به‌کی‌کی له‌ سا‌حیران نه‌ک له‌
په‌یا‌مبه‌ران».

- ئیبراهیم: گه‌له‌که‌ی ئیبراهیمیش بر‌وایان به‌ ته‌ستی‌ره‌ هه‌بوه.

- موسا: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ، فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ * قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾^۲.

- ته‌نانه‌ت قورده‌یش به‌ په‌یا‌مبه‌ریان وت سا‌حیر: ﴿وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ
مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ * أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ﴾.

^۱ له‌سه‌ر رای مه‌شه‌ور.

^۲ یونس: ۷۷.

میژونوسان باسی چه‌ندین گهل ومیلله‌تیاں کردوه که ههر له دێر زه‌مانه‌وه
سیحریان تیدا ته‌نجام دراوه، وده‌لێن: بونی ته‌و هه‌موه‌ ئاسه‌واره‌ میژوییه‌ کۆنه‌
سیحریانیه‌ له‌ کتیب‌ ونوسراو ووینه‌ وره‌مز، له‌و میلله‌تانه‌ش بۆ نمونه‌:

بابلییه‌کان

ئه‌م میلله‌ته‌ قورئانیش باسی لێوه‌ کردون، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی:
[وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ
كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحَرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ]، باسی
بابل ده‌کا که سیحری تیدا بوه‌.

میسریه‌کان «فیرعه‌ونه‌کان»

هه‌روه‌ها فیرعه‌ونه‌کانیش دیسانه‌وه‌ له‌ قورئان باسیان هاتوه‌ وزۆریش هاتوه‌،
باشترین شاهیدیش چه‌ڕۆکی نیوان په‌یامبه‌ر موسا -علیه‌ السلام- و ساحیره‌کانی
فیرعه‌ونه‌، ته‌نانه‌ت به‌ هۆی زۆری و به‌ربلاوی سیحر له‌ میسر دا، هه‌ندیك ته‌لێن:
بۆیه‌ موعجیزه‌ی په‌یامبه‌ر موسا -علیه‌ السلام- بریتی ده‌بی‌ت له‌وه‌ی: کاتیك
ده‌ستی له‌ گیرفانی ده‌رده‌کات ده‌بی‌ته‌ نور وروناکی، کاتیك گۆچانه‌که‌ی فری‌ ده‌دات

١ البقرة: ١٠٢.

ده‌بیته ماریک وده‌سورپه‌ته‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ی بۆ ته‌وه‌ی ساحیرانی ته‌وه‌ سهرده‌مه‌ی پێ ده‌نگ بکا وده‌سه‌لای خویان پیشان بدا و سه‌رسامیان بکات و ئیمان به‌یئن که ته‌وه‌بو ئیمانیشیان هه‌ینا.

هه‌روه‌ها له‌ نێو فارسه‌کان وه‌یندییه‌کان و یۆنانیه‌کان^۱، وه‌ره‌به‌کاندا هه‌به‌وه‌، وه‌هتا ته‌مه‌رۆش له‌ نێو خه‌لکدا هه‌ر ماوه‌.

^۱ قال شيخ الاسلام في الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان وذكر معناه أيضا في منهاج السنة النبوية: «ثم لو بلغ الرجل في الزهد والعبادة والعلم ما بلغ ولم يؤمن بجميع ما جاء به محمد صلى الله عليه وسلم فليس بمؤمن ولا ولي لله تعالى كالأخبار والرهبان من علماء اليهود والنصارى وعبادهم وكذلك المنتسبين إلى العلم والعبادة من المشركين مشركي العرب والترك والهند وغيرهم ممن كان من حكماء الهند والترك وله علم أو زهد وعبادة في دينه وليس مؤمنا بجميع ما جاء به محمد فهو كافر عدو لله وإن ظن طائفة أنه ولي لله كما كان حكماء الفرس من الجوس كفارا مجوسا وكذلك حكماء اليونان مثل أرسطو وأمثاله كانوا مشركين يعبدون الأصنام والكواكب وكان أرسطو قبل المسيح عليه السلام بثلاثمائة سنة وكان وزيرا لالاسكندر بن فيلبس المقدوني وهو الذي تؤرخ له تواريخ الروم واليونان وتؤرخ به اليهود والنصارى وليس هذا هو ذا القرنين الذي ذكره الله في كتابه كما يظن بعض الناس أن أرسطوا كان وزيرا لذي القرنين لما رأوا أن ذاك اسمه الاسكندر وهذا قد يسمى بالاسكندر ظنوا أن هذا ذاك كما يظنه ابن سينا وطائفة معه وليس الأمر كذلك بل هذا الاسكندر المشرك -الذي قد كان أرسطو وزيره- متأخر عن ذاك ولم يكن هذا السد ولا وصل إلى بلاد يأجوج ومأجوج وهذا الاسكندر الذي كان أرسطو من وزرائه يؤرخ له تاريخ الروم المعروف».

که‌واته‌ سی‌حر و‌جادو له‌ دێ‌ر زه‌مانه‌وه‌ له‌ناو سه‌رجه‌م گه‌لاندا هه‌بوه‌ وهه‌تا ئێ‌ستاش به‌رده‌وامه‌، به‌ل‌کو ته‌شه‌نه‌ی زیاتری کردوه‌ و‌پێ‌شکه‌وتنی‌شی به‌خۆوه‌ بینیه‌.

ئه‌وه‌ ئه‌م‌ریکا و‌ئه‌وروپا و‌ و‌لاتانی تری‌ش سی‌حر تێ‌ياندا له‌ چ‌له‌ پۆ‌یه‌ دایه‌، ته‌نانه‌ت له‌ سا‌لی ١٥٣٣ له‌ ئه‌وروپا کۆمه‌له‌یه‌ك -که‌ جو‌له‌که‌ بون- دامه‌زران و‌قوتابخانه‌یه‌کی سی‌حری ر‌ه‌شیشیان دامه‌زراند، به‌لام دوا‌ی تێ‌په‌ربونی که‌متر له‌ نیو سه‌ده‌ له‌ ١٥٧٢ داخرا.

به‌ل‌کو له‌سه‌رده‌می ته‌کنه‌لۆژیا و‌نه‌وه‌یدا سی‌حر و‌جادوگه‌ری له‌ سه‌رجه‌م و‌لاتانی دونیادا هه‌یه‌، و‌ه‌گه‌ر ئاماژه‌یه‌ك بکه‌ین بۆ ئاماره‌كان ده‌رده‌که‌وێ‌ت که‌ سی‌حر و‌ساحیران له‌ چ‌ ئاستی‌کدان له‌ زۆری و‌ته‌شه‌نه‌کرد،

- له‌ ئه‌لمانیای زیاتر له‌ «٨٠,٠٠٠» هه‌زار ساحیری ئافره‌تی تێ‌دایه‌. هه‌ر له‌ ئه‌لمانیای له‌ چ‌وار که‌سدا یه‌ك که‌س بر‌وا‌ی به‌ سی‌حر و‌کاریگه‌ری هه‌یه‌.

- له‌به‌رازیلی‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌.

- له‌ فه‌ره‌نسا زیاتر له‌ «٣٠,٠٠٠» هه‌زار ساحیر هه‌یه‌، هه‌ر له‌ فه‌ره‌نسا به‌ ملیۆنه‌ها هاو‌لاتی بر‌وایان به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ئه‌وان قوربانی شه‌یتانن.

- له هەر ویلايه‌تیکی ئەمریکادا به هه‌زاران ساحیر هه‌یه .

- له کۆریای باشوریش به هه‌مان شیوه، به‌لکو ده‌جالیکی تێدایه ملیۆنه‌ها که‌س شوینی که‌وتوه .

ئه‌گەر بپرسین بۆچی له ولاتانی به‌ناو رۆشنبیر و به‌ناو پێشکه‌وتو له زانستدا گیرۆده‌ی ده‌ستی ساحیر و تاله‌گر بون؟

وه‌لامه‌که‌شی له کتێبه‌که‌ی په‌روه‌ردگاره، هه‌ر وه‌کو ده‌فه‌رمویت: [وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا] ^١ ، هه‌رکه‌س پشت له یادی من بکات، له قورئانه‌که‌م دینه‌که‌م، ئه‌وا به‌راستی گوزه‌رانیکی ته‌نگه‌ژه و ناڕه‌حه‌تی بۆ ده‌بیت.

کاتیك که پشتیان له په‌روه‌ردگار کرد ئه‌و کاته په‌روه‌ردگاریش ژيانی دونه‌یاان لی ته‌سك ده‌کاته‌وه .

موسولمانه خۆشه‌ویسته‌کان..

هۆکاریك له هۆکاره‌کانی ده‌ست بردن بۆ سیحر ته‌نگ بونه‌وه‌ی ژیانه، غه‌م و خه‌فه‌ته، ناڕه‌حه‌تی، هاتنی ده‌ردو به‌لایه، بۆیه ده‌بینی له ولاتانی ناموسلمان ئاسوده‌یی ده‌رونی نیه .

^١ سورة طه: ١٢٤ .

ههر بویه نهو ههمو به‌لگه‌یه که ده‌یینن هاتوه، له ویرد و چاره‌سه‌ره شه‌ریه‌کان، وه‌کو نزا وزیکره‌کان، وزیکری به‌یانیان وئیواران وزیکری خه‌وتن وه‌ستان له‌خه‌و.. هتد ، نه‌مانه بو‌ته‌ویه موسولمان ده‌رونی پاك وئاسوده وئارام بیټ، له جنوکه وشه‌یتانه‌کان دور وپاریزراو بیټ، وله‌په‌روه‌ردگاره‌وه نزیك بیټ.

به‌لگه‌کان له قورئاندا

۱. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾.

له‌م ئایه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار باسی یه‌هودییه‌کان ده‌کات وره‌خنه‌ی نه‌وه‌یان لیده‌گریټ که نه‌و جوله‌کانه به‌کوفر کردن وپه‌یام‌به‌ر کوشتن، بی وده‌دی، وشکاندن‌ی گف‌ت وپه‌یمان، فیل کردن، وپیلانگیږی نه‌وه‌ستان، به‌لکو باسی خراپه‌یه‌کی تریشیان ده‌کات وته‌ویش بریتیه له شوینکه‌وتنی سیحر وساحیران.

جا ده‌فه‌رموی: [وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكٍ سَلِيمَانَ] واته: ئەو جوله‌کانه له‌بری شوینکه‌وتنی په‌یامبه‌ر، شوینی ئەو شتانه‌که‌وتن که شه‌یتانه‌کان ده‌بخوینن و به‌ ده‌م مول‌که‌که‌ی په‌یامبه‌ر سوله‌پمانه‌وه -علیه‌السلام- هه‌لیانواسیوه، که سیحر و جادوگه‌ریه.

له‌سه‌ر ئەم ئایه‌ته به‌گشتی رایه‌کی زۆر هه‌یه له‌نیوان ږا‌قه‌کارانی قورئاندا، ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌کی بۆ باس‌کردن هه‌رناشی‌ت.

یه‌کی‌ک له‌و رایانه‌ی که باسی ده‌که‌ن:

په‌یامبه‌ر سلیمان -علیه‌السلام- که ته‌بیته پادشا هه‌مو ئەو کتیبه‌ سیحریانه له‌ ساحیران وهرده‌گریت‌ه‌وه که به‌هۆیه‌وه خه‌لک فی‌ری سیحر ده‌بون، که لی‌ی وهرگرت‌ه‌وه خست‌نیه ژیر عه‌رشه‌که‌ی خۆیه‌وه، که وه‌فاتی کرد و ته‌ماشای ژیر عه‌رشه‌که‌یان کرد بینیان ږه‌ له‌ کتیبی سیحری، ئەوه‌بو جنۆکه وشه‌یتانه‌کان به‌ خه‌لکیان وت: سوله‌یمان به‌و کتیبانه‌ توانی جنۆکه وشه‌یتانه‌کان بخاته ژیر ږکی‌قی خۆیه‌وه.

ئه‌لین: که له‌ قورئان ناوی سوله‌یمان هات وه‌کو په‌یامبه‌ر، جوله‌که وتیان: سه‌یرتان له‌ موحه‌مه‌د نایه‌ت وا ده‌زانیت کوره‌که‌ی داود په‌یامبه‌ره، والله‌ ساحیر بو. ئەوه‌بو ئەو ئایه‌ته نازل بو، پرسه‌که‌ی ږون‌کردوه و جوله‌که‌ی ده‌م‌کو‌ت‌کرد.

جا یه‌هودیه‌کان به‌و شی‌وه تیاچون وباوه‌ریان کرد ونه‌یان وت که ئەمه په‌یامبه‌ری خوایه وخوای له‌پشته، سیحری ساحیر وکتی‌بی جادوگه‌ری بۆ‌چیه؟!

هه‌ر بۆیه دواى ئەوه ده‌فه‌رموی: [وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ] سوله‌یمان به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ك كوفری نه‌کردوه، [وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ] به‌لكو ئەوه شه‌یتانه‌كان بون كوفریان کرد، رۆ‌یشتن خه‌لكیان فی‌ری سیحر ده‌کرد.

لی‌ره‌وه ئەوه‌مان بۆ رۆن ده‌بی‌ته‌وه که سیحر كوفره، وئهم حوكمه موره‌ته‌به له‌سه‌ر وه‌صفیك، که ئەم حوكمی كوفره له‌به‌ر سیحره، وئهم‌ه‌ش یاسایه‌كه بۆ تی‌گه‌یشتن له‌ته‌فسیری قورئان، وه‌كو «شیخ الإسلام ئیبن تیمیه» له‌كتی‌بی «اقتضاء الصراط المستقیم» به‌جوانی رۆنی كردۆ‌ته‌وه که هه‌ر كاتیك حوكمیك موره‌ته‌ب بو له‌سه‌ر وه‌صفیك ده‌بی‌ته‌ عی‌لله‌ بۆی.

عی‌لله‌ی كوفره‌كه‌یان چیه؟ سیحر كردن بو‌ه هه‌ر وه‌ك خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: [يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ]¹، ئەم دو فریشته‌یه «هاروت وماروت» وتیان: ئی‌مه تاقی‌کردنه‌وه‌ین بۆ ئی‌وه، ئامان فی‌ری كوفر نه‌بن وئیمه

¹ سورة البقرة: ۱۰۲.

ده‌توانین فی‌رتان بکه‌ین به‌لام ئی‌مه‌ تاقیک‌ردنه‌وه‌ین، به‌هۆی فی‌ربونی سحره‌وه‌ خۆتان توشی کوفر مه‌که‌ن.

که‌واته‌ ئه‌م قورئانه‌ بونی سی‌حر ده‌سه‌لمی‌نیت که‌ حه‌قیقه‌تی هه‌یه‌ وکاریه‌گی ده‌بی‌ت.

چۆن؟

ئه‌گه‌ر حه‌قیقه‌ت وکاریه‌گی نه‌بی‌ت ئی‌تر شه‌یتانه‌کان فی‌ری چی ده‌بون و خه‌لکیان فی‌ری چی ده‌کرد؟

ئه‌گه‌ر هی‌چ نه‌بی‌ت که‌واته‌ فی‌ری هی‌چ نه‌بونه‌ وه‌ی‌چیان فی‌ری که‌س نه‌کردوه‌.

٢. پاشان چیرۆکی نی‌وان په‌یامبه‌ر موسا -علیه‌ السلام- و فیرعه‌ون که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ چه‌ندین شوینی قورئاندا باسی ده‌کات، به‌لگه‌ی راستی‌تی وکاریه‌گی‌تی سی‌حره‌.

سه‌ره‌تای ئه‌م چیرۆکه‌ش ئه‌وه‌یه‌: په‌یامبه‌ر موسا وه‌ارون -علیه‌ما وعلی جمیع الأنبیاء الصلاة والسلام- دین بو‌ لای فیرعه‌ون و قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن و په‌یامی خوا‌ی پی‌ راده‌گه‌یه‌نن، فیرعه‌ونیش به‌ موسای وت: تو‌ چ به‌لگه‌یه‌کت پی‌یه‌ بو‌ ئه‌و قسانه‌ت، په‌یامبه‌ر موسا -علیه‌ السلام-، ده‌سته‌کانی ده‌رکرد ئه‌وه‌بو‌ بو‌ به‌

روناکی ، گۆچانه‌که‌شی هاویشته‌ بوبه‌ ماریک و ده‌ڕۆشیت، دو نیشانه‌ی گه‌وره‌ بون
 خوای گه‌وره‌ پیتی به‌خشی بو، که‌ پێشانی فیرعه‌ و نیدا، فیرعه‌ و ن وتی: به‌راستی تو
 ساحیرێکی گه‌وره‌ و فیلبازی. که‌ وابو کاتیک داده‌نیین له‌ نیوانماندا بو ئه‌وه‌ی تو
 نمایشی خۆت بکه‌یت و ئیمه‌ش نمایشی خۆمان بکه‌ین ئه‌و کاته‌ ده‌زانین سیحری کی
 گه‌وره‌یه‌ و براوه‌یه‌، ئه‌وه‌ بو ڕۆژی نه‌ورۆزیان دیاری کرد -وه‌کو کۆمه‌لیک له‌
 المفسرین ده‌فه‌رمون:- [يَوْمَ الزَّيْنَةِ] بریتیه‌ له‌ ڕۆژی نه‌ورۆز،^١ ئه‌وه‌بو هه‌مو خه‌لکی
 له‌ گۆره‌پاندا له‌ چاوه‌ڕوانیدا بون تا هه‌ردولا ئاماده‌بون، جا دنیا په‌رستی وای له‌
 ساحیران کرد به‌ فیرعه‌ و نیان وت: ئه‌گه‌ر ئیمه‌ سه‌رکه‌وتین پاداشتمان بو ده‌بیته‌، بۆیه‌
 هه‌لۆیستییکی موحریجانه‌ بو بو فیرعه‌ و ن چونکه‌ دانیابو له‌وه‌ی که‌ په‌یامبه‌ر موسا
 -عليه السلام- له‌ سه‌ر حه‌قه‌، به‌لام کورسی و ده‌سه‌لاته‌که‌ی، سته‌م و خۆبه‌گه‌وره‌
 زانینه‌که‌ی بونه‌ ڕیگر له‌وه‌ی شوینی په‌یامبه‌ر موسی -عليه السلام- بکه‌ون،
 هه‌وه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: [وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا]^٢،
 واته‌: نکوڵیان کرد به‌هۆی سته‌م و لوتبه‌رزیا نه‌وه‌، له‌ کاتیکدا دانیابون که‌ راسته‌.

^١ که‌ واته‌ ڕۆژی نه‌ورۆز موڵکی کورد نیه‌ به‌ته‌نهما به‌لکو سه‌رجه‌م گه‌لان خاوه‌نی نه‌ورۆزن، ئه‌وه‌ته‌
 فیرعه‌ و نه‌کانی میسریش نه‌ورۆز ڕۆژی چه‌ژن و خوشیان بوه‌.

^٢ النمل: ١٤.

جا فیرعه ونیش ههستی به گه وره‌یی مه‌ترسیه که ده‌کرد بۆیه پیی وتن: ده‌بنه ده‌ست راست ونزیکي من ته‌گهر سهر بکه‌ون به‌سهر موسادا. که‌واته زانیویه‌تی ته‌مه هه‌روا کارێک ساده وسا‌کار نیه..

پاشان وه‌ک په‌روه‌ردگار باسی ده‌کات:

﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى، فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ، قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ، فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ، قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ، فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوَا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ، قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾

﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ، قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ، وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ، وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾.

ساحیرانیش لوت به‌رزى وای لێکردن -وه‌کو سه‌رۆکه‌کیان- به‌ په‌یامبه‌ر موسایان -علیه‌ السلام- وت: ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت تۆ له‌پێشه‌وه‌ بیه‌اوێژه، ده‌شته‌وی ئێمه‌ یه‌که‌مجار ده‌یه‌اوێژین، په‌یامبه‌ر موسی -علیه‌ السلام- فه‌رموی: ئیوه‌ یه‌که‌م جار فری بده‌ن.

ساحیره‌کانیش کۆمه‌لێک په‌تی گه‌وره‌یان فری‌دا، که‌ فری‌اندا حه‌بله‌کان بون به‌مار وده‌جولان وسیحریکی سه‌یریان کرد، خوای گه‌وره‌ وه‌سفی ئه‌و سیحره‌ ده‌کات وده‌فه‌رموێت: [وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ]¹، واته‌: سیحریکی گه‌وره‌یان پێشکه‌ش کرد. خوای مه‌زن پێی بفه‌رمی: «گه‌وره‌» ئه‌بێت چه‌ند گه‌وره‌ بو بێت!؟

[فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى]²، په‌یامبه‌ر موسا -علیه‌ السلام- ترسیک که‌وته‌ دلێه‌وه‌ که‌ سروشتی مرۆقه‌ وه‌گه‌رنا ته‌واو دلنیا یه‌ له‌ به‌لێنی خوا سبه‌حانه‌، خوای گه‌وره‌ پێی فه‌رمو -وه‌کو دلنیا کردنه‌وه‌ی-: [لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى]³، براوه‌ و سه‌رکه‌وتو تۆی ئه‌ی موسا، دو دلێ نه‌تگرێ وپێشکه‌وه‌ وگۆچانه‌ که‌ت به‌اوێژه.

¹ الأعراف: ١١٦.

² طه: ٦٧.

³ طه: ٦٨.

[وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى]¹، واتە: ئەوەی لە دەستی راستدایە کە گۆچانەکیە بیهاوێژە ئەوانەى کە کردویانە دەبجوات و دەیلوشیت، چونکە ئەو کارەى ئەوان تەنھا بریتىە لە فێلى ساحیر -وەک ئەوەى تۆ نیە کە کارى خواىە سبىانە-، ساحیریش لەهەر کویى بێت و بۆ کویى پروا هەرگیز سەرفراز و سەركەوتو و براوە نابێت.

هەر بۆیە کە پێغەمبەر موسا -علیه السلام- گۆچانەکەى فرێدا، بو بە ماریک و هەموو حەبلەکانى ئەوانى قوتدا.

ئەو بو: [فَأَلْقِي السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ]²، ساحیرەکان هەمویان رۆیشتنە کړنوشە، [قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ]³، وتیان: باوەرمان هینا بە پەروەردگارى جیهانیان، پەروەردگارى موسا و هارون. وەکو بلین: ئەمە چ دەسەلاتیکە توانای هەبێت ئەو سیحرە گەورانەى ئیمە لەناو بەریت ئەمە هەر دەسەلاتى خواى بالادەستە.

¹ طه: ٦٩.

² الشعراء: ٤٦.

³ الشعراء: ٤٧-٤٨.

بۆیه فیرعه‌ونی تاغوت وتی: ﴿أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَنِّي أَنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى، قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا، إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾.

وتی: بڕواتان پێهینا پێش ئەوێ رێگه‌تان پێده‌م!

سهرنج به‌دهن کاتیك مرۆڤ لوت به‌رز ده‌بێت چی لی دیت؟ ئەلی: بڕوای پی ده‌هینن به‌بی ئەوێ ئیزن له‌من وه‌ربگرن.

پاشان ئەلی: بێگومان ئەمه‌ ئەو مامۆستایه‌یه‌ که‌ فی‌ری سی‌حری کردون، ده‌ی که‌وابو به‌ دل‌نیا‌یه‌وه‌ ئەبێت ده‌ست و‌قاچتان به‌ راست و‌چه‌پ به‌رمه‌وه‌ وله‌قه‌دی دار خورما ئەبێت له‌ خاچتان به‌ده‌م..

زۆر ناره‌حه‌ته‌ له‌ فیرعه‌ونی ولات هه‌لبه‌گه‌رپێته‌وه‌ و‌برپۆیته‌ ریزی دوژمنه‌که‌یه‌ وله‌به‌ر ده‌ستیدا بیت وه‌هه‌ره‌شه‌ت لی‌بکات!!

به‌لام ئیمان که‌ ساردیه‌که‌ی به‌ر دل که‌وت و‌ئیت به‌ دنیا نایه‌گۆرپێته‌وه‌، بۆیه که‌ ساحیره‌کان ته‌وه‌به‌یان کرد و‌تامی ئیمانیان چه‌شت وه‌ردلیان که‌وت، به‌ فیرعه‌ونیان وت: [لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ

قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا، إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى^١، ئێمه تۆ هه‌ڵنا‌بژێ‌ڕین به‌سه‌ر ئه‌و ئیمان وه‌ی‌دا‌یه‌ته‌ی بۆ‌مان هاتوه، به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دروستی کردوین و به‌دی‌هێ‌ناوین ئه‌و شایسته‌ی ملکه‌چی بۆ‌کردنه نه‌ک تۆ، برۆ هه‌رحیت پێ‌ده‌کری بیکه، که‌مه‌تر خه‌می مه‌که، بێ‌گومان ژیا‌نی ئه‌م دونه‌ش ته‌واو ده‌بێ‌ت و دو‌ا‌براهه، توانایه‌کیشت هه‌بێ‌ت به‌سه‌ر مانه‌وه ته‌نها له‌م دونه‌یا‌یه.

به‌ئێ، موسو‌لما‌نی یه‌کتا‌په‌رست ئه‌مانه هه‌مو حه‌قیقه‌تن، خوا‌ی گه‌وره له قورئا‌ندا با‌سی کردوه و سه‌لمان‌دویه‌تی که‌وا سی‌حر را‌سته و کا‌ری‌گه‌ری هه‌یه‌ی.

ته‌نانه‌ت خوا‌ی گه‌وره با‌سی ئه‌وه ده‌کات که سی‌حریان له‌خه‌لک و له‌نیو‌یشیا‌ندا په‌یا‌مه‌هر موسا -عليه السلام- کردوه، به‌شی‌وه‌یه‌ک وا تی‌گه‌یشته‌وه که ئه‌و گوری‌سا‌نه بون به‌مار [فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ] [يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى]^٢، ته‌نانه‌ت په‌یا‌مه‌هر موسا -عليه السلام- ترسی‌ک که‌وته د‌ل‌یه‌وه [فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى]^٣، که‌واته

١ طه: ٧٢.

٢ سورة طه: ٦٦.

٣ سورة طه: ٦٧.

به‌شێوه‌یه‌ك به‌رچاوی موسا علیه الصلاه والسلام وخه‌لكی كه‌وت كه‌ ئه‌و په‌تانه
بون به‌ مار وده‌جولێن وده‌سورپێن.

كه‌واته‌ سیحر راسته‌ وکاریگه‌ره‌.

به‌لام شوبه‌یه‌ك هه‌یه‌: ئه‌لێ خ‌وای مه‌زن فه‌رمویه‌تی: [يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
أَنَّهَا تَسْعَى] وا ده‌هاته‌ به‌رچاوی خه‌لك كه‌ گوریسه‌گان پێده‌كه‌ن، كه‌واته‌ ئه‌وانه‌ مار
نه‌بون هه‌ر هه‌بل بون به‌لام وا ده‌هاته‌ پێش چاوی خه‌لك، كه‌واته‌ سیحر هه‌قیقه‌تی
نیه‌.

وه‌لامی ئه‌مه‌ش زۆر ئاسانه‌: ئه‌گه‌ر سیحر راست نیه‌، ئه‌ی چۆن هه‌ستی ئه‌و
هه‌مو خه‌لكه‌ ده‌گۆرپێت و وایان لێده‌كات شت بیه‌نن جیاواز له‌ هه‌قیقه‌تی خ‌وی؟!
په‌ت به‌په‌ت نه‌بیئێ و به‌ماری بیینی، ئایا ئه‌مه‌ کاریگه‌ری سیحر نیه‌؟ بیگومان
کاریگه‌ری سیحره‌.

پاشان مه‌رج نیه‌ سیحر هه‌قیقه‌تی شته‌كان بگۆرپێت و به‌لكو شتی وا هه‌ر
نابی‌ت^١، گه‌رنا ساحیره‌كان به‌رده‌کانی سه‌رزه‌ویشیان هه‌مو ده‌کرد به‌ پاره‌ وپول.

^١ ينظر: القول المفيد على كتاب التوحيد لإبن عثيمين رحمه الله تعالى.

به کورتی سیحر هه‌قیقه‌ت و کاریگه‌ری هه‌یه به‌لام ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نی‌ت
سیحر هه‌قیقه‌تی شته‌کان ده‌گۆرێت.

۳. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: [وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ]¹، ئه‌مه‌ش زانایان بو
سه‌لمانندی کاریگه‌ری و هه‌قیقه‌تی سیحر ده‌یه‌په‌ننه‌وه.

مانای ئایه‌ته‌که‌ش: و په‌نات پێده‌گرم له‌شه‌پری ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که فو ده‌که‌ن
به‌گریدا²، واته: په‌نات پێده‌گرم له‌ شه‌پری ساحیران، چونکه ساحیره‌کان کاتی‌ک سیحر
ده‌که‌ن گری ده‌که‌ن و فوی پی ده‌که‌ن، پاشان روقیه و ته‌لا‌سیم و عه‌زایم ده‌خوینن.

لێ‌ره‌دا پرسیارێک دێته‌ ئاراوه: بوچی باسی ئافره‌ت ده‌کریت بو مه‌گه‌ر پیاویش
سیحر ناکات؟!

وه‌لا‌مه‌که‌ی ئه‌وه‌یه: زۆر جار ئافره‌تانان باوه‌ریان به‌ سیحر هه‌یه و سیحر ده‌یکه‌ن
و شوینی سیحر ده‌که‌ون و ده‌بنه‌ ساحیر، ئافره‌ت له‌ پیاو زیاتر خه‌ریکی سیحره‌، بۆیه
ده‌بینیت باسی ئافره‌تی ساحیری کردوه، ئه‌گه‌رنا پیاوی ساحیریش ده‌گرێته‌وه، به‌لام
له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆرینه ئافره‌تانان باسی ئافره‌ت ده‌کات، هه‌ر وه‌کو له‌ پێشدا با‌سمان کرد

¹ سورة الفلق: ۴.

² هه‌مو ئه‌هلی تاویل و ته‌وانه‌ی که ئیعتیبار بو‌ بو‌چونیان ده‌کریت، یه‌که‌ده‌نگن که له‌ویدا واته:
له‌شه‌پری ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که فو ده‌که‌ن به‌گریدا.

ته‌نها له ئەلمانیا «٨٠,٠٠٠» هه‌زار ئافره‌تی ساحیر هه‌یه، ته‌نانه‌ت له ئاخیر زه‌مانیشدا که ده‌ج‌جال دێت، زۆربه‌ی ته‌وانه‌ی شوینی ده‌که‌ون ئافره‌تن، هه‌ر بۆیه په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمو‌یت: ئە‌ی ئافره‌تان دۆزه‌خم پێشان‌درا زۆربه‌ی دانیش‌توانه‌که‌ی ئافره‌ت بون.

ئافره‌تانی سه‌حابه -وه‌کو هه‌ندی‌ک له ئافره‌تانی ئە‌م زه‌مانه‌ی ئێمه نه‌بون ب‌لێن: مادام له‌دۆزه‌خم باهه‌ر له‌دۆزه‌خ بم-، به‌ل‌کو ملوان‌که‌کانی ملیان دا‌که‌ند و‌گواره‌کانی گو‌ییان کرده‌وه و وتیان: ئە‌ی په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم- ئە‌وا خێر و سه‌ده‌قه‌یه له پێناوی خوا، ئێمه ده‌مانه‌و‌یت له‌و که‌مه ب‌بین که له‌دۆزه‌خ نین نه‌ک له‌گه‌ڵ ئە‌و زۆره‌ب‌بین که له‌دۆزه‌خن^١.

ته‌نانه‌ت زۆربه‌ی ئە‌و سیه‌رانه‌ی هاتۆته لام، زۆربه‌ی له‌لایه‌ن ئافره‌تانه‌وه کراون، بۆیه ئافره‌تانی موسو‌لمان ده‌ب‌یت له خوا ب‌ترسن و باوه‌رتان به‌درۆ و فیل

^١ في الصحيحين: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. قَالَ: «شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةَ يَوْمَ الْعِيدِ، فَبَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ، ثُمَّ قَامَ مُتَوَكِّنًا عَلَى بِلَالٍ، فَأَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ. وَحَثَّ عَلَى طَاعَتِهِ، وَوَعِظَ النَّاسَ، وَذَكَرَهُمْ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى أَتَى النِّسَاءَ، فَوَعَّظَهُنَّ وَذَكَرَهُنَّ، فَقَالَ: «تَصَدَّقْنَ. فَإِنْ أَكْثَرُكُنَّ حَطَبُ جَهَنَّمَ» فَقَامَتِ امْرَأَةٌ مِنْ سِطَةِ النِّسَاءِ سَفْعَاءُ الْخَدَّيْنِ، فَقَالَتْ: لِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لَأَنَّكُنَّ تَكْثِرُنَّ الشَّكَاةَ، وَتَكْفُرُنَّ الْعَشِيرَ» قَالَ: فَجَعَلَنَ يَتَصَدَّقْنَ مِنْ حُلِيِّهِنَّ، يُلْقَيْنَ فِي ثَوْبِ بِلَالٍ مِنْ أَقْرِطَتِهِنَّ وَخَوَاتِمِهِنَّ». وهذا لفظ مسلم

نه‌بیّت، برّوا کردن به ساحیر و جادوگر و فالچی و کوفره و ده‌بیّت مایه‌ی قه‌بول نه‌بونی نویژ.

چواره‌م: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

حه‌قیقه‌تی سیحر به به‌لگه‌ی سوننه‌ت:

کۆمه‌لّیک فهرموده هاتوه که حه‌قیقه‌تی سیحر ده‌سه‌لمیّیّت:

یه‌که‌م: له سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه، له ئەبو هوره‌یره‌وه، په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، ده‌فهرمویت: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤِیَقَاتِ: الشِّرْکُ بِاللّهِ وَالسَّحَرُ...»^۱، واته: خۆتان له‌حه‌وت له‌ناوبه‌ره‌که بیاریژن: یه‌که‌م شه‌ریک بو خوا بریاردان، دوه‌میان سیحرکردن.

ئه‌گه‌ر راست نه‌بیّت و کاریگه‌ری نه‌بیّت ئیتر خۆمان له‌چی بیاریژین؟!

هه‌وره‌ها ئه‌گه‌ر کاریگه‌ری نه‌بیّت ئەم نه‌هی لی‌کردنه واتای نامیّیّت.

^۱ أخرجه البخاري ومسلم.

دوهم: ئەبوموسای ئەشعەری ئەلّی: پەيامبەری خوا -صلی اللہ علیہ آلہ وسلم- دەفەر موی: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مُدْمِنٌ حَمْرٍ، وَلَا مُؤْمِنٌ بِسِحْرِ، وَلَا قَاطِعُ رَحِمٍ»^١، واتە: ناچیتە بە ھەشتەوہ کەسیک بەردەوام بێت لەسەر مەی خواردن، وکەسیک باوەری بە سحر ھەبێت، وکەسیک پەیوەندی خزمایەتی بپەرچێت.

سێیەم: پەيامبەری خوا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەر موی: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ»^٢. واتە: ھەر کەسیک بچیت بۆ لای ساحیر و جادوگەرێک باوەر بکات بەوہی پێی دەلیت ئەوہ کوفری کردوہ بەوہی بۆ سەر موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم- دابەزیوہ.

چوارەم: ھەروەھا پەيامبەری خوا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەر موی: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً»^٣، واتە: ھەر کەسیک بپروا بۆ لای تالەگریک و پرسیاری لێ بکات دەربارەي شتێک، چل شەو نوێژی لێ وەرنەگیرێت.

^١ أخرجه ابن حبان في صحيحه الحاكم والذهبي، وقال الألباني: الحديث بمجموع الطريقين حسن.

^٢ أخرجه أحمد، والبيهقي، والحاكم وقال: صحيح على شرطهما جميعاً، وصححه الألباني في صحيح الجامع الصغير.

^٣ رواه مسلم .

ئه‌مه ئه‌گه‌ر باوه‌ری پی نه‌کات، خوئه‌گه‌ر باوه‌ری پی هه‌بیته‌ ئه‌وا کوفری کردوه.

پینجه‌م: عیمپانی کوپی حوصه‌ین ئه‌لی: په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 فهرمو‌ی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ سَحَرَ، أَوْ سُحِرَ لَهُ، أَوْ تَطَيَّرَ، أَوْ تُطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ، أَوْ تُكْهَنَ لَهُ»^۱. واته: له ئیمه‌ نیه ئه‌وه‌ی سیحر ده‌کا وئه‌وه‌شی سیحری بو ده‌کریت،
 ئه‌وه‌ی غه‌ری ده‌کات وئه‌وه‌شی داوای کردنی ده‌کات، ئه‌وه‌ی تاله‌ ده‌گریته‌وه
 وئه‌وه‌شی داوای گرتنه‌وه‌ی ده‌کات.

پینجه‌م: جوله‌که‌یه‌ک سیحری له په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کردوه.
 جا ئه‌گه‌ر سیحر کاریگه‌ری نه‌بیته‌ چۆن له په‌یامبه‌ر ده‌کریت، ته‌نانه‌ت وای
 لیک‌کردوه وای زانیوه ده‌رواته لای خیزانه‌کانی ونه‌شر‌دیشتبو.
 به‌لام:

^۱ أخرجه البزار والطبراني، وقال المنذري: «رواه البزار بإسناد جيد، ورواه الطبراني من حديث ابن عباس دون قوله: «ومن أتى...» إلخ، بإسناد حسن». وقال الهيثمي: «رواه البزار، ورجاله رجال الصحيح خلا إسحاق بن الربيع، وهو ثقة». وصححه الألباني في الصحيحه.

ئایا به‌راستی په‌یامبه‌ر-صلی الله علیه وسلم- سیحری لی‌کراوه؟

به‌لّی، له هه‌ردو سه‌حیحی بوخاری وموسلمدا هاتوه له فه‌رموده‌که‌ی

عائیشه‌ی دایکی ئیمانداران -په‌زای خوای لی‌بی‌ت- ده‌فه‌رمو‌یت:

«سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَيِّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا فَعَلَهُ، حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ عِنْدِي لَكِنَّهُ دَعَا وَدَعَا، ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ، أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَا أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ: أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ مَا وَجَعَ الرَّجُلُ فَقَالَ مَطْبُوبٌ قَالَ مَنْ طَبَّهُ قَالَ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَ فِي أَيِّ شَيْءٍ قَالَ فِي مَشْطٍ وَمَشَاطَةٍ وَجَفَّ طَلْعَ نَخْلَةٍ ذَكَرَ قَالَ وَأَيْنَ هُوَ قَالَ فِي بَثْرِ ذُرْوَانَ فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ كَأَنَّ مَاءَهَا نُقَاعَةُ الْحِنَاءِ أَوْ كَأَنَّ رُءُوسَ نَخْلِهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا اسْتَخْرَجْتَهُ (وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: أَفَلَا أَحْرَقْتَهُ) قَالَ قَدْ عَافَانِي اللَّهُ فَكَرِهْتُ أَنْ أُثَوِّرَ عَلَى النَّاسِ فِيهِ شَرًّا، فَأَمَرَ بِهَا فَدَفِنْتُ...».

کابرایه‌کی یه‌هودی له‌خی‌لی زوره‌یق که ناوی له‌بی‌دی کورپی ته‌عصه‌م بو،

سیحری له‌په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کرد، وای له‌په‌یامبه‌ری خوا صلی

الله عليه وسلم کردبو ههستی ده‌کرد شتانی‌ک ده‌کات ونه‌شیده‌کرد، وله‌پریوايه‌تی‌کی تری صه‌حیح‌دا هاتوه: ئه‌و شته پون ده‌کاته‌وه وئه‌لێ: وایده‌زانی ده‌پواته لای خیزانه‌کانی ونه‌شچوبو.

عائیشه ئه‌لێ: رۆژێک یان شه‌وی‌ک په‌یامبه‌ری خوا صلی الله عليه وسلم لای من بو هه‌ر نزای کرد وه‌ر پارایه‌وه، پاشان فه‌رموی: ئه‌ی عائیشه زانیت ئه‌وه‌ی داوام له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ کرد وه‌لام‌ی دامه‌وه، دو پی‌او^۱ هاتن بۆلام، یه‌کی‌کیان له‌لای سه‌رم وئه‌وه‌که‌ی تریشیان له‌لای قاچه‌وه‌ دانیشته.

یه‌کی‌کیان وتی: ئه‌م پی‌اوه چی‌ه‌تی وده‌ردی چی‌ه‌؟

ئه‌وه‌که‌ی تریان وتی: سی‌حری لی‌کراوه.

وتی: ک‌ی سی‌حری لی‌کردوه؟

وتی: له‌بیدی ک‌وری ئه‌عصه‌م سی‌حری لی‌کردوه.

وتی: له‌چیدا «له‌ کو‌یدا» سی‌حری لی‌کردوه؟

^۱ دو مه‌لائیکه‌ت بون.

وتی: له شانه وئو ته‌له قژانه‌ی که له کاتی سهر شانه‌کردندا ئه‌وه‌ریت له‌مانه
سیحری لی‌کردوه وختویه‌تیه نی‌و په‌ره‌ی ته‌له‌عی دار خورمای نی‌ر^۱، فریشته‌کان
جو‌ری دارخورماکه‌ش دیاری ده‌که‌ن.

وتی: ئه‌ی له‌ کو‌یه‌؟

وتی: له‌ بیریکی خیل‌ی زه‌روانی داناوه، جا ئه‌م له‌بیده له‌ خیل‌ی زوره‌یقه
وزوره‌یقیش هاوپه‌یمانن له‌گه‌ل به‌نی زه‌روان که له‌ ئه‌نسانن.

ئه‌وه‌ بو په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌گه‌ل چه‌ند هاوه‌لیک که‌وتنه‌ ری
ته‌ماشایان کرد له‌ناو بیریکه‌، پاشان ده‌ریان هی‌نا، که‌ گه‌رانه‌وه‌ فهرموی: ئه‌ی
عائیشه‌ ئه‌گه‌ر بتبینایه‌ ئاوه‌که‌ی سور کردبو وه‌کو ئاوی خه‌نه «ئه‌وه‌نده‌ سیحره‌که‌
توند وکاریگه‌ر بو» .

ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی من بو له‌ هی‌نانه‌وه‌ی ئه‌م فهرموده‌ سه‌حیحه‌ که‌ له
سه‌حیحه‌ی بوخاری وموسلم هاتوه: چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی سیحر راسته‌ وکاریگه‌ری

^۱ ته‌له‌عی دارخورما ئه‌و به‌روبو‌مه‌یه‌ که‌ له‌ داخورما ده‌رده‌چیت وپاشان ده‌بی‌ت به‌خورما ئه‌گه‌ر
هاتو خورماکه‌ می‌یه‌ بو، خو‌ته‌گه‌ر هاتو نی‌ره‌ بو ئه‌و کات هه‌روا ده‌می‌نی‌ته‌وه‌ تاوه‌کو چه‌ند رو‌ژیک
پاشان سپیبه‌کی ئارد ئاسای لی‌ ده‌رده‌چیت که‌بو‌نیک‌ی خو‌شی لی‌ دیت کاتی‌ک ته‌لقی‌هی خورمای
می‌ینه‌ ده‌کریت به‌مه‌ پی‌ی ده‌کریت. الصارم البتار

هه‌یه، ئەمه له لایه‌ك له لایه‌كی تریشه‌وه وه‌لامی ئەو شوبه‌انه بدهینه‌وه كه له‌سه‌ر ئەم هه‌دیه‌سه دروست ده‌كریت.

سه‌باره‌ت به‌ کاریگه‌ری سیحر: ئەوه له‌ ریوایه‌ته‌كه زۆر رونه‌ وبۆ كه‌سیك برۆی به‌ ریوایه‌ته‌كه هه‌بی‌ت تینویتی شكینه‌.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا سیحر له‌ په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم كراوه‌ یان نا؟ ئەوانه‌ی ئەلین نه‌خیر ده‌توانین شوبه‌ه‌كانیان له‌چهند خالیكدا كورت بكه‌ینه‌وه

١. ئیدیعاكردنیان كه‌ ئەم هه‌دیه‌سه هه‌لبه‌ستراوه‌ وبی‌ دینه‌كان دایاننناوه‌ بۆ له‌كه‌داركردنی په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم.

٢. ئیدیعاكردنیان كه‌ ئەم هه‌دیه‌سه سه‌نه‌ده‌كه‌ی له‌كه‌داره‌

٣. ئەمه‌ له‌ هه‌دیه‌سه «آحاده‌كانه‌» وئەو جوژه‌ هه‌دیه‌سە‌نه‌ش زانستی ته‌واو نابە‌خشن، بۆیه‌ پشتیان پی‌ نابە‌ستری‌ت.

٤. ئیدیعاكردنیان كه‌ ئەم هه‌دیه‌سه تانه‌ له‌ پایه‌ی په‌یامبه‌رایه‌تی ده‌دات ودرژی مه‌عصومیه‌ته‌، ئەگه‌ر وای لی‌ هاتی‌ت وایزانی‌ت شتانیك ده‌كات ونه‌شیکردوه‌، كه‌واته‌ ده‌كری‌ وایزانی‌ وه‌حی بۆ دیتی‌ وبۆشی‌ نه‌هاتی‌.

ئەمەش ئەصل و ئەساسی شوبهه‌که‌یانه هه‌رچی تر دێت و ئەوه‌ش ڕۆیشتوه له‌مه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه .

٥. ئەلێن سیه‌ر ئیشی شه‌یتانه و شه‌یتانه‌کانیش ده‌سه‌لاتیان ناشکێت به‌سه‌ر په‌یامبه‌رانی خوا دا سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت.

٦. ئەلێن: ئەم هه‌دیه‌ هه‌وبه‌ش په‌یدا که‌ره‌کان به‌راست ده‌خاته‌وه که به‌ موس‌لمانه‌کانیان ده‌وت: ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوه شوین که‌سیکی سیه‌ر لی‌کرا و که‌وتون.

له‌ ناو دا ترینی سه‌رانی ئەم رایه‌: الجصاص، أبوبکر الأصب، الرازی، ابن العربی، جمال الدین القاسمی..

له‌ وه‌لامی ئەمانه‌شدا به‌ پشتیوانی و ته‌وفیق و مه‌ده‌دی الله ئەلێن^١:

١. بانگه‌شه‌کردنی ئەوه‌ی هه‌دیه‌که‌ بی‌دینه‌کان دا یان ناوه‌، ده‌عوایه‌کی به‌تاله‌، ئەوه‌ی وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ ڕیوایه‌ت‌کردنی فه‌رموده‌که‌یه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاری و موس‌لمدا، و به‌یه‌که‌هنگی هه‌مو ئەوانه‌ی حیساب بو‌ ڕا و بو‌چونیان ده‌کریت سه‌حیحترین فه‌رموده‌ ئەوانه‌ی بوخاری و موس‌لیم و له‌ چله‌پۆیه‌ی سه‌حیحی دایه‌،

^١ عالم السحر والشعوذة. عمر سليمان الأسقر ص ١٧٧-١٨٨. دار النفائس، الطبعة الرابعة ١٤٢٢هـ.

وهه‌رکه‌ست بی‌نی تانه‌ی ده‌دا له‌ هه‌دیسیک ئه‌و دو پیاوه‌ رپوایه‌تیان کردبو ئه‌وا
بزانه‌ سه‌ری باش له‌ زانستی فه‌رموده‌ ده‌رناچیت.

٢. بانگه‌شه‌کردنی ئه‌وه‌ی هه‌دیسه‌که‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی له‌که‌داره‌، ده‌عوایه‌کی بی
به‌لگه‌یه‌، هه‌یچ که‌سی‌کیش ناتوانیت تانه‌ له‌ هه‌دیسیکی متفق علیه‌ بدات له‌به‌ر
سه‌نه‌ده‌که‌ی، که‌ ئه‌مانیش تانه‌ له‌سه‌نه‌ده‌که‌ی ده‌ده‌ن، برپاریکی پیش وه‌خته
وده‌ره‌نجامی لی‌کۆلینه‌وه‌ نیه‌ وله‌به‌رئوه‌ نیه‌ به‌راستی سه‌نه‌ده‌که‌ی لاواز بیت، به‌لکو
له‌به‌ر ده‌قه‌که‌یه‌تی وه‌لێن چون ده‌بیت په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم-
سیحری لی‌ بکری‌ت وازنیت شتی‌ک ده‌کات له‌هه‌مان کاتدا نه‌یکردوه‌، هه‌ربۆیه‌ تا
ئه‌م‌رۆ یه‌کی‌کمان نه‌بی‌نی له‌ که‌له‌ پیاوانی هه‌دیس له‌که‌داری هه‌دیسه‌که‌ یان
پیاوه‌کانی بکات.

ئه‌مه‌ش پیاوانی سه‌نه‌ده‌که‌یه‌ وئه‌وه‌ش وه‌صفی زانایان بۆیان:

بوخاری ئه‌لی: «حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ عَنْ هِشَامٍ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ..» الحديث. ئه‌مه‌ پیاوانی سه‌نه‌ده‌که‌یه‌.

- ئیبراهیمی کوری موسا: رازی پیده‌لێن، ئین هه‌هه‌ر ئه‌لی: «ثقة حافظ»،
زه‌هه‌بی ئه‌لی: «الحافظ»، ئه‌بو زورعه‌ پێی ئه‌لی: «کتبت عنه مائة ألف حديث وهو

أتقن من أبی بکر بن أبی شیبۃ». واتە: «لەوێوە سەد هەزار ھەدیسم نوسیوەتەو، بەراستی لە ئەبوبەکر کۆری ئەبو شەیبە مۆتقینترە».

- عیسی کۆری یونسی کۆری ئەبو ئیسحاقى سەبیعی: ئین ھەر لەبارەییوە ئەلّی: «ثقة مأمون»، زەھەبی لە بارەییوە ئەلّی: «أحد الأعلام فى الحفظ والعبادة»، بوخارى وموسليم وئەبو داود وتورمزی ونەسائی وئین ماجە ھەدیسیان لیۆ ڕیوایەتکردووە.

- ھیشامی کۆری عوروی کۆری زوبەیر: ئین ھەر لەبارەییوە ئەلّی: «ثقة فقیه»، زەھەبی لە بارەییوە ئەلّی: «أحد الأعلام» ئەبو حاتم لەبارەییوە ئەلّی: «ثقة إمام فى الحديث»، بوخارى وموسليم وئەبو داود وتورمزی ونەسائی وئین ماجە ھەدیسیان لیۆ ڕیوایەتکردووە.

- عوروی کۆری زوبەیری کۆری عەوام: عوروش لەو ناسراوترە بناسریت، لەسەرەتای خیلافەتی عوسمان لە دایک بو، ئین ھەر لەبارەییوە ئەلّی: «ثقة»، زەھەبی ئەلّی: ئین سەعد لەبارەییوە ئەلّی: «كان فقیها عالما کثیر الحديث ثباتاً مأموناً»، بوخارى وموسليم وئەبو داود وتورمزی ونەسائی وئین ماجە ھەدیسیان لیۆ ڕیوایەتکردووە.

ئەم قسە ووەصفانەش ئەهلی خۆی دەزانن یانی چی، ئەگەر پیاوانێک ئاوه‌یان
له‌بارەوه‌ بوتریّت وحه‌دیسشیان زه‌عیف بیّت، ئیتر نازانم ئەو که‌سانه‌ دینی خۆیان
له‌ کی‌وه‌ وهرده‌گرن، که‌ له‌ ئەمسالی ئەمانه‌ باشت‌ر بیّت؟!

ئەگەر ئەمسالی ئەمانه‌ هه‌دیسیان لاواز بیّت که‌ له‌وپه‌ری سه‌حیحیدایه
که‌واته‌ هه‌دیسه‌کان هه‌موی یان زۆربه‌ی لاوازن.

ئەمەش قسە‌ی یه‌کی‌ک له‌ زاناکانی شیعه‌ی بیر خسته‌وه‌، که‌ وه‌لامی ئەو
چه‌ند زانا که‌مه‌ی خۆیان ده‌داته‌وه‌، که‌ ئەلێن: ئەو هه‌دیسانه‌ی تانه‌ له‌ قورئان
ده‌ده‌ن وئه‌لێن ده‌ستکاری کراوه‌، لاوازن. ئەلێ:

ئەگەر بکری ئەو هه‌دیسانه‌ ڕه‌د بکری‌نه‌وه‌ که‌ تانه‌ له‌ قورئان ده‌ده‌ن، ئەوا
ئەبیّت مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ هه‌موی ڕه‌د بکری‌ته‌وه‌! چونکه‌ هه‌ر ئەو پیاوانه‌ی ڕیوايه‌تی
ده‌ستکاریکردنی قورئان ده‌که‌ن، هه‌مان ئەوانه‌ن که‌ ڕیوايه‌تی ئەحکامه‌کانی تر
ده‌که‌ن، که‌ کرا تانه‌ له‌ ڕیوايه‌ته‌کانی ته‌حریفی قورئان بدری، ئەوسا ده‌رگا
ده‌کری‌ته‌وه‌ تانه‌ له‌ ڕیوايه‌ته‌کانی تریشیان بدریّت. ئەم قسە‌یه‌ش له‌ خودی خۆیدا
وته‌یه‌کی زانستی ته‌واوه‌.

٣. سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئەلێن: ئەمه‌ هه‌دیسێ ئاحاده‌، وحه‌دیسێ ئاحادیش له‌
پرسه‌ ئیعتیقاده‌ کندا قبول ناکریّت.

ئەلێن:

- ئەوێ که راستە لە وتەکانی زانایان هەدیسی ئاحاد لە باسی عەقیدەشدا
وەرەگیرێت و عیلم و دڵنیایی دەبەخشێت، هەر جیاوازیەکی هەبێت پێچەوانەی
پای پەسەند و دروستە و بێ بەلگەیە.

- ئەم مەزەهەبە شتیکی تازه داهێنراوە لە سەرەمە زێڕینە که شتی وا نەبوە.
- ئەم هەدیسه وه‌کو وتمان بوخاری و موسلیم رپوایه‌تیان کردوه، ئەمەش
ئومەت لەسەری کۆکە.

- سەرباری ئەوێش ئەم هەدیسه ئاحاد نیە^١، چونکە لە زیاتر لە کەسیک
ورپێگایە کەوێ رپوایەت کراوە هەیانە لەوێرێ زانست و پلە و سەرمەشقی
و لەبەرکردنایە که هەدیسه‌که‌ی بردۆته ئاستی عیلم و دڵنیاییه‌وه، سەرباری بونی
چەندین شاهیید و موتابه‌عه.

٤. سەبارەت بەوێ که دەلێن: ئەم هەدیسه تانە لە پایە پەيامبەراییەتی
دەدات و دژی مەعصومیەتە.

^١ ينظر: عالم السحر والشعوذة. عمر سليمان الأسقر ص ١٧٧-١٨٨. دار النفائس، الطبعة
الرابعة ١٤٢٢هـ.

ئەمەش بەو شیوازە نیه، بەلکو بە کۆدەنگی زانایان پەيامبەر صلی الله علیه وسلم پارێزراو ومەعصومە لەھەر شتێک بێتە مایە ی کەلێن لە گەیاندن وشەرعدانان، بەلام سەبارەت بە ئەعرازە مرۆییەکان وەکو نەخۆشی وئیش وئازار وهاوشیوەکانی ئەو بەسەر پەيامبەراندان دیت وتوشیان دەبیّت، چونکە ئەوانیش مرۆفن.

- پاشان بەلگەکان لەبەرچاون لەسەر راستی پەيامی پەيامبەر لەوێ کە لە پەرورەدگارەو پێی راگەیاندوین ومەعصومیەتی لە گەیانندی پەيامەکەدا، موعجیزەکانیش شاھیدی راستی ئەو، ھەربۆیە ئەو پوچە رودانی شتێک بە دروست بزانریت، لە کاتی کە بەلگەکان بە پێوەن لەسەر دژەکە ی.

- پاشان ئەو شتە دنیاییانە ی کە مەبەست نین لە ھاتنی پەيامی خوا سبھانە - و ناردنی پەيامبەر، پەيامبەرەکان لێی مەعصوم نین وتوشیان دەبیّت وەکو چۆن ھەر مرۆفێکی تر توشی دەبیّت وەکو نەخۆشی.

جا ھیچ دور نیە شتانی کە لە شتە دنیاییەکان بێتە پیش چاوی کە ھەقیقەتیشیان نەبیّت لەگەڵ ئەویدا لە شتە دینیەکانی ھاوشیوە ی ئەمەدا مەعصوم بیّت.

- ئه‌وه‌ی زیاتر پشتگیری ئه‌و وته‌یه‌مان ده‌کات ریوایه‌تیکی تری بوخاریه له
 ریگه‌ی ئیبن عویه‌ینه‌وه ئه‌لی: «حَتَّى كَانَ يَرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيهِنَّ» واته:
 وای ده‌زانی وا گومانی ده‌برد ده‌رواته لای خیزانه‌کانی ونه‌شده‌چوه لایان.

«يَرَى»: به فه‌تح له «الرأي» هوه‌یه نه‌ك «الرؤية»، واته‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ
 گومان.

سوفیانی کورێ عویه‌ینه‌ش له هه‌مو ئه‌وان زیاتر له‌به‌رکردنی باشتره
 وموتقینتره، هه‌ربۆیه ئه‌م له‌فه‌زی ئه‌و بی‌گومان له‌وانی تر مه‌قبولتره.

که‌واته سیه‌ره‌که له شتی دنیایی وله‌باره‌ی ئافره‌ته‌وه بوه وپه‌یوه‌ندی به‌ ش‌ه‌رع
 ودینه‌وه نه‌بوه.

ئهمه‌ش شاره‌زایانی ئه‌م هونه‌ره ده‌یزانن، که هه‌دیسی‌کمان هه‌بو له‌فه‌زیکی عام
 یان موته‌له‌قی تیدا بو ئه‌وسا ریوایاتی تر ئه‌و عامه‌یان ته‌خصیص کرد یان ئه‌و
 موته‌له‌قیان موقه‌یه‌د کرد ئه‌وه عیبه‌رت به‌وه‌یه. که ریوایاتی تر ده‌لێن: «أَنَّهُ فَعَلَ
 الشَّيْءَ، وَمَا فَعَلَهُ» یان «يَخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ، وَمَا فَعَلَهُ» به‌لام
 ریوایه‌ته‌که‌ی ئیبن عویه‌ینه و حومه‌یدی ئه‌لێن: «حَتَّى كَانَ يَرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا
 يَأْتِيهِنَّ» ئهمه‌ش ئه‌و «شيء» ه موته‌له‌قه به: «يَأْتِي النِّسَاءَ» ته‌قیید ده‌کات،
 ئهمه‌ش رونه‌ی ان شاء الله.

- ئا له‌مانه‌وه بۆمان روون ده‌بیته‌وه که ئهم سیحره ته‌ن‌ها به‌سه‌ر هه‌ندیك شوینی جه‌سته‌یدا زال بوه، نه‌ك زال بوییت به‌سه‌ر بیروهووشیدا، بۆ پشتگیری ئه‌مه‌ش دو ریوایه‌تمان هه‌یه:

- به‌ مورسه‌لی له‌ یه‌حیای کورێ یه‌عمره‌وه هاتوه له‌ عایشه‌وه: «حتی أنکر بصره» وله‌ ریوایه‌ته‌ مورسه‌له‌که‌ی ئیبن‌المسبیدا ئه‌لّی: «حتی کاد ینکر بصره».

- به‌ مورسه‌لی له‌ عه‌بدولرّه‌حمانی کورێ که‌عه‌به‌وه هاتوه: «خوشکه‌که‌ی له‌بیدی کورێ ئه‌عصه‌م وتویه‌تی: ئه‌گه‌ر په‌یامبه‌ر بیّت، ئاگاداری ده‌که‌نه‌وه، ئه‌گه‌رنا ئهم سیحره‌ بیر وه‌وشی بۆ نایه‌لّی تا عه‌قلی له‌ ده‌ست ده‌دات به‌ ته‌واوه‌تی».

والحمد لله‌ ته‌وه‌بو په‌یامبه‌ر صلی الله‌ علیه‌ وسلم ئاگادار کرایه‌وه که سیحری لیکراوه و ده‌رکه‌وت که په‌یامبه‌ره‌.

- هه‌لّیش ده‌گریّت مه‌به‌ست له‌ «یخیل» شتیك بیّت وه‌کو ختوره‌ هاتبیّت و نه‌ماییت، وجه‌ختی نه‌کردۆته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌ ختوره‌ی هاتوه که رویداوه، به‌مه‌ش قسه‌کانی ئه‌وان پوچ ده‌بیته‌وه.

- سه‌رباری هه‌مو ئه‌مانه‌ش له‌یه‌ك ریوایه‌تدا نه‌هاتوه په‌یامبه‌ری خوا صلی الله‌ علیه‌ وسلم، هه‌والیکی دابیّت، یان فه‌رمایشتیکی فه‌رموییت و وا نه‌ بویّت.

۵. ئیدیعاکردنی ئه‌وه‌ی سیحر ئیشی شه‌یتانه و شه‌یتانیش ده‌سه‌لاتی ناشکیته سهر به‌نده چاکه‌کانی خوادا.

- سهره‌تا ئه‌وه تی‌نه‌گیشته له ئایه‌ته‌که، که په‌روه‌گاری ده‌فرموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ مه‌به‌ست پی‌ی: شه‌یتان ده‌سه‌لاتی گو‌مرا‌کردن وله‌خشته‌بردنی به‌نده مو‌خلی‌سه‌کانی خ‌وای نیه، ههر وه‌کو ئه‌و ئایه‌ته وایه: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾.

به‌لام توش‌کردنی جه‌سته‌ی به‌نده‌ی صالح به به‌لا و ئافات ئایه‌ته‌که نه‌فی ئه‌مه‌ی نه‌کردوه، به‌ل‌کو له قورئاندا باسی ئه‌ی‌وب - علیه‌السلام - ده‌کات: ﴿وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾^۱، وتویه‌تی: په‌روه‌د‌گارا من شه‌یتان توشی ئیش تازار و ناره‌حه‌تی کردوم.

هه‌وره‌ها باسی موساش ده‌کات - علیه‌السلام - که کابرای قیبتی کوشتوه فرمویه‌تی: ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾ ئه‌مه ئیشی شه‌یتانه.

^۱ سورة ص: ۴۱.

ههر باسی موسا ده‌کات که سیحره‌کانی ساحیرانی فیرعه‌ون کاریان تی‌کردوه وچاوی به حه‌بله‌کانی به ماری گه‌وره بینیه: [فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى، فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى].

- پاشان پاراستنی په‌یامبه‌ران له شه‌یتانه‌کان، ریگر نابیت له‌وهی شه‌یتانه‌کان ویستی پیلان گپری وفیل وته‌له‌که‌یان هه‌بیت بو په‌یامبه‌ران. ته‌وه‌تا له صه‌حیحی موسلیما هاتوه شه‌یتانی‌ک ویستویه‌تی نویژ له په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم تی‌ک بدات وکه‌سیش نه‌یوت ته‌مه دژی مه‌عصومیه‌ته^۱. به‌هه‌مان شیوه به

^۱ فی صحیح مسلم عن أبي هريرة، قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ عِفْرِيثًا مِنَ الْجِنِّ جَعَلَ يَفْتِكُ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ الصَّلَاةَ، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَكَنِي مِنْهُ فَذَعَتُهُ فَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَرْبِطُهُ إِلَى جَنْبِ سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ، حَتَّى تُصْبِحُوا تَنْظُرُونَ إِلَيْهِ أَجْمَعُونَ (أَوْ كُلُّكُمْ) ثُمَّ ذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾. فَردَهُ اللَّهُ حَاسِتًا». واته: «عيفريت - که به جنوکه‌ی سه‌رکه‌ش ده‌وتریت - دوی‌نی هات و ویستی له ناکاو ده‌ست بوه‌شینی بو ته‌وه‌ی نویژه‌که‌م لی‌بیریت، به‌لام خوا سب‌حانه زالی کردم به‌سه‌ریدا ده‌ستم گیرکرد له قورگی وخنک‌اند، ویستیشم بی‌هسته‌وه به کۆله‌که‌یه‌ک له کۆله‌کانی مزگه‌وت تا به‌یانیتان کرده‌وه هه‌موتان ته‌ماشاتان بکردایه، به‌لام که بیری داواکه‌ی سوله‌یانی برام که‌وته‌وه: ﴿په‌ره‌ردگارا لی‌م خو‌شبه ومولکی‌کم پی‌ببه‌خشه به هیچ که‌سی‌کی دوا‌ی منی نه‌به‌خش‌ی﴾ بویه وازم لی‌هیتنا وخو‌ای مه‌زن سه‌رشو‌ری کرد.

والفتك الأخذ في غفلة وخديعة، والعفريت العاتي المارد من الجن، فذعته هو بذال معجمة وتخفيف العين المهملة أي خنقته. قال مسلم: وفي رواية أبي بكر بن شيبه فدعته يعني بالبدال المهملة وهو صحيح أيضاً ومعناه دفعته دفعاً شديداً والدعت والدع الدفع الشديد، والمعجمة أوضح وأشهر. قاله النووي.

وَعَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: «قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ: «په‌يامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا بۆ نوێژکردن، گویمان لی‌بو ده‌یوت:» «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ» «په‌نا ده‌گرم به‌خوا له‌تۆ» ثُمَّ قَالَ: «أَلْعُنْكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ» ثَلَاثًا «پاشان سێ جار وتی: نه‌فره‌ت لی‌ده‌که‌م به‌ نه‌فره‌تی خوا»، وَبَسَطَ يَدَهُ كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا «وده‌ستیشی درێژکرد وه‌کو نه‌وه‌ی شتی‌ک به‌ ده‌ست بگری‌ت». فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ «که‌ له‌ نوێژ بویه‌وه» قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ، «وتمان: نه‌ی په‌يامبه‌ری خوا گویمان لی‌بو له‌ نوێژه‌که‌دا شتانی‌کت ده‌وت نه‌مان بی‌سته‌و لی‌ت له‌وه‌و پی‌ش بی‌لی‌ی» وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ «وبینیمان ده‌ستت درێژکرد»، قَالَ: «إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ، إِبْلِيسَ، جَاءَ بِشَهَابٍ مِنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِ، «وتی: ئی‌بل‌یسی دوژمنی خوا پارچه‌یه‌ک تاگری هی‌نابو بۆ نه‌وه‌ی بی‌کا به‌ ده‌موچاومدا»، فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»، «منیش پی‌م وت: په‌نا ده‌گرم به‌خوا له‌ تۆ -سی‌جار-»، ثُمَّ قُلْتُ: «أَلْعُنْكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ التَّامَةِ، فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ -ثَلَاثَ مَرَّاتٍ- «پاشان سێ جار پی‌م وت: نه‌فره‌ت لی‌ده‌که‌م به‌ نه‌فرینی ته‌واوی خوا، به‌لام هه‌ر نه‌رۆ‌یشته‌ دو‌اوه‌»»، ثُمَّ ارْدَتْ أَحَدَهُ «پاشان ویستم بی‌گرم» وَاللَّهِ لَوْلَا دَعْوَةُ أَخِينَا سُلَيْمَانَ لِأَصْبَحَ مُوثِقًا يَلْعَبُ بِهِ وَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ» «والله له‌به‌ر داواکه‌ی سوله‌یانی برامان نه‌بوایه‌ ته‌وا به‌یانیه‌که‌ی به‌ به‌ستراوه‌یی ده‌تان بی‌نی منالی خه‌لکی مه‌دینه یاریان پی‌ده‌کرد». رواه مسلم.

هۆی سیحریکه‌وه زیانی پی بگات نابیته مایه‌ی که موکورتی له گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌دا، به‌لکو وه‌کو ههر زیانی‌ک وایه به‌هۆی ههر نه‌خۆشیه‌که‌وه توشی ته‌بیته وه‌کو لاوازی له‌قسه‌کردن ونه‌توانینی ته‌نجامدانی هه‌ندی‌ک کار، یان دروست بونی هه‌ندی‌ک خه‌یالات که ماوه‌یه‌که و به‌رده‌وام نابیته.

پاشان مه‌گهر شوینی سیحره‌که پیشانی په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌درا؟!

٦. سه‌باره‌ت به‌و بانگه‌شه‌یه‌ی که ته‌م هه‌دیسه به‌راسته‌خه‌وه‌ی وته‌ی موشریکه‌کانه که به‌ موسلمانه‌کانیان وتوه: ﴿إِنْ تَشْعُوْنَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ ئیوه شوین که‌سی‌کی سیحر لی‌کراو که‌وتون.

ته‌لین: ته‌م هه‌دیسه -ته‌گهر وردبینه‌وه- رپی‌کی قورثانه، ته‌وه موسایه -علیه السلام- که یه‌کی‌که له په‌یامبه‌ره نه‌به‌زه‌کان -أَلُو الْعِزْم- کاتی‌ک ساحیره‌کانی فیرعه‌ون گوریسه‌کانیان هاویشته، له پیش چاوی بون ماری گه‌وره، که‌واته: کاریگه‌ری هه‌بو به‌سه‌ریه‌وه، وای له په‌یامبه‌ر موسا کرد وای ده‌زانی ته‌و په‌تانه ده‌جولین وده‌سورین [فَإِذَا حَبَالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى، فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى]¹.

¹ سورة طه: ٦٦.

که واته: پەتی بەمار دەبینی و وهستاوی به جولاو دهبینی، ته ناته ترسیک که وته دلیه وه، بوچی دهبی ئەمه دژی مه عصومیه تی په یامبه ر موسا - علیه السلام - نه بیّت، به لام دژی مه عصومیه تی په یامبه ری خوا بیّت صلی الله علیه که وایزانیّت شتانیک ده کات ونه شی کردوه؟!

ئەم ئايەتە پاشكاۋە لەۋەى كە سىحر كاريگەرى دەبىت بەسەر پەيامبەرەرانەۋە،
خۆ ئەگەر وتيان: ئەم سىحرە گەشتتۆتە عەقلى پەيامبەر صلى الله عليه وسلم،
ئەلەيڤن: نەخىر ئىمەش بە ھەمو شىۋەيەك ئەمە رەد دەكەينەۋە، پىشترىش
بەلگەمان ھىناۋە كە لەمەدا مەعصومە.

سەرباری هه‌مو ئه‌مانه ئه‌و ئایه‌ته باسی موشریکه‌کان ده‌کا که به
په‌یامبه‌ریان وتوه نی‌درای خوا نیه، هه‌رچی ده‌لێ و ده‌یکا و دیت و ده‌روا له
سیحره‌وه‌یه، و وه‌حی بۆ نه‌هاتوه، به‌لکو هه‌مو‌ی خه‌یاڵ و سیحره، جا ئه‌مه له کوی
و ئه‌و حه‌دیسه له کوی؟!

له کاتیکدا ئه مه له ماوه یه کی که می دیاریکراودا بوه، کاریگه ریه که ی له شتکی دیاریکراودا بوه - که چونه لای خیزانه -.

جا سيحريٰ کي ديار کراو له ماوهيه کي ديار کراو له کاتي کي ديار کراو له
شتي کي ديار کراو که دژي پايه يه يامه رايه تي نه يټت، نابټته مايه ي به

راست‌خستنه‌وه‌ی قسه‌ی موشریکه‌کانی مه‌ککه که وتویانه: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَسْحُورًا﴾.

به‌لام ئه‌وان که ڕه‌دیان کردۆته‌وه یان عه‌قلیان ده‌رکی به‌م حه‌قیقه‌تانه
نه‌کردوه.

یان ئه‌وان هه‌ر به‌و شیوه‌یه ڕاهاتون، هه‌ر کاتی‌ک ده‌قی‌کی شه‌رعیان بینی
وعه‌قلیان بری نه‌ده‌کرد ڕه‌دی بکه‌نه‌وه، هه‌ربۆیه زۆر جار له‌م جۆره ده‌قانه‌دا یان
ڕه‌دی ده‌که‌نه‌وه یان ملی لارده‌که‌نه‌وه وته‌ئویلی ده‌که‌ن بۆ ئه‌و واتایایه‌ی له‌گه‌ڵ
مه‌رام و مه‌به‌ستی خۆیاندا ده‌گونجیت.

ئه‌مه‌ش زۆر ناشرینه‌ ئایه‌ت و فهرموده‌ بدری‌ت له‌ ته‌رازوی عه‌قل، هه‌ر ئه‌مه‌ بو
شه‌یتانی گوم‌پا‌کرد و سوجه‌ی بۆ باوکمان ئاده‌م نه‌برد، کاتی‌ک که‌ په‌روه‌ردگار
فهرموی سوجه‌ ببه‌ بۆ ئاده‌م، شه‌یتان وتی: سوجه‌ نابهم، عه‌قلی به‌کاره‌ینا، وتی
من له‌و باشت‌رم، ئه‌و له‌ گه‌ڵ دروست‌کراوه‌ و من له‌ ئاگر دروست‌کراوم، ئاگریش له‌ گه‌ڵ
به‌ری‌زتره‌.

ئه‌م ده‌قانه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ڕون ده‌که‌نه‌وه که‌وا سی‌حر حه‌قیقه‌تی هه‌یه
و کاری‌گه‌ری‌شی ده‌بی‌ت.

به‌لگه‌ی ئیجماع

به‌ کۆده‌نگی سه‌رجه‌م هاوه‌لانی و سه‌له‌فی صالح سیحر راسته‌ و کاریگه‌ری هه‌یه‌، چه‌ندین ئاساریشیان له‌م باره‌یه‌وه‌ لێوه‌ گیردراوه‌ته‌وه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی رای موخته‌زیله‌ و قه‌ده‌ریه‌کانه‌، ته‌ه‌لی حه‌دیس و ته‌فسیر و فقه‌هائیش له‌سه‌ر پێچه‌وانه‌ی رای ته‌وان رێککه‌وتون..

به‌لگه‌ی واقع

ئه‌و سیحرانه‌ی که‌ زۆربه‌ی خه‌لک بینویانه‌ وه‌ک: نه‌خۆشخستن و خۆشه‌ویستکردن و له‌به‌رچاوخستن و ده‌مه‌ستن و ژن و پیاو له‌یه‌کتر جیاکردنه‌وه‌ و نه‌توانینی جوتبون له‌گه‌ڵیدا... خه‌لک ته‌مانه‌یان بینویه‌ و زۆربه‌شی خۆی به‌چاوی خۆی بینویه‌تی.. ته‌وه‌نده‌ زۆرن ناكریت بلیی ته‌و خه‌لکه‌ له‌سه‌ر درۆ رێککه‌وتون.

سه‌رجه‌م کتێبه‌ ئاسمانیه‌کان باسیان کردوه‌، له‌ ئاسه‌واره‌ می‌ژویه‌کانی بابلیه‌کان و فارسه‌کان و پۆمه‌کان و یۆنانیه‌کان و میسریه‌کان و هیندیه‌کان و چینیه‌کان و جگه‌ له‌وانیش له‌ گه‌له‌ دیرینه‌کان باسی هاتوه‌ و ئاسه‌وار له‌ باره‌یه‌وه‌ به‌جیماوه‌.

ئه‌مه‌ جگه‌ له‌و به‌لگه‌ نامانه‌ی که‌ به‌جیماون له‌ ساحیره‌کانه‌وه‌ دواي کوشتیان له‌لایه‌ن دادگاکانی ته‌فتیشی ته‌وروپاوه‌ له‌ مه‌واد و گریبه‌ست و په‌یماننامه‌ له‌گل شه‌یتانه‌کاندا که‌ هه‌تا ئیستاش له‌ مۆزه‌خانه‌ و کتێبخانه‌کاندا هه‌لگیراون.

ئەمانە ھەموی بەلگەی یەکلاکەرەوەی راستییی و کاریگەری سیحر، نکوڵی لیکردنیشی تەنھا کاری لوتبەرزە، بەرادیەك ئیمامی خەتابی ئەفەرموی: «نەفی کردنی سیحر جەھل و نەزانینە، ڕەددانەوێ نەفی کەرانیشی بێ سودە و زیادەییە».

کورت‌پەرەوی و زیادە‌پەرەوی

بەلام لیڤرەدا ئەوەندە ھەیە خەڵکانێك زیادە پەرەوی دەکەن تییدا و خەڵکانێكیش کورت‌پەرەوی دەکەن.

کورت‌پەرەوی دەکەن، دەلێن سیحر بونی نیە، راست نیە، کاریگەری نیە.

زیادە‌پەرەوی دەکەن: ئەگەر توشی ھەر نەخۆشییەك بن دەلێت سیحر لیکراوە، ئەگەر کچیك دو داواکاری بیّت و پەشیمان ببەوێ دەلێت سیحر لیکراوە، یان کورپێك بجیتە داوای دو کچ و ڕەفری پێ بدەن، دەلێ سیحر لیکراوە.

دوینا لەخۆیان ئالۆز دەکەن و توشی خەم و خەفەتیکی زۆر دەبیّت، ئەمیش نیشانەیی ئەوێیە کە زیادە پەرەوی دەکریّت، سیحر راستە، بەلام نابیت ئەوەندە لیی بترسین ھەر وەکو چۆن لەخوا دەترسین.

بزائن...

ئەگەر ساحیرانی هەموو دنیا کۆبنه‌وه بیا نه‌وێت زیانیکی بچوک به موسوڵمانێک بگه‌یه‌نن که سێقه‌ی به‌ الله‌ بی‌ت، ناتوانن، مه‌گەر خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر بی‌ت، به‌لام خه‌لکیک ته‌وه‌نده‌ باوه‌ریان به‌شته به‌تاله‌کان هه‌یه ته‌وه‌نده باوه‌ریان به‌حه‌ق نیه، به‌لام که ئیمان وعه‌قیده له‌ دلدا ده‌چه‌سپێت وریشه داده‌کو‌تیت ته‌و کات له‌ سیحری هیچ ساحیریک ناترسیت.

حوکمی سیح‌رکردن

ئیمه‌ پێشتر رو‌فمان کرده‌وه که سیح‌ر به‌دی نایه‌ت به‌بی‌ په‌نابردن وپه‌رستنی شه‌یتان نه‌بی‌ت، جا هه‌رکەس ئاوها ته‌سه‌وری سیح‌ر بکات بی‌گومان ساحیری پی‌ کافره‌، به‌لام ته‌وه‌ی سیح‌ر بکات به‌ دو به‌شه‌وه پی‌ی وابی‌ت سیح‌ر هه‌یه به‌ پشت به‌ستن به‌ شه‌یتان ده‌کریت و سیح‌ریش هه‌یه له‌ری‌گه‌ی رو‌قیه‌ و ته‌لا‌سیمه‌وه ده‌کریت، وانالیت، به‌لکو ده‌لێن جو‌ری یه‌که‌م پی‌ی کافر ده‌بی‌ت و جو‌ری دوه‌میان پی‌شی بو‌تری کوفر کوفری بچوکه‌ یان ته‌صله‌ن کافر نیه^١ به‌لکو هه‌رپامه‌، که ته‌مه‌ش رای زو‌ریکی زانایانه^٢.

^١ قاله‌ النوی.

^٢ بۆیه‌ دوای دابه‌شکردنی سیح‌ر بۆسه‌ر یه‌که‌ به‌ش وئه‌ویش بریتیه‌ له‌ سیح‌ری کوفری ده‌توانین بلێین به‌ یه‌که‌ده‌نگی سه‌رجه‌م زانایانی ته‌ه‌لی سونه‌ وجه‌ماعه‌ت: سه‌رجه‌م زانایانی هه‌ر چوار

بەلّام بەراستی ئەگەر وردبینەوه لە دەقه شەرعیه کان هەست دەکەن سیحر هەر
سیحره وجیاوازی نەکراوه کە ئەمە سیحری تەلّیسمە وئەوێش سیحریکە بە پشت
بەستن بە شەیتانەکان وئەستێرەکان کراوه، ئەم جیاکاریەش ئەوێندە ی من بزائم
بنچینه کە ی هی فەیلەسوفەکانە کردویانە بە شەعوێزە و سیحر و تەلّیسم-، بەلّکو
خۆی یەك جوړه وحوكمی خاوەنەكەشی كافره.

ئەو جیاکردنەوێ فوقەهاش لە تەصەوریانەوێ هاتوێ بۆ سیحر، بۆیە دەبینی
شتانێکیان بە سیحر زانیوێ کە سیحر نیە، بەلّکو هەر شتێك هۆکارە ی دیار
نەبویّت وەکو واتا زمانەوانیەکە ی بە سیحریان زانیوێ، بەلّکو بینومە هەندێك
خەلّك زانستی کیمیاشیان بە سیحر زانیوێ، بەلّکو پێی دەلّین: سیحری پەتی، یان
رۆیشتن بەسەر دیواردا یان بەسەر پەتدا ونەکەوێت... بە سیحر زانیوێ.

لەناو خەلّکیش هەروایە.. بۆ نمونە کەسێ: بفرێت. ئەگەر فرینەکە ی بە هۆی
پەتیکەوێ بیّت و بەهۆی کاریگەری کامیّرا و میکسەر و مونتاجەوێ وا دیار بیّت خۆی
دەفرێت، خەلّك دەلّین: ئەوێ سیحرە، بەلّام کە زانیان بە هۆی پەتیکەوێ دەفرێت
دەلّین: نەخیر سیحر نیە.

مەزەبەکە سیحر کردن کوفرە. ئەمە جگە لەوێ بە کۆدەنگ سیحر حەرّامە و ئە تاوانە
گەورەکانە. وەك ئین حەجەر و ئین ئەلمونزیر و جگە لەویش ئیجماعیان نەقلکردوێ.

ههر ئه‌مه -یانی ته‌سه‌ورکردنی سیحر- ونزیک له‌مه وای له رازی وغهیره
ئه‌ویش کرد بلی: فی‌ربونی سیحر واجبه، ئه‌وه‌شی به به‌لگه هیناوه که سیحر عیلمه
وشه‌رعیش هانی فی‌ربونی عیلمی داوه... تا کوتایی قسه‌کانی که جیی داخه له
بیرمه‌ند وزیره‌کیکی وه‌ک رازی‌ه‌وه ده‌ربچیت، خوا یار بیت به‌شی‌ک تایبه‌ت ده‌که‌م به
رده‌دانه‌وه‌ی قسه‌کانی له‌لایه‌ن زانایانه‌وه.

ئه‌مه‌ش من ده‌یلیم -که ساحیر ههر ئه‌بیت کوفر بکات-: رای ئین خه‌لدون -
وه‌کو له قسه‌کانیه‌وه ده‌فامرئ- وئین ئه‌لعهره‌بی وزه‌هه‌بی وحافظ الحکمی
وسوله‌یمان آل الشیخ وصاله‌ح الفوزان وخه‌لکانیکی تریشه له پێشینان وپاشینان.

ئین خه‌لدون ئه‌لی: «وَأما الشريعة فلم تفرق بين السحر والطلسمات والشعبذة
وجعلته كله باباً واحداً محظوراً. لأن الأفعال إنما أباح لنا الشارع منها ما يهمنا في
ديننا الذي فيه صلاح آخرتنا، أو في معاشنا الذي فيه صلاح ديانا» وما لا يهمنا
في شيء منهما. فإن كان فيه ضرر أو نوع ضرر كالسحر الحاصل ضرره بالوقوع،
ويلحق به الطلسمات، لأن أثرهما واحد، كالنجامة التي فيها نوع ضرر باعتقاد
التأثير، فتفسد العقيدة الإيمانية برد الأمور إلى غير الله، فيكون حينئذٍ ذلك الفعل

محظوراً على نسبته في الضرر ... فجعلت الشريعة باب السحر والطلسمات والشعوذة باباً واحداً لما فيها من الضرر، وخصته بالحظر والتحريم»^١.

ههروهها تهلى: «..ورياضة السحر كلها إنما تكون بالتوجه إلى الأفلاك والكواكب والعوالم العلوية والشياطين بأنواع التعظيم والعبادة والخضوع والتذلل فهي لذلك جهة إلى غير الله وسجود له. والوجهة إلى غير الله كفر فلهذا كان السحر كفرًا والكفر من مواده وأسبابه كما رأيت. ولهذا اختلف الفقهاء في قتل الساحر هل هو لكفره السابق على فعله أو لتصرفه بالفساد وما ينشأ عنه من الفساد في الأكوان والكل حاصل منه».

ههروهها تهلى: «ولما كانت هذه العلوم -يقصد العلوم السحرية- مهجورة عند الشرائع، لما فيها من الضرر ولما يشترط فيها من الوجهة إلى غير الله من كوكب أو غيره، كانت كتبها كالمفقودة بين الناس».

ثَبِينَ تَهْ لَعَه رَه بِي تَه لِي: «إِنْ حَقِيقَةُ السَّحَرِ كَلَامُ مُؤَلَّفٍ، يَعْظُمُ بِهِ غَيْرُ اللَّهِ تَعَالَى وَتَنْسَبُ إِلَيْهِ، فِيهِ الْمُقَادِيرُ وَالْكَائِنَاتُ».

زدهه بى له كتيبى «الكبائر» دا ته فہ رموى: «الكبيرة الثالثة: في السحر لأن
الساحر لا بد وأن يكفر، قال الله تعالى: ﴿ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس

^١ كل هذه النقول التي من أقواله من كتابه المقدمة.

السحر﴾ وما للشيطان الملعون غرض في تعليمه الإنسان السحر إلا ليشرك به... فترى خلقا كثيرا من الضلال يدخلون في السحر ويظنونهم حراماً فقط وما يشعرون أنه الكفر فيدخلون في... وفي عقد الرجل عن زوجته وهو سحر، وفي محبة الرجل للمرأة وبغضها له، وأشبه ذلك بكلمات مجهولة أكثرها شرك وضلال. وحد الساحر: القتل لأنه كفر بالله أو مضارع الكفر».

قورتوبى ئەلى: «وقال بعض العلماء: قال أهل الصناعة أن السحر لا يتم إلا مع الكفر والاستكبار، أو تعظيم الشيطان فالسحر إذاً دالٌّ على الكفر على هذا التقدير».

ئىبن عابدين ئەفەرموى: «ولعل ما نقله صاحب «الفتح» عن الأصحاب -أي القول بكفر الساحر- مبني على أن السحر لا يتم إلا بما هو كفر كما يفيد قوله تعالى: [وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ]».

حافظ الحكمي ئەفەرموى: «وقد علم أن السحر لا يعمل إلا مع الكفر بالله، وهذا معلوم من سبب نزول الآية...»

سليمان بن عبد الله آل الشيخ ئەفەرموى: «ولما كان السحر من أنواع الشرك إذ لا يأتي السحر بدونه، ولهذا جاء في الحديث: «ومن سحر فقد أشرك» أدخله

المصنف -أي: محمد بن عبد الوهاب- في كتاب التوحيد ليعين ذلك تحذيرا منه كما ذكر غيره من أنواع الشرك».

به‌لگه‌کانی کافریتی ساحیر له قورئان وسوننه‌تدا:

یه‌که‌م: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: [وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ]، واته: ئەو جوله‌كانه له‌بری شوینكه‌وتنی په‌یامبه‌ر، شوینی ئەو سیحرانه‌که‌وتن که شه‌یتانه‌کان ده‌یخوینن وه‌لیانواسیوه به‌ده‌م مولکه‌که‌ی په‌یامبه‌ر سوله‌یامانه‌وه -علیه‌السلام-، جا سوله‌یمان کوفری نه‌کردوه به‌لکو شه‌یتانه‌کان کوفریان کرد، خه‌لکیان فی‌ری سیحر ده‌کرد، هه‌روه‌ها شوینی ئەو سیحره‌که‌وتن که دابه‌زی‌نرابو بۆسه‌ر دو فریشته‌که «هاروت وماروت» که له‌ناوچه‌ی بابل بون له‌ولاتی عی‌راق، سیحریان بۆ دابه‌زی‌نرا وه‌کو تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌که له‌لایه‌ن خواوه بۆ به‌نده‌کانی بۆیه خه‌لکیان فی‌ری سیحر ده‌کرد.

که‌واته کوفری شه‌یتانه‌کان له‌به‌رئه‌وه‌یه که خه‌لکیان فی‌ری سیحر ده‌کرد، که‌وابو سیحر کوفره.

دوه‌م: هه‌ر له‌هه‌مان ئایه‌تدا هاتوه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: [وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ]، هاروت وماروت هه‌ر که‌سی‌کیان فی‌ری سیحر بکردایه‌پیش وه‌خت پی‌یان ده‌وت: [إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ] ئیمه تاقی‌کردنه‌وه‌ی خواین، فی‌ری مه‌به وکوفر مه‌که.

که‌واته‌ فی‌ربونی سی‌حر کوفره‌ چونکه‌، شی‌خ الاسلام له‌ «الإقتضاء» دا
ئه‌فه‌رموی: «ترتیب‌ الح‌کم‌ علی‌ الوصف‌ ی‌کون‌ ع‌لة‌ له‌».

ئ‌ین‌ ح‌ه‌ج‌ه‌ر ئ‌ه‌فه‌رموی: ئ‌ه‌م‌ ئ‌ایه‌ته‌ ئ‌اماژ‌ه‌ی‌ ئ‌ه‌وه‌ی‌ ئ‌یدایه‌ که‌ فی‌ربونی سی‌حر
کوفره‌.

ص‌دی‌ق‌ خان -رحمه‌ الله- ئ‌ه‌ل‌یت: ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌ بۆ‌ ئ‌ه‌وه‌شی‌ ب‌یت‌ ه‌ه‌روا‌ فی‌ری‌ سی‌حر
ب‌یت‌ یان‌ له‌ خۆ‌ی‌ دور‌ی‌ ب‌خاته‌وه‌ ه‌ه‌ر‌ کوفره‌.

ح‌ه‌نب‌ه‌لیه‌ کانی‌ش‌ پ‌ی‌یان‌ وایه‌ به‌ فی‌ربونی کافر‌ ده‌ب‌یت، ئ‌یت‌ر‌ پ‌ی‌ی‌ واب‌یت‌ سی‌حر
ح‌ه‌رامه‌ یان‌ ح‌ه‌ل‌اله‌.

س‌ی‌یه‌م: س‌ی‌یه‌م‌ به‌ل‌گ‌ه‌ش‌ ه‌ه‌ر‌ له‌ ه‌ه‌مان‌ ئ‌ایه‌ت‌دایه‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌و‌یت:
[وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ]^١، سو‌ین‌د‌ ب‌یت‌ جو‌له‌ که‌ کان‌ باش‌
ده‌یان‌زان‌ی‌ ه‌ه‌ر‌ که‌ س‌ی‌ک‌ ده‌ست‌ بۆ‌ سی‌حر‌ ب‌بات‌ له‌ ق‌یامه‌ت‌دا‌ ه‌ی‌چ‌ی‌ بۆ‌ نیه‌.

[مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ] خ‌لاق: واته‌: به‌ش‌.

کافر‌یشه‌ له‌ ق‌یامه‌ت‌دا‌ ه‌ی‌چ‌ به‌شی‌ نیه‌، ئ‌ه‌گ‌ینا‌ موس‌و‌ل‌مان‌ زۆ‌ر‌ تا‌وان‌بار‌یش‌ ب‌یت‌
به‌شی‌کی‌ که‌ می‌ ه‌ه‌ر‌ ه‌یه‌، ه‌ه‌ر‌بۆ‌یه‌ ئ‌ه‌وه‌ی‌ ه‌ی‌چ‌ به‌شی‌کی‌ نه‌ب‌یت‌ کافر‌ه‌.

^١ سورة البقرة: ١٠٢.

ئیما می مالکی ش -رحمه الله- ئەم ئایه ته ی کردوه به به لگه بۆ کوشتن و به کافردانانی ساحیر .

به لگه کان له سوننه تدا

په یامبه ری خوا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمو یت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ^١، واته: هه ر که سیك بروات بۆ لای تاله گریك یان جادوگه ریك، بروا بکات به وه ی پیی ده لیت، ئەوه کوفری کردوه به وه ی بۆ سه ر رسول الله -صلی الله علیه وسلم- دابه زیوه .

واته: هه ر که سیك بروات بۆ لای جادوگه ریك، بروای پیی بکات به وه ی که پیی ده لیت ئەوا کوفری کردوه به وه ی بۆ سه ر موحه ممد -صلی الله علیه وسلم- دابه زیوه، ئەمه بۆ که سیك بروات بۆ لای وبا وه ری پیی بکات کافر ده بییت، ئەی ئەگه ر که سیك خو ی هه ستی به ئەنجامدانی سیحه ره که؟!

^١ سبق تخریجه .

سزای ساحیر لای غه‌یره ئیسلام

له‌سه‌ر رای په‌سه‌ندی زۆرینه‌ی زانایانی ئیسلام ساحیر ده‌کوژریت، ئەمەش له‌وه ودا ورده‌کاریه‌که‌ی باس ده‌که‌ین.

به‌لام ته‌ماشای جگه‌ له ئیسلام بکه‌ین جوړه سزایه‌ک بۆ ساحیران دانراوه له‌وپه‌ری دل‌ره‌قیدایه، له ولاتانی ئه‌وروپا سزای ساحیران جوړاو‌جوړ بوه به‌تایبه‌تی له پێش سه‌ده‌ی بیست: ئەمەش وه‌کو هه‌ولێک بۆ که‌مکردنه‌وه وبنه‌برکردنی سیحر، داوی هه‌ستکردنیان به‌ مه‌ترسی سیحر و ساحیران له‌سه‌ر تاك وگۆکه‌لگا.

- له ئەلمانیا و فه‌ره‌نسا و ئیتالیا حوکمی ساحیر له‌سێداره‌دانیه‌تی به‌ سوتاندن.
- له ئوسکتله‌ندا، مه‌نجه‌لێکی گه‌وره‌ی زه‌یت ده‌هینرا، داخ ده‌کرا و ساحیره‌که ده‌خرایه‌ ناوی به‌ پێش چاوی خه‌لکی.

سه‌یرتان لی نه‌یه‌ت به‌راستی درکیان کرد، که ئەوه‌ی ساحیر ده‌یکات وچۆن کۆمه‌لگا تێک ده‌دات، بۆیه ئەم تازاردانه‌یان به‌لاوه سوک و ئاسان بو.

- له بریتانیا و هه‌ندیك ولاتی ترده به‌ پێش چاوی خه‌لکه‌وه له‌ سێداره‌ ده‌درا.

- له ئەمریکا له‌سه‌ر رێگای خه‌لک لای نزیکترین دار ده‌خنکێندرا.

- یه کێکی تر لهو سزا زۆر توندانه که له دژی ساحیران جی به جی دهکرا،

ئهو هبو:

ساحیره که یان دههینا و دهیاخسته سهر پارچه ئاسنیکی گه وهی تۆکمه و رایان ده خست له سه ری، و دهیان کرد به چوار به شه وه و ههر به شیکی جیابو له وه که ی تر، دهستی راستیان بهرز ده کرده وه و دهیان بهسته به شی سه ره وه ی راستی ئاسنه که، پاشان دهستی چه پیان بهرز ده کرده وه و دهیان بهسته به شی سه ره وه ی چه پی ئاسنه که، پاشان قاچی راستیان ده بهسته به شی خواره وه ی راستی ئاسنه که، پاشان قاچی چه پیان ده بهسته به شی خواره وه ی چه پی ئاسنه که، تایه ریکیشیان به ستبوه ناوه راستی ئهم ئاسنه وه به شیوه یه کی تایبه ت، هه ربۆیه ئه گه ر تایه ره که سوڕ بدرایه لاشه ی ده بوه چوار به شه وه و ههر لایه ک پێچه وانیه ئه وه که ی تر ده جولاً، به م شیوه یه لاشه ی کو ت کو ت ده بو و دوای چه ند ده قیقه یه کی که م گیانی له ده ست ده دا پاشان لاشه یان ده برد و دهیان سو تاند و خۆ له می شه که یان ده کرد به سه ر شه قامه کاند^۱.

^۱ ئه گه ریش پێ ت خۆ شه له مه ش زیاتر وه ئی شتر و دلێر قانه تر بینیت، بر وانه کتیی «عالم السحر والشعوذة» لاپه ره ۲۲۷- ۲۳۰.

ئەمە ئەگەر ئەوەشمان پێی بلی کە ئەم جۆرە سزایانە حەق نیه بەلام ئەوەشمان پێی دەلی کە ساحیر ئیشی زۆر خراپی کردووە و نابێت بەئاسانی چاوپۆشی لی بکړیت، بۆیە ئەوسا لەزۆربەیی ولاتانی جیهان یاسای تێدابو دژی ساحیران دەوستانەتەو و پێگایان لەبەردەم والا نەبو بەئازادی خۆیان هەموو کاریک بکەن.

حەقی خۆیەتی ئیستاش یاسایە کە هەبێت پێگری لە ساحیران بکات بۆ ئەوەی ئەو هەموو کێشەییە دروست نەبێت کە دروست بووە بەهۆی سحرەو.

بەتایبەتی کێشەیی تەلاق، ئەگەر تەماشای دادگاكان بکەین زۆریکی ئەو کێشەیی تەلاق بەهۆی سحرەو، چەندین کێشەیی خێزانی، کۆمەڵایەتی هەیه بەهۆی سحرەو.

کەواتە دەبێت خەمخۆران و دڵسۆزان لە دەسەلاتداران - بە تایبەتی لە ولاتی کوردستانمان - نەهێلن کەسانیک هەبن ژيان و بژیوی و کامەرانی و ئاسودەیی لە تاک و کۆمەڵگا بشیوین، بۆک زاوایە ک - بە نمونە - کە هێشتا چەند پۆزیکە ژيانیان پێکەووە ناوێ شیرازەیی پەيوەندیان تێکبدرێت.

سزای ساحیر له ئیسلامدا

پوخته‌ی وته‌ی فوقه‌ها وخواه‌ن مه‌زه‌ب وشوینکه‌توه‌کانیان:

- مه‌زه‌به‌ی پیشه‌وا ئه‌بو حه‌نیفه رحمه الله-: ساحیر کافر ده‌بیّت به فی‌ربونی سیحر وکارپی‌کردنی ئیتر پروای به حه‌رام بونی هه‌بیّت یان نا، له ئه‌بو حه‌نیفه‌ش رحمه الله- ده‌گیرنه‌وه وتویه‌تی: داوای ته‌وبه‌کردنی لی ناکریت ولیشی قبول ناکریت، به‌لام بلیت له زوه‌وه واز هیئاوه ناکوژریت.

هه‌روه‌ها جیاوازی نه‌کردوه له نیوان ساحیری ئه‌هلی کیتاب وموسلماندا.

به‌لام جیاوازی کردوه له نیوان پیاو وئافرتدا، وتویه‌تی: ئافه‌ت ناکوژریت به‌ند ده‌کریت ولیی ده‌دریت تا ته‌وبه‌ ده‌کات، ئیتر موسلمان بیّت یان نا ناکوژرییّت.

- مه‌زه‌به‌ی پیشه‌وا مالیک رحمه الله-: به پیی وته‌ی خو‌ی له موه‌تته‌ئا: ساحیریک کوفر بکات ده‌کوژریت وداوای ته‌وبه‌ی لی‌ناکریت ولیشی قبول ناکریت. ئیتر سیحری له موسلمان کردبیّت یان له ئه‌هلی زیمه‌.

به‌لام جیاوازی کردوه له نیوان زیمی وموسلماندا، ناشکوژریت مه‌گه‌ر به سیحره‌که‌ی یه‌کیک بکوژریت له خو‌یان بیّت یان موسلمان بیّت، ئه‌وسا له به‌رامبه‌ردا ده‌کوژریتته‌وه‌.

جگه له‌مه‌ش له‌ مالیكه‌وه‌ رپوايه‌ت ده‌كریٔ.

- مه‌زه‌به‌ی پێشه‌وا شافیعی رحمه‌ الله-: له‌مه‌زه‌به‌دا ساحیر سیّ حاله‌تی بوّ هه‌یه‌:

١. ده‌كوژریٔ: ئه‌گه‌ر سیحره‌كه‌ی كوفری تیدا بیٔ، ته‌وبه‌شی لیّ قبول ده‌كریٔ.

٢. تۆله‌ی لیده‌كریٔته‌وه‌ و ده‌كوژریٔته‌وه‌: ئه‌گه‌ر هات ودانی به‌وه‌دا نا به‌ سیحره‌كه‌ی كه‌سیّکی كوشتوه‌...

٣. ناكوژریٔ، ته‌مبیّ ده‌كریٔ: ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر جگه‌ له‌ دو حاله‌ته‌كه‌ی پێشو.

- مه‌زه‌به‌ی پێشه‌وا ئه‌حمده‌ رحمه‌ الله-: ساحیر ده‌كوژریٔ و ته‌وبه‌ی لیّ قبول ناکریٔ، ئه‌مه‌ش رپوايه‌تیكه‌ له‌ ئه‌حمده‌وه‌ و پشت پیّ به‌ستراوه‌ له‌ مه‌زه‌به‌دا.

ئه‌گه‌ر هاتو سیحره‌كه‌ی كوفر نه‌بو ناكوژریٔ مه‌گه‌ر كه‌سیّك بكوژریٔ ئه‌وسا له‌ تۆله‌دا ده‌كوژریٔته‌وه‌.

خۆ ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌هلی کیتاب بو ئه‌وه‌ مه‌زه‌به‌بیان وه‌ك مه‌زه‌به‌ی شافیعی وایه‌: ناكوژریٔ مه‌گه‌ر كه‌سیّك بكوژریٔ ئه‌وه‌ له‌بری ده‌كوژریٔته‌وه‌.

رپوايه‌تیکی تری لیّوه‌ ده‌كریٔ: كه‌ له‌ هه‌مویدا وه‌ك مه‌زه‌به‌ی شافیعیه‌.

که‌واته: کوشتنی ساحیر وداوای ته‌وبه لیّ نه‌کردنی ولیّ قبولنه‌کردنی
مه‌زه‌به‌بی جمهوری زانایانه له مه‌زه‌به‌بی ته‌حمده و مالیک و ته‌بو‌حه‌نیفه.

هه‌روه‌ها مه‌زه‌به‌بی عومه‌ر وعوسمان وئین عومه‌ر وحه‌فصه و ته‌بو موسای
ته‌شعهری وقه‌یسی کورپی سه‌عد و ته‌بو سه‌ور وئیس‌حاقه.

به‌لام ساحیری ته‌هلی کیتاب ته‌بو حه‌نیفه به پیچه‌وانه‌ی جمهوری زانایانی
مه‌زه‌به‌که‌نه‌وه وتویه‌تی: ده‌کوژریت و له‌گه‌لّ ساحیری موسلماندا جیاوازی ناکریت.
به‌لام جمهوری زانایان ته‌لّین: ته‌گه‌ر که‌سیکی کوشته‌و جار ده‌کوژریت‌ه‌وه.

سه‌بارته به ئافره‌تی ساحیره‌وه هه‌رسی مه‌زه‌به‌به‌که به پیچه‌وانه‌ی ته‌بو
حه‌نیفه‌وه جیاوازیان نه‌کردوه له نیوان پیاو وژندا.

رای په‌سه‌ند له‌گه‌لّ به‌لگه‌کان

رای په‌سه‌ندیش له‌م پرسانه‌ی رابورد به‌م شیویه ده‌بیته:

ساحیر ده‌کوژریت: ته‌مه‌ش له‌به‌ر:

۱. ته‌و به‌لگانه‌ی پیشو که هیئامانه‌وه له‌سه‌ر کافریتی ساحیر. جا کافریش
ده‌کوژریت.

٢. هاوه‌لانی ساحیریان کۆشتوه، ئی‌مه‌ش فه‌رمانمان پێ‌کراوه شوینی رێ‌بازی
هاوه‌لانی بکه‌وین:

أ. ئیمامی عومه‌ر -خوا لێ‌ی رازی بێ‌ت- نوسراوی ناردوه که هه‌مو ساحیری‌ک
بکۆژرێ‌ت^١.

ب. هه‌روه‌ها هاوه‌لێ‌ی به‌رێ‌ز «جندب الخیر- جندبی کۆری که‌عبی کۆری
عه‌بدو‌ل‌ل‌ا» به‌ده‌ستی خۆی ساحیری کۆشتوه^٢.

ج. هه‌ر له جوندوبی خێ‌روه هاتوه وتویه‌تی: «حَدُّ السَّاحِرِ ضَرْبَةُ بِالسَّيْفِ»^٣.

^١ رواه أحمد في مسنده، وقد صححها ابن حزم رحمه الله كما في كتابه المحلى.

^٢ قال في تيسير العزيز الحميد: رواه البخاري في تاريخه عن أبي عثمان النهدي قال كان عند الوليد رجل يلعب فذبح إنسانا وأبان رأسه فعجبنا فأعاد رأسه فجاء جندب الأزدي فقتله، ورواه البيهقي في الدلائل مطولا وفيه فقال الناس سبحان الله يحيى الموتى وراه رجل صالح من المهاجرين فنظر إليه فلما كان من الغد اشتمل على سيفه فذهب يلعب لعبه ذلك فاخترط الرجل سيفه فضرب عنقه وقال إن كان صادقا فليحيي نفسه فأمر به الوليد فسجن وذكر القصة بتمامها ولها طرق كثيرة.

^٣ رواه الترمذي والدارقطني وضعف الترمذي إسناده وقال: الصَّحِيحُ عَنْ جُنْدُبٍ مَوْقُوفٌ. وَقَالَ: وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ.

د. هەروەها حەفصە -خوای پەرامەن- خێزانی پەيامبەر صلی اللہ علیہ وسلم جاریک خزمەتکاریکی سیحری لێکرد فەرمانی کرد بکوژیت.

ئەمە سیّ ھاوێلی پەيامبەری خواپە -صلی اللہ علیہ وسلم- مەشھورە لییانەو وەرزی ئەمەشیان لێو نەهاتو و نکویشیان لێ نەکراو، کەواتە ئەمە یەکدەنگیە^۱.

لێرەشدا ئەبێت سیحەرکە کوفری تێدا بێت پاشان دەکوژیت ئەگەرنا ناکوژیت.

سەبارەت بە تەوبەیی ساحیر، ئەو یەگومان تەوبەیی لێ قبوڵ دەکەیت:

- دەرگای تەوبە و الایە و بۆکەس نیە لەکەسی داخات بە بەلگە نەبێت.

- خوای مەزن تەوبەیی لە ساحیرانی فیرعەون وەرگرت، بە دەقی قورئان.

کە پێشەوا مالیکیش دەبینی پێگەری دەکات لە لێوەرگرتنی تەوبەکەیی چونکە وەکو زیندیق حیسابی بۆ کردو و زیندیقیش لای ئەو جگە لەویش تەوبەیی قبوڵ ناکری.

^۱ قاله ابن قدامة.

سەبارەت بە ساحیری ئەهلی کیتاب: واللّٰه اعلم ئەوێ پەسەندە لە موسڵمان
لە پیشتر نیه وئەویش دەکوژرێت، لەبەر:

۱. لە موسڵمان لە پیشتر نیه، کە ساحیری موسڵمان بکوژرێت ئەویش
دەکوژرێت.

۲. ئەوانە دەڵێن: لەبەر پەیمانەکە ی که پێی دراوه، ئەڵێن: بە کردنی سیحر
پەیمانەکە ی شکاندوه وخوینی حەلّال بوە.

۳. کە ئەڵێن: پەيامبەر صلی اللّٰه علیہ وسلم لەبیدی کورێ ئەعصەمی
نەکوشت، ئەڵێن: پەيامبەر صلی اللّٰه علیہ وسلم لە ڕەوشتی ئەو نەبوە تۆلە بو
نەفسی خۆی بکاتەو، ئین سەلول تۆمەتی بو خیزانەکە ی کرد وتۆلەشی
لینە کردووە لەبەر بەرژەوهندی ومەترسی ڕودانی فیتنە، ئەمەش ھۆکاری دوو مە،
چونکە لەبید ھاو پەیمانی خێلی زەروان بو ئەوانیش لە ئەنصاریەکان بون، ئەمەش
مەترسی فیتنە ی لیدەکرا، بو مەگەر ھەر لەبەر ئەمە نەبو وازی لە کوشتنی
مونافیقەکان ھینا؟

۴. نەکوشتنی ساحیرانی ئەهلی کیتاب دەرگای فیتنە بە کراوھیی
دەھیلێتەو.

سەبارەت بە ئافرەتی ساحیر: ئەوێ پەسەندە دەکوژرێت، لەبەر:

١. بەلگەکان جیاوازیان نەکردووە لە نێوان پیاوان و ئافرەتان، چ لە بابەتی سیحر چ لە بابەتەکانی تر مەگەر چەند پرسێکی دیاریکراو نەبێت. «إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ»^١ یانی لە ئەحکامەکاندا.

٢. لە سورەتی الفلق دا کە پەنا دەگرین لە ساحیر، پەنا دەگرین لە ساحیری ئافرەت، ئەمەش -وہک باسماں کرد- مەبەست پێی زۆریە وەگەرنا پەناگرتنە لە ساحیری پیاویش... ھەربۆیە ئەبوابە جەخت زیاتر لەسەر کوشتنی بکرایەتەوہ نەک جودا بکرایەتەوہ.

٣. لە ئەسەرەکی ئیمامی عومەردا ئەلّی: «أَنْ اَقْتُلُوا كُلَّ سَاحِرٍ وَسَاحِرَةٍ» ھەموو ساحیرێک بکوژن پیاو بێت یان ژن.

جیاوازی لە نێوان سیحری ساحیران و کەراماتی پیاوچاکان

سەرەتا بۆ باسکردنی ئاوا بابەتی؟ بەداخەوہ باسی جیاوازی نێوان کەرامات و سیحر وەلی خوا و ساحیر دەکەین و بەچی دەناسرێنەوہ، چونکە ساحیر زۆر لێوہ پیستەر بەراوردی بکەین لەگەڵ وەلی خوادا، بەلام چونکە نەزانی و نەفامی بال دەکیشیت بەسەر ئومەتدا، ئەو کات ناچار دەبین بەراورد بکەین و جیا یان بکەینەوہ، بۆ ئەوہی خەلکی پاک و پیس و پیاوچاک و پیاو خراپیان لێ تیکەڵ نەبێت.

^١ رواہ أبو داود وحسنہ الألبانی.

تا وای لێهات ساحیر که له سهرسه خترین دوزمنانی خوایه بکری به نزیکترین
دۆستانی خوا..

سهرهتا با بزانی که پامات چیه؟

که پامات به کوردی واته: رێزلینان.

له زاراوهشدا: شتیکی نا ئاساییه، خوی گهوره پیشانی ههندیك له بهنده
چاکهکانی خۆی دههات و بانگهشهی پهیامبهرایهتی له گهڵدا نیه و دهستپیکیشی
نیه.

که وتمان: شتیکی نا ئاساییه: واته: له عادهتی رۆژانهدا شتی وا به بهردهوامی
رونادات.

که وتمان: خوی گهوره پیشانی ههندیك له بهنده چاکهکانی خۆی دههات:
واته: ئهو بهندانێ که پابهندن به ئه حکامهکانی شهریعهتهوه، ئهمهش به
پێچهوانه ی ئهو ناعادهتیانه ی که شهیتان پیشانی دۆستهکانی خۆی دههات بۆ
ئهوێ خهڵک گومرا بکهن، ئهمهش که پامات نیه به لکو ئیستیدراج.

نمونهش وهکو هاوهلانی ئهشکهوت «أصحاب الکهف»، وچیرۆکی عومه ر -
رضي الله عنه- له گهڵ ساریهی جانگاوهردا، وله گهڵ دهیان وسه دان چیرۆکی تر که

لە کتێبەکانی ھەدیس و سیرەتنامەدا ھاتووە. بەلام ھەندیک جار ئەو زانستە ی کە خوا سبھانە بە بەندەکە ی خۆ ی دەیبەخشیت و ئەویش بلای دەکاتەو ئەو دەچیت لە چەندین کەرەمات باشتەر بیت، و ئەو کەرەماتانە ی کە سە لە فی صالحە ھمان باسیان لێو کردووە، پابەند بونە بە قورئان و سوننەت و کاری پیکردنی و رازی بون پیتی.

ھەر وەھا نەبونی کەرەمات لە بەندە یە کدا نیشانە ی ئیمان لاوازی نیە، چونکە کەرەمات ھەندیک جار بۆ:

١. پتە و کردنی ئیمانی بەندە یە، ھەربۆیە زۆریکی ھاو لەن کەرەماتی پیشان نەدراو، بەھۆی بەھیزی ئیمانیا ن و کاملیتی یەقینیا ن.

٢. بۆ ئیقامە کردنی بە لگە یە بە سەر دوژمنەو.

٣. یا ن رۆنکردنەو ی ھەقیق و پوچە لکردنەو ی ناھەقیق.

٤. بەھاناو ھاتنی لە تەنگانە یە کدا... تا کۆتایی ئەو ھۆکارانە ی کە حیکمەتن لە پیشاندانی کەرەمات.

کەرەماتیش ھەندیک مەرجی ھە یە لەوانە: دژی فەرمان و حوکمیکی شەری نەبیت، دژی بنەمایە کی ئیسلام نەبیت، بۆ زیندو رۆ بدات، ھەرکام لە مەرجانە ی

له دهستدا ټه وه که پامات نیه یان خه یال له یان درو یه ویان رپیژی شه یتانه ورپیژی خوا
- سسحانه - نیه .

ههروه‌ها که پرامات هه‌یج حوکمیکی شه‌ری پی دانامه‌زریّت وه‌یج حوکمیکی شه‌رعیشی پی پوچه‌ل نابیتته‌وه، ئەمەش لەبەر ئەوەی سەرچاوه‌کانی شه‌رع دیارن.

که کهرامات پیشانی موسلمانیکیش درا ئه بیّت شوکری خوا سبحانه - بکات
وباسی نه کات وگوپی پی نه دات ویری سه رقان نه کات و فشهیی پیوه نه کات
وبه هوئی ته وه وه داوای سهر مه جلیس نه کات، چونکه دواپی له ناوی ده بات - وه ک
ئین جه وزی له «صید الخاطر» دا باسی کردوه - به لکو ئه بیّت داوای ته وه بکات له
په روه رد گاره که ی به رده وامی پی که ره م بکات وتاقی نه کاته وه به شتیک توانای نیه
له ئاستیدا، چه ندین که س وایان کرد تیا چون وگومرا بون.

پاشان دۆستانی خوا چند نیشانیه کیان ههیه، خوا -سبحانه- باسی کردون وپه یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم پونی کردۆته وه، له وانه‌ش سوره‌تی الفرقان ۶۳- ۷۶، البقرة: ۱-۵، المؤمنون: ۱-۱۱، البقرة: ۱۷۷ به لکو قورئان پره له باسی صیفاتێ ئه ولایا ویاوچا کان.

لیڙهوه بۆمان یون دهیتهوه که کهرامات بهوهلی خوا دهدریت.

ئیمەى ئەهلى سوننه وجه‌ماعهت به پيچەوانەى موعتەزيلة وجه‌هميه‌كان
وهاوشیوه‌كانیان بروامان به که‌رامات هه‌یه، به‌لکو له کتیبی زانایانماندا -به
تایبەت کتیبە‌کانی تەوحید و عەقیدە- بە‌شیک له بە‌شە‌کانی باسی ئەوه دە‌کات که
بروامان به که‌رامات هه‌یه و که‌رامات حەقە، بە‌لام تەنها ئەوه‌نده هه‌یه: که‌رامات
به‌کی دە‌ده‌ریت؟

خە‌لکانیک تۆمه‌تمان تێده‌گرن که بروامان به که‌رامات نیه:

پر به دە‌م و دلم دە‌لیم و له‌ترسیشدا نایلین: ئیمە بروامان به که‌رامات هه‌یه به‌و
شیوازی له قورئان و سوننەت و ژیا‌نی هاوه‌لان و پیاوچاکاندا هاتوه، به‌لام ئەوه‌نده
هه‌یه:

ئیمە درۆزن به‌وه‌لی خوا نازانین.

فیلباز به‌وه‌لی خوا نازانین.

پاره خۆر و مشه‌خۆر له‌سه‌ر سکی خە‌لک به وه‌لی خوا نازانین. شته
نا‌اساییه‌کانیشی به‌ ریزلی‌نانی شه‌یتان ده‌زانین، نه‌ک ریزی الله -جل جلاله‌-.

که‌رامات خواى گه‌وره به‌ به‌نده‌ی ده‌دات که هه‌ندیك جار بۆ جیگیرکردنی
به‌نده خۆیه‌تی وه‌ندیك جاریش بۆ ده‌ورو به‌ره‌که‌یه‌تی به‌لکو به‌لگه‌ی خوا ببینن.

به‌لام له مه‌جلیسێکدا داده‌نیشن و سه‌ده‌ها قاپ برنج ده‌خۆن، وچه‌ندین ئاژه‌ل ده‌خۆن! ئه‌مه‌ چه‌ کاراماتیکیه‌؟! ئه‌مه‌ چه‌لێسی ونه‌وسنیه‌ یان که‌راماته‌؟! که‌ له‌ خه‌لکانی‌ک تیکه‌ل بوه‌.

به‌لکو پێوه‌ر له‌لای ئێمه‌ی سوننی مه‌زه‌هب کاروکرده‌وه‌یه‌تی، واته‌: تا چه‌ند پابه‌ندی قورئان و سوننه‌ته‌.

هه‌ر وه‌کو پێشه‌وامان شافعی - په‌همه‌تی خوای لیبیت - ده‌فه‌رمویت : ئه‌گه‌ر که‌سی‌کتان بینی به‌ئاسماندا ده‌فڕی و به‌سه‌ر ئاودا پڕی ده‌کرد، سه‌یری کاروکرده‌وه‌ی بکه‌ن بزانن پڕیکی سوننه‌ته‌.

موسولمانی یه‌کتا په‌رست ئێمه‌ لاریمان له‌وه‌دا نیه‌ که‌ مرۆڤ بفریت یان به‌سه‌ر ئاودا بپرات، یانی: لاریمان له‌ که‌رامات نیه‌، به‌لکو سه‌یری ئه‌و که‌سه‌ ده‌که‌ین که‌ ئه‌وه‌ ده‌کات؟ هاوه‌ل هه‌بوه‌ به‌سه‌ر ئاودا پڕیشتوه‌ بروامان پێیه‌تی.

جا درۆزن به‌وه‌ نانا سینه‌وه‌ که‌ به‌سه‌ر ئاودا بفریت، نه‌خێر، وه‌کو پێشه‌وامان شافعی ده‌فه‌رموێ: سه‌یری شوینکه‌وتنی ده‌که‌ین بۆ سوننه‌ت.

جا ئه‌گه‌ر بینیمان شوینی سوننه‌ت نه‌که‌وتوه‌ ئه‌وه‌ بێ دو دلی ئه‌لێن: شه‌یتان هه‌لی گرتوه‌، وه‌لی شه‌یتانه‌، پڕێلێنانی شه‌یتانه‌ و مه‌دالیای دوری له‌ سوننه‌تی پڕی به‌خشیوه‌.

لێرەشەوێ تەبیینەکی گەرنەگ هەیه: ئەگەر دەبینی کەسێک کە لە سوننەتەوێ
دوورە دەفەرێت، یان بەسەر ئاودا دەروات، نالێن: نافەرێت و چاوی تۆ هەلەوی کردووە.

بەلێ، فەری و بەسەر ئاویشتا پڕۆیشت، بەلام مژدەت لێبێ شەیتان هەلێ گرتووە.

ئەگەر هاواری پێ دەکەیت و وەلامت دەداتەوێ، ئەلێن: ئەوێ شەیتانە وەلامی
دایتەوێ^۱، ئەوێ شەیتانە بەهاناتەوێ هاتوێ بۆ ئەوێ لەخشتەت بەریت چونکە
وەعدی داوێ تاوێ کو پڕۆی قیامەت بەندەکان لەتەوید دوربخاتەوێ، شەیتان تەنها
ئەوێ دەوێت کە شیرک قەرار بدریت وەک: هاواری بەکریتە غەیری خوا و... هتد.

بۆیە دەبێ وەلی خوا و ساحیرمان لێ تێکەڵ نەبێت، وەلی خوا ئەوێ دەینوسی
ودەیلێ و دەیکا زانراوێ، بەلام ساحیر ئەوێ دەینوسی و دەیلێ و دەیکا زۆریکی
نەزانراوێ، نوسینەکانی زۆر بەزەحمەت دەخوینریتەوێ.

ئەم قورئانە جوانە بەشیوازیک دەنوسی و تێکدانیک تێکی دەدات بە ئەستەم
دەزانین چی نویسوێ، ئا ئەمە وەلی شەیتانە.

ساحیر ورتەورت دەکات، تەنها خۆی دەزانیت چی دەلێت بەلام وەلی خوا
قورئان بە ئاشکرا دەخوینیت.

^۱ ئەم وەلامدانەوێش بەویستی خۆی گەورەیه ئەویش بۆ ئەوێ بەندەکانی تاقی بکاتەوێ.

هه‌یه شه‌و ده‌خه‌وێت و سه‌به‌ی هه‌لده‌ستێت ده‌لێ به‌شم دراوه، ته‌ماشای ده‌که‌ین
دوای دو رۆژ له‌به‌رده‌م ده‌رگا که‌ی ریز ده‌گیرێت. الله اکبر ته‌مه نه‌فامی و نه‌زانیه‌،
ئومه‌تی موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم زۆر له‌وه ژیرتر و تی‌گه‌یشتوتره به‌و
شیوه‌یه‌ی لی‌بی‌ت، با هۆشیار و بیداربین.

ساحیر ئه‌وه‌ی که ده‌یکات په‌نا بۆ شه‌یتان ده‌بات سو‌جده‌ی بۆ ده‌بات لی‌ی
ده‌پارێته‌وه، وه‌لی راسته‌قینه‌ی خوا سبحانه به‌ پێچه‌وانه‌ی ته‌مه‌وه‌یه.

سیحر پو‌چه‌ل ده‌کرێته‌وه به‌لام که‌رامه‌ت پو‌چه‌ل نا‌کرێته‌وه.

سیحر زانستی‌که به‌ فی‌ربون وه‌هول و ته‌قه‌لا و شه‌که‌تبون به‌دی دێت، به‌لام
که‌رامه‌ت فه‌زل و دیاری و به‌خششی خوايه.

وه‌لی خوا بیروباوه‌ر و جل و به‌رگی پاکه و ده‌ست به‌ده‌ست نوێژه‌وه‌یه، به
پێچه‌وانه‌ی ساحیر.

ساحیر هه‌ر به‌ ده‌م و چاویه‌وه دیاره دوژمنی خوايه و په‌ش هه‌لگه‌پراوه، بۆیه روی
په‌شه، به‌لام وه‌لی خوا روی گه‌شه.

خالیکی تر - ته‌م خاله‌ش زۆر گرنگه - وه‌لی خوا پینچ فه‌رزه‌که له‌ مزگه‌وته.

هه‌ربۆیه که‌سی‌کتان بیهی به‌یه‌ک قسه شیفای نه‌خۆش ده‌دهات^١، به‌لام له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت نه‌تان ده‌بینی بروای پێ مه‌که‌ن، درۆزن و ده‌ج‌جاله‌.

بزانی خوای گه‌وره‌ شیفا له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سی‌ک نادات له‌ مزگه‌وته‌کاندا نوێژ نه‌کات، شیفا له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سی‌ک نادات ته‌هلی جومعه‌ و جه‌ماعه‌ت نه‌بی‌ت.

بۆیه ته‌ماشاده‌کریت^٢ بزانی‌ت له‌سه‌ر فه‌رمان پێ‌کراوه‌کان و قه‌ده‌غه‌لی‌کراوه‌کان ده‌وه‌ستی‌ت، خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی‌کی پێ ده‌کات جی به‌جی ده‌کات، ته‌گه‌ر نه‌هی لی بکات ده‌گه‌رپێته‌وه‌، ته‌گه‌ر ئاوها بو ته‌وا که‌راماته‌، به‌لام که‌سی‌ک له‌ مزگه‌وت نه‌بینریت: ئاماده‌ی نوێژی به‌یانی نه‌بی‌ت ته‌وا ساحیر و جادوگه‌ره‌، به‌لام وه‌لی خوا ته‌گه‌ر شه‌ونوێژ نه‌کات و به‌ خه‌به‌ر نه‌یه‌ت لۆمه‌ی خۆی ده‌کات و ده‌گیریت و ده‌لی‌ت خوای گه‌وره‌ ته‌مشه‌و له‌ سه‌حه‌ردا فه‌رموی: کێ ده‌پارپێته‌وه‌ وه‌لامی بده‌مه‌وه‌، کێ داوای لی ده‌کات پێی به‌خشم.

به‌لام من ته‌وکاته‌ خه‌وتبوم، بۆیه جه‌رگی ده‌سوتی بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌، ناخی ئازاری ده‌دات.

^١ به‌لکو هه‌یج که‌سی‌ک ناتوانی‌ت شیفای نه‌خۆش بدات ته‌نها خوای گه‌وره‌ خۆی نه‌بی‌ت هه‌ر وه‌کو له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ر إبراهیم -علیه‌ السلام- ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ [الشعراء: ٨٠]، واته‌: ته‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم ته‌نها ته‌و شیفام ده‌دات.

^٢ وه‌کو شیخ الاسلام وئێبێن حه‌جه‌ر و باقی زانایانی تر فه‌رمویانه‌.

جا ئەگەر کەسیک ئەم وەصفانەی وەلی خوای تێدا نەبو، لەبەرەرامبەریشدا ئەو وەصفانەی ساحیری تێدا بو، ئەوا بزانه وەلی خوا نیە بە‌لکو درۆزنە و وەلی شەیتانە ئەگەر سەر و سیماشی سەر و سیمای کەسی مولتەزیم بو.

یاساکەش ئیمامی شافعی -پەرھەمتی خوای لیبیت- فیری کردوین^١ ھەر کاریکتان بینی کاریکی نااسایی بو ئەو کاتە خاوەنەکە ی دەدەین لە تەرازی قورئان و سوننەت ئەگەر پێکی قورئان و سوننەت بو، ئەھلی جومعە و جوماعەت بو، فەرمانەکانی خوای گەورە ی جی بەجی دەکرد، ولە نەھییەکانیش دورکەوتەو ئەو ئەوا کە پاماتە، بەلام ئەگەر کار و کردەوکانی پێکی قورئان و سوننەت نەبو ئامادە ی جومعە و جوماعەت نەدەبو، فەرمانەکانی خوای گەورە ی جی بەجی دەدەکرد ولە نەھییەکانیش دوردەنەکەوتەو، ئەوا بە یارمەتی شەیتان کردووەتی نەک بە یارمەتی الرحمان.

ئێن حەجەر ئەلی: «وینبغی أن یعتبر بحال من یقع الخارق منه فإن کان متمسکا بالشریعة متجنبا للموبقات فالذی یظهر علی یدە من الخوارق کرامة وإلا فهو سحر لأنه ینشأ عن أحد أنواعه کإعانة الشیاطین».

^١ بە‌لکو الله -جل جلاله- فیری کردوین: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾.

ئێین تەمییە ئەفەرموی: «لو ذکر الرجلُ اللهَ سبحانه وتعالى دائماً ليلًا ونهارًا مع غاية الزُّهد، وعَبَدَه مُجْتَهِداً في عبادته ولم يكن مُتَّبِعاً لذكره الذي أنزله -وهو القرآن- كان مِنْ أَوْلِيَاءِ الشَّيْطَانِ وَلَوْ طَارَ فِي الْهَوَاءِ أَوْ مَشَى عَلَى الْمَاءِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْمِلُهُ فِي الْهَوَاءِ...».

ئەو نیشانانەى کە ساحیری پێ دەناسرێتەوه^۱:

ئەمانەى خوارەوه کۆمەلێک نیشانەن، لە هەر کەسێکدا بینرا ئەوا بێ گومان و دو دلی ساحیرە، ئەم نیشانانە ئەوه نەبێت هەر هەموى لە ساحیری کدا کۆبییتەوه، هەر یەکیەک لەم نیشانانەت بینى بەبێ دودلی ساحیرە، ئەو نیشانانەش:

۱. پرسىارى ناوى نەخۆشە کە وناوى دایکى دەکات.

۲. هەندیکجار هەر کە چوینە ژورەوه بۆلای ناوى خۆت پێ دەلیت، تۆ ناوت فلانە وناوى دایکت فلانە.

۳. هەندیکجار پێی دەلی لەبەر ئەو هۆکارە هاتوى بۆلام، یان دەرد و نەخۆشیە کەى پێ دەلی، کە تۆ ئەوەندە ماوێه پێوه گیرۆدەى، لەوه ئەچیت ئەو کەسەى سەردانى دەکات و بزانیی ساحیرە کە -کە ناوى مەلا وشێخى لەخۆى

^۱ الصارم البتار في التصدي للسحرة الأشرار ص ۴۳ - ۴۴.

ناو- عیلمی غەیب دەزانیت، بەلام هەمو کەسیک هاوێ «قرین» یکی لە گەلدايه
لە جنۆکە هەروەکو خۆی گەورە باسی کردووە لە قورئاندا، کە لە گەلدايه ئەوسا
دەزانیت حەزت لە چیه، رقت لە چیه، بە چی بێ تاقەت دەبیی، ئەویش لە پێشترە
کە ناوی خۆی ودايک و باوکی بزانی، نەخۆشیه کە ی بزانی، هەروەها چەندی کە
پێوێ دەنالیی، جا ساحیرە کەش قەرینی هەیه.

ساحیرە کە پاش ئەو هەمو پەرستش و سوجدە بردن و هاواری پیکردن، ئەو کات
شەیتان و جنۆکە کۆمەلێک ئیش بۆ ساحیرە کە دەکەن، جا ئەم قەرینی یە کەم بە
قەرینی ساحیرە کە ئەلێ و قەرینی ساحیرە کەش بە ساحیرە کە ئەلێ، ئەمە ئەو بۆ کە
تۆ واتە دەزانی عیلمی غەیبە.

٤. داوای شوینە واریک دەکات هێ ئەو کەسە ی کە سیحری لێ دەکات یان
سیحری بۆ دەکات و چارەسەری دەکات، بۆ نمونە: داوای «فانیله، سەرپۆش،
سەرۆین، کلینسک...» دەکات یان هەر شتیکی تر عارەقی ئەو کەسە ی پێوێ بیت،
یان داوای تەلەمو دەکات لەو کەسە ی کە سیحری لێ دەکات یان بۆی دەکات.

٥. هەندی کجار داوای ئاژەلێک یان بالندەیه ک دەکات بە پێی کۆمەلێ وەصفی
دیاریکراو، فەرمان دەکات سەری بپرێت و ناوی خۆی لە سەر نەهێنرێت، هەندی ک

جار به‌ خوێنه‌که‌ لاشه‌ی نه‌خۆشه‌که‌ سور ده‌کات، یان ده‌روات له‌ که‌لاوه‌یه‌کدا فری
ده‌دات.

٦. نویسنی ته‌لاسیم وعه‌زائیم وپه‌مز وژماره‌ ونوسینی وشه‌ به‌ پیت پیت،
ئه‌مانه‌تان له‌هه‌ر که‌سیک بینی ئه‌وا بزانیان ساحیر وده‌ججاله‌ .

هه‌ندیك جار كاغه‌زێك ده‌دات به‌نه‌خۆشه‌که‌ یان ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ردانی ده‌کات
وینه‌ی چوار گۆشه‌ یان لاکیشه‌ یان سی گۆشه‌ی تیدا کیشراره‌ وپیت وژماره‌ وپه‌مز
له‌ ده‌وره‌یه‌یدا نوسراوه‌ .

٧. تیکه‌لی وپیکه‌لی کردن له‌ نویسنه‌وه‌ی قورئان، ئه‌مه‌ش له‌ناو ئه‌و
نوشتانه‌ی به‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن.

ئه‌گه‌ر چی قورئان بنوسریته‌وه‌ وه‌کو خۆی وبه‌جوانی، وله‌لایه‌ن دۆستیکی
راسته‌قینه‌ی «الله» وه‌ بیته‌ بۆ هه‌لواسین، جیی راجیاوازی زانایانه‌، ئه‌وه‌شی
په‌سه‌نده‌ «الراجح» ته‌صل تیدا دروست نیه‌، چونکه‌ سه‌رده‌کیشت بۆ شیرک
وپه‌یوه‌ست بونی دل به‌غه‌یری خوا، مه‌به‌ست له‌ هاتنی ئاینه‌کانیش ئه‌وه‌یه‌ که
مرۆفایه‌تی په‌یوه‌ست بیته‌ به‌ خواوه‌، جا هه‌ر شتیکی بیته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی دلی
به‌نده‌کان له‌خواوه‌ بروات بۆ غه‌یری خوا، ئه‌بیته‌ ریگری لی بکریته‌ وحه‌رام بکری.

موسلمان کاتیك قورئانیك به‌خویدا هه‌لده‌واسیٔت، ئەوسا د‌ل‌ی پی‌وه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بیٔت، ده‌ل‌ی ئەمه‌ من ده‌پاریزیت، به‌لام نازانیٔت که خوا پاراستویه‌تی، هه‌ر ب‌ویه ئەگه‌ر قورئان بیٔت و به‌جوانی و‌ر‌پ‌ک و‌پ‌یکیش بنوس‌ر‌یت هه‌ر نابیت، چ جای ئەوه‌ی قورئان به‌و جوانیه ئەم بیٔت به‌خراپی و به‌ناشیرینی بینوسیٔت که هه‌تا ده‌بخوینیت‌ه‌وه ماندو ده‌بیٔت، جگه له ده‌ستکاری کردنی.

٨. هه‌ندی جار فه‌رمان ده‌کات که‌سه‌که ب‌و ماوه‌یه‌ک له خه‌ل‌کی دوربکه‌و‌یت‌ه‌وه، یان ده‌روده‌شت نه‌کات، یان نینۆک نه‌گریت، یان خ‌و‌ی نه‌شوات، یان ماوه‌یه‌ک خ‌و‌ر لی‌ی نه‌دات، یان تی‌که‌لا‌وی هیچ که‌سی‌ک نه‌کات، یان ده‌ست نه‌دات له‌هه‌ندی‌ک شتی دیاری کراو^١، هه‌ر کاتی‌ک ئەم حا‌له‌ته‌تان بین‌ی بزانه ئەو جنۆکه‌یه که‌خزمه‌تی ساحیره‌که ده‌کات هه‌زی له‌و به‌زمه‌یه.

^١ له‌م ماوه‌یه دو برا سه‌ردانیان کردم، وتیان: باوکمان خوشک‌یکمانی بردوه ب‌و لای فلان ساحیر و‌ته‌ویش پی‌ی وتوه: نابیت تا چل ر‌و‌ژ خ‌و‌ی بشوات، نابیت نینۆک ب‌گریٔت، نابیت ده‌رو ده‌شت ب‌کات... تاک‌و‌تایی، منیش وتم: جا ئەو ساحیرانه هه‌ر به‌شتی‌کی ئاوها ئەبن به‌ ساحیر که‌ چل ر‌و‌ژ نو‌ی‌ژ ناکه‌ن و نینۆک ناگرن و‌خ‌ویان ناشۆن و په‌رستش ب‌و شه‌یتان ده‌که‌ن و‌ته‌بنه‌ ساحیر، وتی: له‌سه‌ر دا‌و‌ای ساحیره‌که ئا‌زه‌ل‌یکمان ب‌و سه‌ر‌بر‌ی و جگه‌ره‌که‌مان ب‌و هی‌نا و‌ته‌ویش به‌ خو‌ینه‌که‌ی هه‌ندی‌ک شتی له‌چه‌ند کاغه‌زیکدا نوسی وتی: له‌ کاتی بانگی ئی‌واره‌دا ئاگری پی‌وه‌ بنی‌ن، ب‌و ماوه‌ی چوار ر‌و‌ژ ... نسأل الله السلامة والعافية في ديننا ودينانا.

هەر بۆیه ده‌بی ئه‌و شته بکات که جنۆکه وشه‌یتانه‌کان پێیان خۆشه پاشان کاره‌کانی بۆ ته‌نجام ده‌ده‌ن.

۹. هه‌ندیك جار شتانیك ده‌دات به نه‌خۆشه‌که و پێی ته‌لی: له فلا‌ن شوین بیه‌شاره‌وه، بیه‌خه‌ره ژێر به‌ردی‌که‌وه، بیه‌خه‌ره روبراره‌وه، بیه‌خه‌ره ته‌نکی سه‌ربه‌نه‌که، بیه‌خه‌ره نیو چاییه‌وه..هتد، هه‌ندیك جار کاغه‌زیک یان پارچه‌یه‌ک یان هه‌ر شتی‌ک ده‌داته نه‌خۆشه‌که و پێی ته‌لی بیسو‌تی‌نه و دو‌که‌له‌که‌ی هه‌لم‌ژه.

۱۰. هه‌ندیك جار ورته ورتیک ده‌کات، که‌س نازانی‌ت چی ده‌لی؟ ئایه‌تی‌ک به‌ده‌نگی به‌رز ده‌خوینی‌ت، پاشان به له‌سه‌ر خۆییه‌وه ورته ورتیک ده‌کات، ئه‌وه بزانه ئایه‌ت تی‌که‌لی سی‌حر وته‌لیسم وعه‌زیمه ده‌کات که شه‌یتانه‌کان پێیان وتوه بیل‌ت.

۱۱. ساحیر هه‌ر شتی‌کی پێ بلی هه‌رگیز نال‌یت ناتوانم، یان پیم ناکریت، هه‌ر ده‌ردی‌کی پێ بلی ده‌وات بۆ دینی، هه‌لبه‌ت به‌قسه‌ی خویان!! ته‌که‌رنا ده‌رمانی هه‌مو ده‌ردیک هه‌ر لای خوای گه‌وره‌یه و ئه‌و ساحیره ده‌رمانی هه‌مو ده‌ردی‌کی پێ نیه، پێشینه‌ن ته‌لین: قسه فه‌قی‌ره هه‌مو که‌س پێی ده‌وێری، درۆ زه‌ره‌ری له‌کێ داوه تاوه‌کو زه‌ره‌ر له‌ساحیر بدات.

۱۲. هه‌ندیك جار بێ پشکنین و پرسیارکردن ته‌زانی چ نه‌خۆشیه‌کی هه‌یه.

١٣. هەندیک جار ئەلێ: ئەو سێحرە لەلایەن فلان کەسەوێ لێت کراوە، یان شۆینی سێحرەکیان پێ ئەلێت.

١٤. هەندیک ساحیر ژۆرەکە ی شلەژاوە، جل و بەرگی پیس و شپکە و درپاوە، قژی شیناوە.

١٥. دەست دەخاتە سەر جەستە ی ئافرەت بە بیانوی ئەوێ بۆ شیفایە قەیناکا.

١٦. لەگەڵ نەخۆشی ئافرەت تەنھا دەکەوێت و بێ باکە.

وامەزانن ساحیر راست دەکات و چارەسەری لایە و توانای زۆرە، بەراستی ئەگەر کەسێک هەبێت لێکۆڵینەوێ بکات کە ساحیران لە چەند شتدا پێکاویانە و لەچەند شتدا درۆیان کردووە و چارەسەریان پێ نەبووە، دەبینی درۆیان زۆر لەوێ زیاترە.

خەڵک ناڵین ساحیر درۆی کرد. بەلکو هەمیشە هەر باسی ئەوێ دەکەیت چارەسەری کردووە و راستی کردووە، ئەگەر هاتو خەڵکی باسی درۆکانیش بکەن ئەوسا هیچ کەسێک رو لەساحیرەکان ناکات. ئەمەش سودێکی گەورە و گرنگە بیزانە.

خۆ ئەگەر بۆت رۆن بویەوێ ساخێرە ئامان نەرۆی بۆلای، گەرنا ئەو
 فەرماشتە ی پەيامبەرت -صلی اللہ علیہ وسلم- لەسەر جی بەجی دەبیّت کە
 ئەفەرمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ
 لَيْلَةً»^١ واتە: هەر کەس بڕواتە لای فالچێهەك، جادوگەرێك و پرسیاری شتیکی لی
 بکات تا چل رۆژ نوێژی قبول نابێت. هەورەها دەفەرموێ: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ
 كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ»^٢، واتە: هەر کەسیك بڕوات
 بۆ لای فالچێهەك یان جادوگەرێك بڕوا بکات بەوێ پێی دەلیت، ئەو کوفری کردوێ
 بەوێ بۆ سەر رسول اللہ -صلی اللہ علیہ وسلم- دابەزیوێ.

پەيامبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چارەسەری صەحابە ی کردوێ،
 و صەحابەکانیش چارەسەری چەندین کەسیان کردوێ، هەرگیز رۆژیك لە رۆژان
 پرسیاری ناوی دایکی یەکیکیان نەکرد، داوا ی شوینەواری یەکیکیان نەکردوێ،
 و داوا ی ئاژەلیان لە کەسیك نەکردوێ.

لە صەحیحی موسلەدا هاتوێ کە عوسمانی کوری ئەبی العاص -خوای لی رازی
 بیّت- دەلیت: کە نوێژم دەکرد هەستم بەشتانیك دەکرد نوێژەکە ی لی تیک دەدام،

^١ سبق تخريجه.

^٢ سبق تخريجه.

ئەوێبو پڕۆیشتە خزمەت پەيامبەری خوا صلى الله عليه وسلم، وتم: قوربان هەست بە حالەتێکی ئاوا دەکەم، پەيامبەری خوا صلى الله عليه وسلم پڕوقیەیی بۆ کردم، وفەرموی: نزیک بەرەو، پاشان دەستی خستە سەر سنگم و پاشان تفی کردە ناو دەم و پاشان فەرموی: «أخرج عدو الله»، دەرچۆ ئەو دوژمنی خوا، مەبەستی جنۆکەکە ی گیانیه‌تی، ئەلێ: سویند بە خوا لەدوای ئەو هەستم نەکرد تێکە‌لاوی لاشەم بوییت.

زۆربەمان چیرۆکی ئەو هاوێلانەمان بیستووە کە جاریکیان دەرۆن چارەسەر بۆ گەرەمی خێلێک دەکەن، و سورتی فاتیحەیی بەسەردا دەخوینن، نەداوای ناویان کرد و نەداوای ناوی دایکیان کرد.

ئەمانە کۆمە‌لێک فیل‌بازن دەیانەوێت بەسەر پارەیی خە‌لکی‌هە بژین .

ئەو نیشانانەیی کە سیحرلی‌کراوی پێ دەناسرێتەو^١:

سیحرەکان زۆر و جۆراو جۆرن، جا هەر جۆرێک و نیشانەیی خۆی هەیه بە‌لام ئێمە هەندێک نیشانە و دیاردەیی گشتی دیاری دەکەین کە لە زۆرێکی سیحرلی‌کراوە‌کاندا هەیه، بە تاییبەت ئەوێ جنۆکە دەستی لی‌وه‌شاندون. ئەم نیشانانەش مەرج نیە لە

^١ وقاية الإنسان من الجن والشيطان ص ٧٠-٧١.

هەر که‌سی‌ک هه‌بون ئیتر سی‌حر لی‌کراو بی‌ت، مه‌رجیش نی‌ه هه‌موی کۆ بی‌تته‌وه له
سی‌حر لی‌کراودا.

١. شه‌وان که‌م ده‌خه‌وێت.

٢. له‌کاتی خه‌وتنه‌که‌ی ئاره‌ق ده‌کات.

٣. له‌خه‌ودا زۆر را‌ده‌چه‌له‌کی‌ت.

٤. شه‌وان دوای را‌کشانیک‌ی زۆر زۆر پاشان خه‌وی لی‌ده‌که‌وێت.

٥. خه‌وی نا‌خۆش ده‌بینی.

٦. بینینی ئازه‌لان له‌ خه‌ودا، وه‌ک: پشیله‌ وسه‌گ وشتر ومار وشیر وری‌وی

ومشک. به‌ تایبه‌تی ته‌گه‌ر له‌لایه‌ن ئافره‌تانه‌وه‌ بینرا و‌دو گیان بو‌ئه‌وه‌ والله

أعلم سی‌حری لی‌کراوه‌.

٧. له‌ خه‌ودا گاز ده‌گری‌ت له‌ دانه‌کان وله‌ لی‌وی خۆی.

٨. بینینی شه‌وه‌ له‌ خه‌ودا، شه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه‌: شتی‌ک ده‌بینی‌ت له‌ خه‌ودا

نا‌ره‌حه‌تی ده‌کات و‌ئازاری ده‌دات و‌ئه‌یه‌وێت هاوار بکات ناتوانی‌ت.

٩. به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ زۆر پی‌ده‌که‌نی‌ یان زۆر ده‌گری‌ یان زۆر هاوار ده‌کات.

١٠. له‌خه‌ودا ده‌بینی‌ت که‌ له‌ناو گۆرستان یان زبڵدان یان که‌لاوه‌ دایه‌.

١١. له‌ خه‌ودا ده‌بینی‌ت که‌ له‌ به‌رزایی به‌ر ده‌بی‌ته‌وه‌.

١٢. ر‌پ‌کردن به‌ ده‌م خه‌وه‌وه‌ وه‌سته‌یشی پی‌ نا‌کات.

١٣. ئاخ و‌ئۆف‌کردنی زۆر به‌ ده‌م خه‌وه‌وه‌.

۱۴. له خه ودا كه سانيك ده بيني شيوازيان ئاسايي نيه وزور نامويه، وهك
ته وهى بيني بالايان زور بهرزه، يان بالايان زور نزمه.
ته مانه نيشانه كان بون له خه ودا.

له بيداريشدا:

۱. سهري به خيرايي وبه زوري ژان دهكات، ته مه ته گهر به هوئى شتى تره وه
نه بيت، وهك: دان ئيشه، چاوئيشه، لوت ئيشه، گوئ ئيشه، ئيش وئازارى
گه ده...

۲. ته مبهل وته وه زهلى له بو پهرستش ويادى خوا.

۳. پهر كه م.

۴. بونى ئيش وئازاريك له ههنديك له ته نداهه كانى لاشه، كه پزيشكه كانيش
ناتوانن چاره سهري بكهن. بو نمونه قاچى يان بالى يان ههر شوئينيكي ترى ئازارى
ده بيت كه سهردانى پزيشك دهكات له راپورته پزيشكييه كاندا هيچ دهرنه كه وتوه.

نيشانه كانى سيحري جيا كردنه وه:

كه برىتيه له كردنى سيحر بو جيا كردنه وه يان رق و كينه خستنه نيوانيان:

وهك ژن وپیاو^١، یان کوږ ودايك، یان کوږ وباك، یان برا وبرا، یان دو برادر
یان دو شهريك،...هتد

دیاردە و نیشانه‌کانی ئەم سیحرە:

١. هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی له‌ ناكاوی بارودۆخه‌كه‌ له‌ خۆشه‌ویستی و ته‌بابیه‌وه‌ بۆ ڤق و ناكوکی.
٢. دروست بونی گومانی زۆر له‌ نیاواندا.
٣. عوزر نه‌ هینانه‌وه‌ بۆ یه‌کتر.
٤. گه‌وره‌ کردنه‌وه‌ی شته‌ بچوکه‌کان که‌ ته‌بیته‌ مایه‌ی ناكوکی نیاوان.
٥. هه‌ردولا وینه‌ی یه‌کتر به‌ ناشیرین دیته‌ پێش چاویان، ئەگه‌ر جوانترین ئافره‌ت و پیاوه‌که‌ش جوانترین پیاو بی‌ت به‌ ناشیرین دینه‌ پێش چاوی یه‌کتر.
٦. لایه‌نی سیحر لی‌کراو ڤقی له‌ هه‌موو کاریکی به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌بیته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ڤقی له‌ شوینه‌ش ده‌بیته‌وه‌ که‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ر تییدا داده‌نیشیت.
٧. می‌رده‌که‌ که‌ له‌ مال‌ نیه‌ ئافره‌ته‌که‌ ئاساییه‌، به‌لام که‌ هاته‌وه‌ ئافره‌ته‌که‌ ناره‌حه‌ت ده‌بی‌ت. به‌ نیه‌به‌ت می‌رده‌که‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌یه‌ ئەگه‌ر سیحره‌که‌ له‌و کراییت.

^١ که‌ ئەمه‌یان له‌ هه‌موو زیاتر به‌ربلاوتره‌.

٨. له کاتی جوتبونددا لایه‌نی سیحر لێکراوه به به‌رده‌وامی هه‌ست به ناره‌حه‌تی ده‌کات.

سیحری خۆشه‌ویستی

دیاردە و نیشانه‌کانی سیحری خۆشه‌ویستی:

١. شه‌یدا و خۆشه‌ویستیه‌کی له راده به ده‌ری لا دروست ده‌بی‌ت بۆ به‌رامبه‌ره‌که‌ی.

٢. هه‌زی زۆر له جیما‌ع کردن ده‌بی‌ت.

٣. ناتوانی‌ت ئارام بگرێ‌ت که دور بی‌ت لی‌یه‌وه.

٤. هه‌میشه‌ تینوی بینینی به‌رامبه‌ره‌که‌یه‌تی.

٥. گوێرا‌یه‌لی کردن‌ی کوێرانه‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌ی.

هه‌مو شتی‌ک ته‌نها به‌دهستی خوايه

هه‌مو شتی‌ک به‌دهستی الله یه، قازانج گه‌یه‌نهر ته‌نها الله یه، زه‌ره‌ر گه‌یه‌نهر ته‌نها الله یه، عیلمی غه‌یب ته‌نها لای الله یه.

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^١ ،
واته: به‌رزی و پیرۆزی بۆ ئه‌و خوايه‌ی که هه‌مو شتی‌ک مو‌لکی ئه‌وه، مو‌لک و ده‌سه‌لاتی هه‌مو شتی‌کی به‌دهسته، و توانای هه‌یه به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌که‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: [وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ]^٢ ، واته: فه‌زل و خێر و چاکه هه‌ر به‌دهستی خوايه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: [قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرَزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ].

ر‌زق و پ‌ر‌و‌زیت ده‌وی، مندالت ده‌وی، ک‌ور‌ت ده‌وی، ک‌چ‌ت ده‌وی، ته‌ند‌رو‌ستیت ده‌ویت، بپارێوه وداوا له خوا بکه.

^١ سورة الملك: ١.

^٢ سورة يونس: ٥٨.

ئەوێ ئیبراهیمە ئەللی هەر خوا شیفام دەدات: ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾

ئەوێ ئەیبوێ هەر داوا لەخوا دەکات شیفای بدات، دواى نزیکەى **پانزە سال** هانا و دادی بۆ جگە لە دەرگای خوا نەبرد: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾.

ئەوێ یونسە لە گەورەترین تەنگانەییە تەنها لە خوا دەپاریتەوێ: ﴿فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾.

ئەوێ زەكەریایە كە منداڵی دەویتی تەنها داوا لە خوا دەکات و لەو دەپاریتەوێ: ﴿هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾، ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾

ئەوێ ئیبراهیمی باوکیانە، پێشەوای موەحیدەکانە، هەمو دۇنیا لیی کۆ دەبنەوێ، دەخریتە نیۆ ئاگرەوێ، هاوار بە کەس ناکات، پەنا بۆ کەس نابات

ته‌نانه‌ت جوهره‌ئيليش^١، ته‌نها په‌نا بۆ خوا ده‌بات وئه‌لێ: «هه‌ر خوام به‌سه‌». بۆيه له‌به‌ر ئه‌و ته‌وحیده‌ی ئیبراهیم، ئه‌و ئاگره‌ی ده‌ست ده‌سوتیانی به‌لام بۆ ئیبراهیم ده‌رچینی و به‌سه‌لامه‌ت ده‌ریدیانی.

بۆیه هه‌یچ شتێک لای خوا گران نیه جل جلاله‌ و تقدست اسماءه‌ و صفاته‌.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: [وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ]^٢، واته‌: ئه‌گه‌ر خواى گه‌وره توشی زه‌ره‌ر وزیانیکت بکات هه‌یچ هه‌یژێک ناتوانیت له‌سه‌رتی لایه‌ت مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و نه‌بییت.

پێویسته ئه‌م بیروباه‌وه‌ره له‌ناخی دلمان ریشه‌ دابکویتی، له‌سه‌ر ئه‌م عه‌قیده‌یه بمرین: [وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ]، واته‌: خو ئه‌گه‌ر بیه‌ویتی خه‌ر و خۆشی و چاکه‌ و قازانج و سودیکت پێ بگه‌یه‌نیت هه‌یچ هه‌یژێک نیه رێگر بیت له‌ گه‌یشتن پیت.

^١ به‌لام ئه‌و رێبویه‌ته‌ی که‌ ئه‌لێ جوهره‌ئیل هاته‌وه‌ بۆلای باوکمان ئیبراهیم و تویه‌تی ئیشت نیه‌، ئه‌ویش و تویه‌تی: به‌ تو نا، به‌لام به‌ خوا به‌لێ «حسی الله ونعم الوکیل» لاوازه‌ و ئیسرائیلیه‌. به‌لام وتنی: «حسی الله ونعم الوکیل» له‌وکاته‌دا له‌ بوخاریدا هاته‌وه‌ له‌ وه‌ی ئه‌بینه‌ عه‌باسه‌وه‌.

^٢ سورة یونس: ١٠٧.

ئایا متمانه‌ت نیه: ئەگەر بریار بی‌ت سودیکت پێبگات، هەر پیت ده‌گات، ئەگەر له‌لایه‌ن خواوه‌وه بی‌ت؟!

و ئەگەر بریار بی‌ت زه‌ره‌ریکت پێبگات، هەر پیت ده‌گات، ئەگەر له‌لایه‌ن خواوه‌وه بی‌ت، وه‌ی‌زی هیچ به‌ه‌ی‌زێک ناتوانیت بب‌یته‌ پرێگر له‌به‌رامبه‌ر بریاره‌کانی خ‌وای گه‌وره‌.

په‌یامبه‌ری خوا -صلی الله علیه وسلم- ئامۆژگاری عه‌بدولای ک‌ورپی عه‌باس ده‌گات و ده‌فه‌رم‌و‌یت: «يَا غُلَامُ إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ، احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ»^١.

ئە‌ی رۆ‌له‌ چه‌ند پرسته‌یه‌کت فی‌رده‌که‌م فی‌ری ببه‌ وله‌گیانی خ‌وت‌دا ج‌یبه‌ج‌یی بکه‌:

- «احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ» خوا بپاریزه‌ خوا ده‌تپاریزیت.

^١ رواه الترمذي، وصححه الألباني في صحيح الجامع الصغير.

- «احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ تُجَاهَكَ» خوا پاریزه هه‌میشه له پیشتیه وهیه وله ته‌نگانه به دادته وه دیت، پیوستیه کانت بۆ پرده کاته وه.

که‌واته پیوست ناکات هانا بۆ ساحیر و به‌ناو شیخ وشه‌خص به‌ریت، به‌لکو هانا بۆ عیبادات ببه وته‌قوای خوا بکه وده‌ستت بۆ ئاسمان به‌رز بکه‌ره وه، فه‌رمانه‌کانی خوا جیبه‌جی بکه وله نه‌هییه‌کانی خوا خۆت پاریزه.

- «تَعْرِفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرِّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ» له خۆشیدا خوا بناسه، له ناره‌حه‌تی وته‌نگانه‌دا خوای گه‌وره به‌هاناته وه دیت.

- «إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ» ته‌گه‌ر پارایته وه، داوای شتیکت کرد، داوا له په‌روه‌ردگار بکه، رو لهو بکه، له ده‌رگای ته‌و بده، ته‌و بناسه، بلی یا الله هه‌ر تو ده‌رگای هیوا وئومیدی منی.

- «وَإِذَا اسْتَعْنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ» که داوای یارمه‌تیت کرد، داوای یارمه‌تی له الله جل جلاله - بکه، چونکه دونیا به یارمه‌تی الله راوه‌ستاوه وراده وه‌ستی، هه‌ر ته‌و جی نیازی بی نیازه. جی نیازه: نیاز وپیوستی هه‌مو به‌نده‌کان له‌لای ته‌وه، بی نیازه: نیاز وپیوستی به هیچ که‌سێک نیه.

- «وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ»، بشارنه: ته‌گەر هه‌مو دنیا کۆببێته‌وه، بۆ ته‌وه‌ی سودی‌کت پێ بگه‌یه‌نن، ناتوانن و سودت پێ ناگه‌یه‌نن، مه‌گەر به‌ شتی‌ک خوا ویستی له‌سه‌ر بێت.

- «وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ» ته‌گەر هه‌مو دنیا کۆببێته‌وه بۆ ته‌وه‌ی زیانی‌کت پێ بگه‌یه‌نن، ناتوانن زیانت پێ بگه‌ینن، مه‌گەر خوا له‌سه‌رتی نویسی بێت.

یانی ته‌وه‌ی که‌ نوسراوه‌ هه‌ر ته‌وه‌ ده‌بێت، هه‌مو دنیا وشه‌یه‌ک له‌وه‌ ناگۆرێن که‌ نوسراوه‌.

- «رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ» پێنوسه‌کان هه‌لگیراون و په‌راوه‌کان وشکه‌وه‌ بوون، یانی کار له‌کار ترازاه‌وه‌، بواری گۆڕین و ده‌ستکاری‌کردنی نوسراوی خوا نه‌ماوه‌.

که‌وابو بزانه: ته‌گەر خوای گه‌وره‌ منداڵ نه‌به‌خشی‌ت هیچ هه‌یزیک ناتوانی‌ت منداڵت پێ به‌خشی‌ت، هه‌ر وه‌کو ده‌فه‌رموی‌ت : ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا لَهُ وِيهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ، أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا
وَإِنَّا لَهُ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا^١.

يانى: هى خوايه ئەر ز و ئاسمانه كان و خۆى خاوه‌نیه‌تى و دروستى کردوه
و کاروبارى به‌رپێوه ده‌بات و ئه‌وه‌ى بیه‌وێت بۆ ئه‌و که‌سه‌ى خۆى بیه‌وێت ته‌نها کچ
ده‌به‌خشیت^٢، و بۆ ئه‌و که‌سه‌ى خۆى بیه‌وێت ته‌نها کور^٣ ده‌به‌خشیت^٣، و بۆ ئه‌و که‌سه‌ى
خۆى بیه‌وێت هه‌م کور و هه‌م کچ ده‌به‌خشیت، و بۆ ئه‌و که‌سه‌ى خۆى بیه‌وێت نه‌زۆکى
ده‌کات واته‌: نه‌ کور و نه‌ کچى پێ نابه‌خشیت^٤.

ئێتر بۆ په‌نا ده‌به‌یت بۆ وه‌سیله‌ى ناشه‌رعى، خواى گه‌وره به‌م کرداره‌ى تۆ تو‌ره
ده‌بی‌ت.

ئه‌م دونیایه شوێنى تاقیکردنه‌وه‌یه، کاتی‌ک که مندالت پێ نادری‌ت، ئه‌وه تاقى
ده‌کری‌ته‌وه، تا راستگۆ و درۆزن جیا بکری‌ته‌وه، وه‌کو خواى گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: [الم،

^١ سورة الشورى: ٤٩-٥٠.

^٢ له‌وانه‌ش په‌يامبه‌ر لوط و په‌يامبه‌رى خۆشان که ته‌نها کچى بۆ ماوه‌ته‌وه على جميع الانبياء
الصلاة والسلام. وه‌ك به‌غه‌وى -رحمه الله- ده‌فه‌رموی‌.

^٣ له‌وانه‌ش په‌يامبه‌ر ئیبراهیم علیه السلام که ته‌نها کورى بۆ ماوه‌ته‌وه. وه‌ك به‌غه‌وى -رحمه
الله- ده‌فه‌رموی‌.

^٤ له‌وانه‌ش په‌يامبه‌ر عیسا و یه‌حیا علیهما السلام. وه‌ك به‌غه‌وى -رحمه الله- ده‌فه‌رموی‌.

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ، وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ^۱ ، خه‌لكی وا ده‌زانن هه‌ر كه وتیان ئیما‌مان هه‌یناوه، ئیتر وازیان لی ده‌هه‌ی‌نری و‌تاقی نا‌ک‌ری‌نه‌وه، سو‌ین‌د بی‌ت به د‌ل‌ن‌یا‌یی‌ه‌وه تاقی ده‌ک‌ری‌نه‌وه وه‌کو چ‌ۆن ئه‌وانه‌ی پ‌ی‌ش ئه‌مان‌ی‌ش‌مان تاق‌ی‌ک‌رده‌وه، هه‌تا راست‌گ‌ۆ و‌در‌ۆ‌زن له‌یه‌ک‌تر ج‌یا ب‌ک‌ری‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌و‌یت: [مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ]^۲ ، خ‌وای گه‌وره هه‌روا ده‌سته‌به‌رداری خه‌لكی نا‌بی و‌تاوه‌کو پا‌ك و‌پ‌یس، باوه‌ر‌دار و‌بی باوه‌ر، مو‌ناف‌یق و‌صاد‌ق له‌یه‌ک‌تر ج‌یا‌نه‌ک‌اته‌وه، ئه‌م تاق‌ی‌ک‌رده‌وه كه ئه‌م ئایه‌ته با‌سی ده‌ک‌ات شه‌ری ئو‌حو‌ده، ب‌ۆ ئه‌وه‌ی خ‌وای مه‌زن پ‌ی‌شانی ب‌د‌ات ک‌ی به‌را‌ستی شو‌ینی په‌یا‌مه‌به‌ر كه‌وت‌وه و‌ک‌یش به‌ در‌ۆ‌ه شو‌ینی كه‌وت‌وه.

جا كه مندالی نا‌بی‌ت وه‌انا ب‌ۆ سا‌ح‌یر‌ی‌ك ده‌بات ئه‌وه له تاق‌ی‌ک‌رده‌وه‌که د‌ۆ‌راوه، م‌ۆ‌ک‌له‌یه‌کم لایه زی‌ات‌ر له ۱۶۰سم در‌ی‌ژه ب‌ۆ نا‌فر‌ت‌ی‌ك ک‌راوه تا مندالی بی‌ت، یان منداله‌کانی ب‌ۆ بم‌ی‌نی‌ته‌وه. کا‌غه‌ز‌ی‌ك چ‌ۆن مندال ده‌به‌خ‌ش‌یت؟!

^۱ سورة العنكبوت: ۱-۳.

^۲ سورة آل عمران: ۱۷۹.

وەسیلە ی شەری بە کاربەینە، وزیکرەکانی بەیانان و ئیواران بخوینە،
ونوێژەکانت لە کاتی خۆی و لە شوینی خۆی بە جوانی ئەنجام بدە، سەردانی پزیشکی
شارەزا بکە.

یەکیەک لە نەخۆشیەکانی ئەمڕۆی کۆمەڵگەمان ئەوەیە: کاتیەک توشی
نارەحەتی دەبین، خوامان لەبەر دەچیت و هانا بۆ ساحیر و قەبر و شەخص و شیخ^۱
دەبین، ئەمەش خوا سبەحانە - خوا تورە دەکات. دەبی لەو حەقیقەتە تێ بگەین
ئیمە بۆ ئەو دروستکراوین پۆ لەخوا بین، بۆ ئەو دروست نەکراوین پۆ لە ساحیر
و قەبر و شەخص و شیخ بکەین، ئەگەر منالێت نابیت هەر شیخ، و باران ناباریت هەر
شەخص، نەخۆشیت هەر قەبر، و کیشەت هەیه هەر دار، ئەی خوا دنیای بۆچی
دروستکردووە!!؟

کاتیەک سەیارەکەت لاردەبیتهو ئەلێ غەوسەکی بەغدا هاوار، ئاخر الله جل
جلالە چۆن تورە نابیت، ئەم قسانە لەزینا گەورەترە.

کە دەترسی بەلایەکت توش ببی هەر بلێ یا الله، کە توشیشت هات بۆ
لابردنی هەر بلێ یا الله.

^۱ مەبەستمان لە شیخ لیڕەدا، عەشیرەتی: «شیخ» نیە، بەلکو مەبەستمان ئەو درۆزن
و دەجبالانەیه کە بە ناوی پیاوچاکی وەلی خواوە مائی خەلک بە ناحەق دەخۆن.

ده‌بینی له مزگه‌وت نوێژ ده‌کات خشوع نایگرێ، دوعا ده‌کات خشوع نایگرێ، به‌لام کاتیک له‌لای قه‌بره‌که‌ی شه‌خص وشيخێک نوێژ ده‌کات خشوعێک ده‌یگرێ ئه‌گه‌ر بانگی بکه‌ی ئاگای لی نیه‌.

که‌چی خوای گه‌وره‌ په‌یامبه‌رانی ناردوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی خوایان له‌ دڵدا گه‌وره‌ بی‌ت وبۆ ئه‌و خاشع بن. هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: [قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ]^١.

به‌رێزه‌کان...

ئه‌گه‌ر به‌وێت سویند بخۆم سویند ده‌خۆم، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ندیک خه‌لک باوه‌ریان به‌شیخ و سه‌ید و قه‌بر و دار و به‌رد هه‌یه‌، ئه‌وه‌نده‌ باوه‌ریان به‌خوا هه‌بی‌ت، ئیستا سیبه‌ری توێکله‌ هه‌ناریک به‌شی دو که‌سی ده‌کرد. یانی: به‌ره‌که‌تی ئاسمان وزه‌وی داده‌به‌زی.

به‌لام خه‌لک ئه‌وه‌نده‌ی شه‌خص وشيخ و قه‌بر و ساحیر ده‌ناسن ئه‌وه‌نده‌ خوا نانس. ئه‌وه‌نده‌ ئومید و ترسیان له‌وان هه‌یه‌ له‌ خوا جل جلاله‌ نیانه‌!

^١ سورة الأنعام: ١٦٢.

ئەو نوشتەییەکی سەحیریکی بۆی کردووە، خوا ئەناسیک بۆی کردووە، دەستی بۆ ببە بیکەرەو، ناھیلێت، خۆ ئەگەر پێی ئەکرا رادەکات و ناوەستێت و دەترسێت غەزەبی خوا دابەزێت بەسەریاندا.

بەلام زینا دەکات و مەشروب دەخوات و هاوار دەکاتە غەیرە خوا زۆر لای ئاسانە.

بە پێش چاویەوێ جۆین بە خوا، بە پەيامبەر، بە ئیسلام، بە قورئان دەدرێت، ئاساییە بەلایەو، ئە رادەکات، ئە دەترسێت، بەترسێت ئەو ئەندە ترسەکی ناییت لە کردنەوێ نوشتەکی کاکە شیخ. بەلام کەسیک جۆینیکیان قسەییەکی لە سنور دەرچو —کە ئەوەش جائیز نیە— بەو شەخص و شیخەکی لە دلی ئەو گەورەییە بدات دونیای لی ئاخر دەبێت.

تا ئیستا دەیان جار رۆیشتۆتە سەر مەزاری شیخ عەبدولقادر گەیلانی -خوا بە رەحمەتیکە-، بەلام تا ئیستا بۆ یە کجاریش ئە حەجی کردووە و ئەومرە، ئەمە ئەگەر بزانی ئەومرە چیه، واللە ئەندیکیان پێی وتوم من هەر ئەمزانیه عومرە هەیه ئەم دوايانه ئە دەمی ئیوه بیستومه.

لەو هەموو شیخ و شەخسە کە نمونەکی شیخ عبدالقادر رحمە اللہ- دەهینمەو، لەبەر دو هۆکارە:

یه‌که‌میان: خه‌لکیکی زۆر روی تی ده‌که‌ن.

دوه‌میان: به‌راستی پیاوچاک بوه‌ وزانایان به‌ موجه‌لی شایه‌تیان بو داوه‌^۱،
باسی ئه‌وانی تر ناکه‌ین چونکه‌ له‌میژودا به‌ناوبانگن که ده‌ججال ودرۆزن ومشه‌خۆر
بون.

جا سه‌رنج بده‌ وبیربکه‌ره‌وه: شیخ عبدالقادر -به‌ره‌حه‌مت بی- له‌ ده‌وری
سالانی ٤٧١-٤٩٠ کۆچی له‌ دایک بوه‌، وله‌ سالی ٥٦١ کۆچی دوا‌یی کردوه‌،
ئێستا ئێمه‌ سالی «١٤٣٣» هـ ، زیاتر له‌ هه‌شت سه‌د ساله‌، زیاتر له‌ هه‌شت
سه‌ده‌ ونبوه‌ خه‌لکی له‌ خۆلی سه‌ر قه‌بره‌که‌ی دینن.

^۱ ئه‌شایین ئه‌بولفه‌ره‌ج ئین ئه‌له‌ه‌وزی به‌غدادی هه‌نبه‌لی کتییکی نویسیوه‌ وپه‌دی شیخ
عه‌بدولقادی داوه‌ته‌وه‌، جا شیخ عه‌بدولقادریش هه‌ر هه‌نبه‌لیه‌، به‌لام یه‌کێک له‌و ته‌
مونصیفانه‌یه‌ی که له‌ باره‌یه‌وه‌ وتراوه‌، ته‌که‌ی ئین که‌سیره‌ له‌ «البداية والنهاية» ته‌لی: «کان له‌
سمت حسن، وصمت غیر الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر، وکان فیه زهد کثیر، وله‌ أحوال صالحة
ومکاشفات، ولأتباعه‌ وأصحابه‌ فیه مقالات، ویذکرون عنه أقوالاً وأفعالاً، ومکاشفات أکثرها
مغالاة، وقد کان صالحاً ورعاً، وقد صنف کتاب «الغنية»، و«فتوح الغیب»، وفیهما أشياء
حسنة، وذكر فیهما أحادیث ضعيفة وموضوعة، وبالجملة کان من سادات المشایخ».

له‌مه‌ش مونصیفانه‌تر ته‌که‌ی زه‌هه‌بییه‌ له‌ السیر له‌ کۆتایی ژياننامه‌که‌یدا ته‌لی: «وفي الجملة
الشیخ عبد القادر کبیر الشأن، وعليه مآخذ في بعض أقواله ودعاويه، والله الموعده، وبعض ذلك
مکذوب علیه».

پێم بلێن: ئەگەر لە ھەر زەویەك بڕایە ئیستا ھەتا ھەر ھەوت چینی خاكەكەى چال بوبو، ئیتر ئەو خۆلە چۆن تەواو نەبو؟!!

ئیمامى حوسەین -خوای لێی رازی بى- نزیکەى چوار دە سەدەیه خەلكى لە خۆلى سەر قەبرەكەى دینن، ئەگەر خەلكى ھەر رۆژى مشتێك خۆلیان بەینیاى ئیستا قەبرەكەى نەمابو!!

با ھۆشیار و بیداربین، ھەمو شتێك ھەر بە دەستی خواى، عیلمى غەیب ھەر لە لای خواى ھىچ كەسێك عیلمى غەیب نازانیت. پەروردگار ئەفەرموی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾. ھەر و ھا ئەفەرموی: ﴿إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ﴾

تەنانەت مەلا ئىكەتە كانیش عیلمى غەیب نازانن، ھەر وەكو خوای گەورە دەفەرمویت: [قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا]، وتیان: پەروردگار ئیئە ھىچ نازانین ئەو نەبیت كە خۆت فیرت کردوین.

بەلكو ئەو جوبرەئیلی سەردار و سەرورەیانە -علیه السلام- غەیب نازانیت، وەكو لە ھەدیسە بەناوبانگەكەى جوبرەئیلدا ھاتو پرسیار لە پەيامبەر دەكات

١ سورة البقرة: ٣٢.

له‌باره‌ی هاتنی قیامه‌ته‌وه: په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم پێی ئەلێ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ»، واته: پرسیار لیکراو له پرسیارکه‌ر زیاتری لی‌نازانیت، یانی هه‌ردو کمان وه‌کو یه‌ک واین، له‌ ئاست غه‌یب وه‌اتنی قیامه‌ت.

به‌لکو په‌یامبه‌رانی‌ش عیلمی غه‌ییان پێ نه‌بوه.

ئه‌وه نوحه: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلِكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾.

ئه‌وه سه‌روه‌ر و سه‌رداره‌که‌یانه -صلی الله علیه وسلم-: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلِكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ﴾ ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ هه‌روه‌ها ته‌به‌را ده‌کات له‌وه‌ی عیلمی غه‌یب بزانی‌ت، [قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ]^١، واته: پێیان بلی: من توانای ئه‌وه‌م نیه هیچ سود و زیان به‌ خۆم بگه‌یه‌نم مه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت، خو ئه‌گه‌ر عیلمی

^١ سورة الأعراف: ١٨٨.

غەبیم بزانیایە ئەوا خێر و سودی زۆرم بۆ خۆم دەستەبەر دەکرد و توشی هیچ زیانیك نەدەبوم.

«توشی هیچ زیانیك نەدەبوم ئەگەر غەبیم بزانیایە» بەلام دەبینن پەيامبەری خوا - صلی الله علیه وسلم - ددانی دەشکیت و ناو سکی و شتری بەسەردا دەکریت، ئەگەر علمی غەیبی بزانیایە نەیدەهێشت توشی هیچ جۆره زیانیك ببیت.

جنۆکەش لە غەیب نازانن، ئەوەتا خوای گەوره باسی چیرۆکی پەيامبەر سلیمان - علیه السلام - دەکات، کە جنۆکەیه‌کی زۆر خزمەتکاری بون، کۆشک و تەلاری گەوره‌یان دروستدەکرد، زهوی کۆشکەکە‌ی وەک شوشە وابو، ئەوندە جووان بو کاتیك بەلقیس^١ هاتە نیو کۆشکەکە‌ی سوله‌یمانەوه قاچی هەڵکرد، وای زانی ئاوه، ئەو‌ه‌بو پێیان وت: [إِنَّهُ صَرَحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ]^٢، ئەو‌ه ئاو نیه قاچت هەڵ مە‌کە بە‌ل‌کو لوسه وەک شوشه وایه.

جا ئەو جنۆکانه سەرباری زیره‌کی ولی‌هاتویان، غەیبیان نەزانیوه.

خوای گەوره‌ش پێشانیدان کە جنۆکە «غەیب» نازانن، ئەمەش بە‌وه‌ی:

^١ لە رپوایاتی ئیسرائیلی ناوی ئاوها هاتوه. والله أعلم

^٢ سورة النمل: ٤٤.

لە کاتی سەرەمەرگدا سوله‌یمان -علیه السلام- خۆی دابو بەسەر
 گۆچانە کەیدا، هەر لەو کاتە روحي کیشرا، «خۆرك- گل خۆركه» -کە جوړه
 کرمیکه- بەره بەره لە گۆچانە کەیان خوارد، تا سوله‌یمان -علیه السلام- دای
 بەزەویدا، ئەوسا جنۆکە زانیان سلیمان مردو، یانی: ئەگەر غەیبیان بزانیایە
 دەیان زانی سوله‌یمان مردو، کە ئاواتی گەورەیان بو بمری، ئەوسا ئەو هەموو ئیش
 وکارە قورسەیی دەیانکرد پزگاریان لێدەبو: خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا
 عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾ کاتیکی روحي
 سلیمانمان کیشا، کەس نەیزانی وەفاتی کردو بەلکو خۆرکی زهوی بەره بەره لێیان
 خوارد، کە دای بەزەویدا، ئەنجا زانیان وەفاتی کردو.

[مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ]¹، ئەگەر غەیبیان بزانیایە، ئەو هەموو ئازارەیان
 نەدەچەشت و ئەو هەموو ماندووبونەیان نەدەکیشا.

کەچی ئەو ساحیرانە بانگەشەیی زانیانی غەیب دەکەن و بای کاتی هاتنی
 قیامەت دەکەن، وەکو لە رۆژنامە و کۆنارەکاندا چەندین هەاولیان لەم بارەوه
 دەبیسین.

¹ سورة سبأ: ۱۴.

خۆ ئەگەر قسەییەکی راست لێ بیستن ئەو لە ئاسمانەکانەوە دزیویانە، بەلام
نەوێد و نوێ درۆیان پێوە پێچاوە.

وَعَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاسٌ عَنِ الْكِهَانَةِ فَقَالَ: «لَيْسُوا بِشَيْءٍ». فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا بِشَيْءٍ فَيَكُونُ حَقًّا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطُفُهَا الْجَنِيُّ فَيَقْرُهَا فِي أُذُنٍ وَلِيٍّ يَخْلُطُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذْبَةٍ»^١.

موسولمانه به‌ریزه‌کان بادل‌مان په‌یوه‌ست بټ به‌خواوه هه‌میشه‌یو له‌خوا بین،
با زمانان فیری یا الله بټ، هانا یو خوا به‌رین، با نه‌لین غه‌وسه‌که‌ی به‌غدا!

«غەوس» واتە فریادپرس، ھەر خوا فریادپرسە، بۆیە ھەرامە بە کەس بڵێن غەوس، وەکو دەفەرمویت: [إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ] ۲، [أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ] ۳.

۱ متفق علیہ.

٢ سورة الأنفال: ٩.

٣ سورة النمل: ٦٢.

حوکمی پوچه‌ڵکردنه‌وه‌ی سیحر به‌ سیحر^١

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی سیحر ده‌ردیكه‌ و‌کاریگه‌ری هه‌یه‌، ده‌كوژیت، نه‌خۆش ده‌خات، ژن و‌پیاو لیك‌ جیا ده‌كات، بۆیه‌ دروسته‌ هه‌ولێ چاره‌سه‌ركردنی بده‌ین وه‌وكاره‌ شه‌رعیه‌كان بگه‌ڕینه‌ به‌ر بۆ لا‌بردنی چونكه‌ خوای گه‌وره‌ هه‌ر ده‌ردیكی دانا‌ییت ده‌رمانه‌كه‌شی بۆ دانا‌وه‌، هه‌ر وه‌كو په‌یامبه‌ری خوا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً»^٢، واته‌: خوای گه‌وره‌ هه‌رچی ده‌ردیكی دانا‌ییت ده‌رمانه‌كه‌شی دانا‌وه‌، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌یچ ده‌ردیك‌ نیه‌ ده‌رمانی نه‌بی‌ت، به‌لام‌ هه‌ندیك‌ جار ده‌رمانه‌كه‌ به‌ر ده‌رده‌كه‌ ده‌كه‌و‌یت و‌شفا ده‌یت، هه‌ندیك‌ جاریش به‌ری ناكه‌و‌یت و‌شیفای نایه‌ت. وه‌كو په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ»^٣، ئه‌گه‌ر هاتو ده‌رمانه‌كه‌ به‌ر ده‌رده‌كه‌ بكه‌و‌یت خوای گه‌وره‌ شیفای ده‌دات.

وسیح‌ر چاره‌سه‌ر ده‌كر‌یت به‌ قورئان و‌حه‌دیس و‌ئهو‌ دوعایانه‌ی شه‌رعیه‌ و‌ئهو‌ ده‌رمانانه‌ی حه‌لاله‌. به‌سیحر چاره‌سه‌ركردنیشی حه‌رامه‌، چونكه‌ سیحر به‌

^١ ينظر: الكتب والمقالات والفتاوى التي ردت على الشيخ عبد المحسن العبيكان في تجويزه لهذا الأمر، ومنها استفتدت.

^٢ رواه البخاري.

^٣ رواه مسلم.

کۆده‌نگی زایان حه‌رامه وه‌ک نه‌وه‌وی وئین حه‌جهر وئین قودامه وجگه له‌وانیش
کۆده‌نگی زانایانیان گێ‌پراوته‌وه.

ئه‌وه‌تا په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویت: «خوای گه‌وره
شیفای ده‌رده‌کانی نه‌خستۆته حه‌رامه‌کان»^۱.

نابیت بۆ چاره‌سه‌ر رو له‌ فالچی و جادوگه‌ر بکری‌ت.

^۱ قال ابن قیم -رحمه الله-: «(روی أبو داود فی «سننه» من حدیث أبی الدرداء -رضی الله عنه- قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالْدَّوَاءَ، وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً، فَتَدَاوُوا، وَلَا تَدَاوُوا بِالْمُحَرَّمِ»». وذكر البخاری فی «صحيحه» عن ابن مسعود: «إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ». وفي «السنن» عن أبي هريرة، قال: نهى رسول الله -صلى الله عليه وسلم- عَنِ الدَّوَاءِ الْحَبِثِ. وفي «صحيح مسلم» عن طارق بن سويد الجعفي، أنه سأل النبي صلى الله عليه وسلم عن الخمر، فنهاه، أو كرهه أن يصنعها، فقال: إنما أصنعها للدواء، فقال: «إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ». وفي «السنن» أنه -صلى الله عليه وسلم- سئل عن الخمر يُجْعَلُ فِي الدَّوَاءِ، فقال: «إِنَّهَا دَاءٌ وَلَيْسَتْ بِالدَّوَاءِ» رواه أبو داود، والترمذي. وفي «صحيح مسلم» عن طارق بن سويد الحضرمي، قال: قلت: يا رسول الله إِنَّ بَارِضَنَا أَعْنَابًا نَعْتَصِرُهَا فنَشْرَبُ مِنْهَا، قال: «(لا)». فراجعته، قلت: إِنَّا نَسْتَشْفِي للمريض قال: «إِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ بِشِفَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ». وفي «سنن النسائي» أَنَّ طَبِيبًا ذَكَرَ ضِفْدَعًا فِي دَوَاءٍ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-، فنهاه عن قَتْلِهَا. وَيَذْكُرُ عَنْهُ -صلى الله عليه وسلم- أنه قال: «مَنْ تَدَاوَى بِالْخَمْرِ، فَلَا شِفَاءَ لَهُ».

پاشان سیحر به ده‌قی قورئان ئیشی شه‌یتانه، به ده‌قی فه‌رمایشتی په‌یامبه‌ریش صلی الله علیه وسلم ئیشی شه‌یتانه، ئه‌وه‌تا له سونه‌نی ئه‌بو داود هاتوه به سه‌نه‌دینکی سه‌حیح په‌رسیار له په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم ده‌کریت سه‌رباره‌ت به چاره‌سه‌رکردنی سیحر به سیحر فه‌رموی: ئه‌وه ئیشی شه‌یتانه. ئیتر چۆن دروسته چاره‌سه‌ری پی‌ بکه‌ی؟

پاشان ساحیره‌کان درۆزن و ده‌ججالن چۆن دروسته چاره‌سه‌ری لا بکه‌ی.

به‌پراستی روکردنه ساحیر بۆ چاره‌سه‌ر وه‌کو ئه‌وه وایه بلیتی چاره‌سه‌رم بکه به‌وه‌ی که نه‌خۆشم ده‌خات، وه‌کو که‌سی‌ک وایه له گه‌رمی په‌نا بۆ ئاگر ببات.

پاشان ئه‌مه ده‌بیته یارمه‌تیده‌ری ساحیره‌که و داننا نه به‌وه‌ی ساحیره‌که له‌سه‌ریه‌تی له کوفر وشیرک.

ئایا کوفر وشیرک دروسته بکری‌ت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌خۆشیک چاک بی‌ته‌وه؟!

ئه‌ی په‌یامبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- نافه‌رموی -وه‌کو له سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه-: «لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ» روقیه و چاره‌سه‌رکردن قه‌یدی ناکات ئه‌گه‌ر شیرکی تی‌دا نه‌بی‌ت. سی‌حریش به بی‌ شیرک به‌دی نایه‌ت.

پاشان له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ریشدا سیحر لێکراو هه‌بوه‌ وپێویستیشیان به‌وه‌ هه‌بوه‌ چاره‌سه‌ری بکه‌ن، که‌چی له‌ ته‌نیا هه‌دیسیکیشدا نه‌هاتوه‌ بلێ دروسته‌، به‌لکو پێچه‌وانه‌که‌ی هاتوه‌ که‌ ئه‌فه‌رموی: «ئیشی شه‌یتانه‌».

نابیت له‌ بری هانا بردن بۆ وه‌سیله‌ی شه‌رعی، هانا به‌ریت بۆ ساحیر و فالچی، نابیت ئه‌و ده‌رمانانه‌ی شه‌رع دیاری کردوه‌ پشت گوی بخرین وه‌انا بۆ ئه‌م ده‌رمانه‌ کوشنده‌ کوفریه‌ به‌ری، نابیت هانا بۆ وه‌سیله‌ی حه‌رام به‌ری.

گه‌وره‌ترین شتی که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پێکردیته‌ بریتییه‌ له‌ ته‌و حید ویه‌ که‌تاپه‌رستی، وه‌کو چۆن گه‌وره‌ترین شتی که‌ نه‌هی لێکردیته‌ بریتییه‌ له‌ شیرک په‌یداکردن، سیحریش هه‌م دژی ته‌و حید وه‌ه‌له‌و شه‌ینه‌ره‌وه‌یه‌تی هه‌م به‌شیکی شیرکه‌ و باوکیه‌تی.

پرسیاریان کرد له‌ په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌رباره‌ی نوشره‌، په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموی: ئه‌وه‌ ئیشی شه‌یتانه‌.

«نوشره‌ش» (النُّشْرَة) یانی چاره‌سه‌رکردنی سیحر، ئه‌وه‌ش دو‌ جو‌ری هه‌یه‌:

یه‌ که‌ میان: سحر به‌ سیحر چاک بکه‌یته‌وه‌.

دوهمیان: بەزیکری شەری. پرسیارەکیان دەربارەی جۆری یەکەم بو. «وێک ئێن قەبیم دەفەرموی.»

جا هەر کەسێک سیحر بەسیحر چاک بکاتەوێ ئەو ئیشی شەیتانە، چۆن دروستە کەسێک بڕوات بۆلای ساحیرێک کە کوفر بەخوا دەکات، پێی بلێی ئەم نەخۆشەم بۆ چاک بکەرەوێ.

حوکمی ئەو کەسانە ی دەروێ بۆلای ساحیر

لەگەڵ زەرەر و زیانەکانی ڕۆیشتن بۆلایان

- ڕۆیشتن بۆلایان حەرەمە. لەبەر حەدیسەکی موعاویە ی کۆری حەکەمی سولەمی، ئەللی: «قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ فَإِنَّ مِنَّا رَجُلًا يَأْتُونَ الْكُفَّانَ، قَالَ: «فَلَا تَأْتِيهِمْ»^١»، واتە: «وتم ئە ی پەيامبەری خوا من تازە موسلمان بوم، وخوا ی گەرەش ئەم ئیسلامە ی بۆ هیناوین، جا ئیمە کەسانێکمان لایە ئەچن بۆلای فالچی وتالەگرەکان ئەو چۆنە لە ئیسلامدا؟ فەرموی: مەرۆن بۆلایان...».

^١ أخرجه مسلم.

- چل شهو وچل رۆژ نوژی قه‌بول ناییت، په‌یامبه‌ری خوا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً»^۱، واته: ههر کهس برواته لای تاله‌گریک وپرسیاری شتیکی لی بکات تا چل رۆژ نوژی قبول ناییت.

- ههرکهس برپا بۆلایان کوفری به‌خوا کردوه، په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ»^۲، واته: ههر کهسیک برپات بۆ لای تاله‌گریک یان جادوگه‌ریک برپا بکات به‌وه‌ی پیی ده‌لیت، ته‌وه کوفری کردوه به‌وه‌ی بۆ سه‌ر رسول الله -صلی الله علیه وسلم- دابه‌زیوه.

- رۆیشتن بۆلایان له‌تاوانه ههره گه‌وره له‌ناوبه‌ره‌کانه وخانه‌وه‌که‌ی له‌ناوده‌بات، له‌بوخاری وموسلیمدا هاتوه، له‌ته‌بوهوره‌یره‌وه که په‌یامبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فهرمویه‌تی: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ. قَالُوا: وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ

^۱ أخرجه مسلم.

^۲ سبق تخريجه.

المُؤْمِنَاتِ». واته: خۆتان بیاریزن له كهوت تاوانه له‌ناوبه‌ره‌كه: شيرك و سحر و ..

ئه‌مانه دین و ئیمانی موسولمان به‌ره‌و له‌ناوچون ده‌به‌ن و چاره‌نوسی ده‌سوتینن

- هه‌ركه‌س بر‌وای پێیان هه‌بی‌ت نا‌رواته به‌هه‌شت، په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمو‌یت: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مُؤْمِنٌ بِسِحْرٍ»^۱، واته: ناچێته به‌هه‌شته‌وه كه‌سیك باوه‌ری به‌سیحر هه‌بی‌ت.

- هه‌ركه‌س بر‌وا بۆ‌لایان تا سیحری بۆ بکه‌ن له ئوممه‌تی موحه‌مه‌د نیه، عیمرانی کوری حوصه‌ین ته‌لی: په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ سَحَرَ، أَوْ سُحِرَ لَهُ، أَوْ تُطِيرَ، أَوْ تُطِيرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ، أَوْ تُكْهَنَ لَهُ». واته: له ئیمه نیه ته‌وه‌ی سحر ده‌کا و ته‌وه‌شی سیحری بۆ ده‌کریت، ته‌وه‌ی غه‌رری ده‌کات و ته‌وه‌شی داوای کردنی ده‌کات، ته‌وه‌ی تاله ده‌گرێته‌وه و ته‌وه‌شی داوای گرته‌وه‌ی ده‌کات.

^۱ قال الألباني في «الصحيحة»: أخرجه ابن حبان في «صحيحه» قلت : رجال إسناده ثقات غير أبي حريز، ففيه ضعف، وقد صحح هذا الحديث الحاكم والذهبي، وبينت خطأهما في ذلك في الكتاب الآخر «١٤٦٣»، وذكرت له هناك شاهدا من حديث أبي سعيد الخدري، فالحديث بمجموع الطريقتين حسن، والله أعلم»-اهد بإختصار.

- چاره‌سهرکردن به سیحر چاره سهر کردنه به حه‌رام، له کاتی‌کدا په‌یامبه‌ر
صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: «إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالذَّوَاءَ، وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ
دَوَاءً، فَتَدَاوَوْا، وَلَا تَدَاوَوْا بِالْمُحَرَّمِ». واته: بی‌گومان خوی گه‌وره ده‌رد وده‌رمانی
دابه‌زاندوه، وبۆ هه‌ر ده‌ردی‌کیش ده‌رمانی داناوه، بۆیه به‌ دوی چاره‌سهردا بگه‌رین
وبه‌لام چاره‌سهری حه‌رام به‌کار مه‌هینن^۱.

- په‌نا بردن بۆ ساحیر له‌ ره‌وشت وئا‌کاره‌کانی «سه‌رده‌می نه‌فامی
وجاهلیه‌ته»، که‌ شهرع نه‌هی لی‌کردوه وهه‌ولی بنه‌پرکردنی داوه، هه‌ربۆیه شیخ
موحه‌مه‌د له‌ کتییی المسائل المجاهلیه‌دا باسی سیحریشی کردوه.

- ساحیران ئه‌م کارانه‌ ناکه‌ن له‌ به‌رامبه‌ر بریک پاره‌ نه‌بی‌ت، که‌ به‌ سته‌م
وه‌ریده‌گرن، ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ش به‌ پیی ده‌قی فه‌رمایشتی په‌یامبه‌ر صلی الله علیه
وسلم وپای سه‌رجه‌م زانایان حه‌رامه‌، له‌ عوقبه‌ی کو‌ری عامره‌وه ئه‌لی: «نَهَى رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ، وَإِنْ أَتَاكَ

^۱ ته‌ماشای په‌راویزی لاپه‌ره ۱۱۱ بکه.

صَاحِبُ الْكَلْبِ يَلْتَمِسُ ثَمَنَهُ، فَاَمْلَأْ يَدَيْهِ تُرَابًا^١. واتە: پەيامبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەهێ کردووە لە نرخێ سەگ، و نرخێ زیناکردن و فالچی و جادوگەر.

- کە دەڕۆی بۆ لای ساحیرە کە وەکو ئەو وایە پێی بلێی من دان دەنێم بەو کارە تۆ، بەراستی ئەم کارە تۆ کاریکی چاکە، با ئەمە بە زمانیش نەلێی، چونکە کە دەڕۆی بۆ لای و پرسیاری لێ دەکەیت، ئەمە زمانی جەستەییە.

- کە دەڕۆی بۆ لای ساحیران، ڕوبەرۆی ئەو هەموو هەڵەشە و سزایانە دەبێتەو کە گویت لیبو.

- کە دەڕۆی قسەی شەرع دەشکێنی.

- کە سێک جاریک و دو جار ڕۆیشت بۆ لای ساحیران، ئەوسا فێر دەبێت و ئاسان دەبێتەو بە لایەو، و چەند بارەێ دەکاتەو.

^١ رواه الجماعة، وقال الترمذي عقب الحديث: «حديث حسن صحيح، والعمل على هذا عند أكثر أهل العلم، كرهوا ثمن الكلب، وهو قول الشافعي وأحمد وإسحاق. وقد رخص بعض أهل العلم في ثمن كلب الصيد».

- که سیک هەر کیشه وده‌ردیکی هه‌بو، هه‌ز وئاره‌زویه‌کی هه‌بو، ئومیدیکی هه‌بو، ترسیکی هه‌بو، بۆ جی به‌جیکردنیان په‌نا بۆ ساحیر ببات، دلی په‌یوه‌ست ده‌بی به‌غهی‌ری خواوه، ته‌مه‌ش شیرکه.

- سیحر کردن یه‌کیکه له‌و شتانه‌ی یه‌کتاپه‌رستی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، زانایان له‌ باسی هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌کانی ئیسلام («نواقض الإسلام») یه‌کیکه له‌و هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌کانی باسی ده‌که‌ن، سیحر کردنه، یانی: به‌ سیحرکردن ئیسلامه‌تیه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه.

هه‌ربۆیه بیگومان چاره‌سه‌رکردن به‌ سیحر هه‌پامه: له‌به‌ر رۆیشتنی بۆلایان، په‌یوه‌ست بونی به‌غهی‌ره‌ خوا، په‌نا‌بردنی بۆ هۆکاریکی ناشه‌رعی، گوێ‌پرایه‌لیکردنی ساحیر له‌و شتانه‌ی ساحیر پپی ده‌لی بیکا، پازی بونی به‌ ئیشی ساحیره‌که، له‌وه ده‌چیت شتیکی هه‌پامیش بکات که ساحیره‌که فه‌رمانی پیکردیت بیکات.

ئه‌م هه‌مو به‌لگه‌یه نابن به‌پیرگری موسولمان که ئیت‌ر پو له‌ فالچی و جادو‌گه‌ر و تاله‌گه‌ر نه‌که‌ن، ته‌گه‌ر شه‌رع پیشت بلی: کافر، هه‌ر ده‌رۆی!!

پی‌ت بلی: چل شه‌و نو‌یژت لی وهرناگیریت، هه‌ر ده‌رۆی!!

پی‌ت بلی: ئیمانه‌که‌ت هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، هه‌ر ده‌رۆی!!

پی‌ت بلی: له‌ تاوانه‌ ناوبه‌ره‌که‌نه، هه‌ر ده‌رۆی!!

*** **

چاره‌سه‌ر چیه؟

زۆر باسی ترسناکی سیحرمان کرد، دلتان ترسا چی بکه‌ن بۆ ئەوه‌ی پاریزراوین له سیحر و ساحیران، ئەم خالانە‌ی خواره‌وه یارمه‌تیدەر وهاوکارن، به‌لکو به‌پشتیوانی خوای گه‌وره جی‌به‌جی‌کردنی ئەبیتته «قه‌لای پاریزهر له جنۆکه و جادوگەر»^۱، ئەمه‌ش په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یه، و سروشتی ئەم شه‌رعه‌یه، کاتی‌ک ده‌رگایه‌کت لی ده‌گری‌ت ده‌رگایه‌کی ترت بۆ ده‌کاته‌وه، کاری‌کت لی حه‌رام ده‌کات به‌دیله‌که‌یت پی ده‌لی، که ده‌لی به‌ده‌ستی چه‌پدا مه‌رۆ، ده‌ستی راستی پیشانداوی.

ئێستاش که ری‌گرم‌ان کرد له سیحر، ئەوه پاریزهر وچار وچاره‌سه‌ر:

۱. خواردنی حه‌وت خورمای عه‌جوه‌ی مه‌دینه هه‌مو به‌یانیه‌ک. ئەمه‌ش له باشترین ده‌رمانه‌کانه وه‌کو په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم باسی ده‌کات، له هه‌ر دو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا هاتوه په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمو‌یت: «مَنْ اصْطَبَحَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّ

^۱ ئەم شه‌رعه قه‌لایه‌کی بۆ موس‌ولمان دروست کردوه که‌تیری هیچ دوژمنی‌ک پی‌ی ناگات به‌لام موس‌ولمانان بی ناگان له‌دروست‌کردنی ئەم قه‌لا پاریزهره، ئەم قه‌لایه‌ش هه‌ندی‌کی بریتیه له‌و زیکرانه‌ی که له‌شه‌و ورۆژدا ده‌خویندری‌ت و په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فی‌ری کردوین.

وَلَا سِحْرًا». واتە: هەر کەسێک بە یانیان ھەوت خورمای عەجوەی مەدینە بخوات، ئەو پۆژە نە ژەھر ونە سیحر زیانی پێ ناگەیەنێت.

لەم فەرمودەدا تایبەت کراوە بە خورمای عەجوەی مەدینە، بەلام شیخ عەبدولعەزیز ئێبن باز -بە پرەحمەت بی- دەفەرمویت: ئەگەر ئەو دەست نەکەوت، ئومێد دەکەم هەر خورمایەکی تر جیگەی بگریته‌وه.

٢. پەناگرتن بە خوای گەرە، واتە: خۆدان بە دەستی خواوە، وھانا ببە ی بۆ خوا، پەنا بگریت لە شەری ھەمو خاوەن شەپۆک و لە درندەیی ھەمو درندەپەک، چونکە مەرۆف بەبی خوا ھیچی پێناکریت، ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ لە ھەرکاتێک ھەستت بە وەسوەسە ی شەیتان، وتەمبەلێ بۆ خێر و چاکە و ئیعازی شەیتان کرد ئەوا پەنا بگرە بە خوا و دەست بگرە بە خوا..

دەگێرنەو لە یەکیک لە سەلەفی صالحەو، بە قوتابیەکە ی وتو: ئەگەر شەیتان تاوانی بۆ جوان دەکردیتەو چی دەکە ی؟ وتی: بە گوێی ناکەم، وھەولێ لە گەل دەدەم، وتی: ئەگەر دیسانەو ھاتەو، وتی: ھەولێ لە گەل دەدەم، وتی: کورم ئەمە زۆر ئەکات، ئەگەر بەلای رانیکیدا تێپەر بویت و سەگی شوانە لێ خوریت و پەلاماری دایت چی دەکەیت؟ وتی: بەردی تێدەگرم، وتی: کورم، ئەمە درێژە دەکیشیت، پەنا ببە بۆ خاوەنەکە ی، بەو ھەش رزگارت دەبیت.

له‌و کاتانه‌شی که تییدا هاتوه‌ مروۆ په‌نا بگریت به‌خوا:

٣. له‌کاتی نوێژ به‌جیگه‌یانده‌دا: جوبه‌یری کوری موته‌یم ته‌لی: په‌یامبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینی نوێژی کرد، دوعای ده‌ست پیکردنی نوێژی خوینده‌: «الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُّبَارَكًا فِيهِ»، وفه‌رموی: «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ»، په‌نا ده‌گرم به‌ خوای بیسه‌ری زانا له‌ کبیر وشیرک وشیتتی شه‌یتانی له‌ ره‌حه‌ته‌تی خوا ده‌رکراو.

«نَفْخِهِ» واته‌: کبیری شه‌یتان.

«نَفْثِهِ» واته‌: شیرک بو‌ دروستکردنی شه‌یتان.

«هَمَزِهِ» واته‌: شیتتی وپه‌رکه‌می شه‌یتان.

٤. له‌ کاتی قورئان خوینده‌ندا: ١ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ

١ قال ابن قيم في إغاثة اللفهان: «فأمر سبحانه بالاستعاذة به من الشيطان عند قراءة القرآن. وفي ذلك وجه: منها: أن القرآن شفاء لما في الصدور يذهب لما يلقى الشيطان فيها من الوسواس والشهوات والإرادات الفاسدة، فهو دواء لما أمره فيها الشيطان، فأمر أن يطرد مادة الداء ويخلى منه القلب ليصادف الدواء محلاً خالياً، فيتمكن منه، ويؤثر فيه. فيجىء هذا الدواء الشافي إلى قلب قد خلا من مزاحم ومضاد له فينفع فيه. ومنها: أن القرآن مادة الهدى والعلم والخير في

يَتَوَكَّلُونَ، إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿٥﴾ واته: که ویستت قورئان بخوینی په‌نا بگره به خوا له شه‌یتانی له ره‌حمت دهرکراو، بی‌گومان شهو هیچ ده‌سه‌لایکی ناشکیته به‌سهر شه‌وانه‌ی ئیمانیان هیناوه وپشت به په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن.

٥. هه‌روه‌ها له کاتی چونه سهر ئاو وگه‌رماو «الحمام»، شه‌لایی: «بسم الله، اللهمَّ اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»، واته: به ناوی خوا، خوایه په‌نات پی ده‌گرم له جنوکه‌ی نی‌ر ومی.

چهن‌دین جنوکه هه‌یه له کاتی چونه سهر ئاو روشتونه‌ته گیانی مرو‌ف، چونکه جنوکه به‌دوای فرسه‌تی‌ک ده‌گه‌رپیت زه‌فه‌ر به‌مرو‌ف ببات، به‌تاییه‌تی که‌سی‌ک سیحری لی‌کرا‌بیته شه‌وسا چاو‌ه‌روانی بی‌ئاگایی موسول‌مانه‌که ده‌کات وزه‌فه‌ری پی ده‌بات.

٥. خویندنی هه‌ردو سوره‌تی الفلق: ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ﴾

القلب، كما أن الماء مادة النبات، والشيطان نار يحرق النبات أولا فأولا، فكلما أحس بنبات الخير في القلب سعى في إفساده وإحراقه، فأمر أن يستعيذ بالله عز وجل منه لئلا يفسد عليه ما يحصل له بالقرآن... ومنها: أن الملائكة تدنو من قارئ القرآن وتستمع لقراءته.. والشيطان ضد الملك وعدوه. فأمر القارئ أن يطلب من الله تعالى مباحدة عدوه عنه حتى يحضره خاصته وملائكته، فهذه وليمة لا يجتمع فيها الملائكة والشياطين». اهـ باختصار

وسوره‌تی الناس ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له به‌یانیان وئیوارندا.

به‌لکو په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویتی: «باشترین شتی‌ک که په‌ناگر په‌نای پی‌ بگری‌ت له خوا ته‌م دو سوره‌ته‌یه»^۱.
هه‌روه‌ها به‌سن بو‌ت له هه‌مو شتی‌ک^۲.

په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم له کاتی خه‌وتندا، هه‌مو شه‌وی‌ک هه‌ردو له‌پی ده‌گرت وپاشان فوی تی‌ده‌کرد و«الإخلاص» و«الفلق» و«الناس» ی تی‌دا ده‌خویند

^۱ في الحديث الصحيح: «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَا تَعَوَّذَ النَّاسُ بِأَفْضَلِ مِنْهُمَا». وفي رواية: «يا ابن عباس ألا أخبرك بأفضل ما تعوذ به المتعذون؟ قال: بلى يا رسول الله، قال: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، هاتين السورتين».

^۲ عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: «خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ مَطِيرَةٍ مُظْلِمَةٍ شَدِيدَةٍ، نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُصَلِّيَ لَنَا قَالَ: فَأَدْرَكْتُهُ، فَقَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا أَقُولُ؟ قَالَ: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَالْمَعُودَتَيْنِ حِينَ تُمْسِي، وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ». رواه الترمذي وأبو داود والنسائي وحسنه الألباني.

وپاشان دهستی دههینا به هه مو لاشهیدا نه وهندهی دهستی پییده گه یشت، له سهر ودهم وچاویه وه دهستی پییده کرد، نه مهی سی جار دوباره ده کرده وه^۱.

۶. خویندنی ثایه تی کورسی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾.

«هه ركهس كه چوه سهر جینگه كهی و ثایه تی کورسی خویند نه وه به بهرده وامی له لایهن خواوه پاریزه ریکی له گه لدا ده بیّت وشه یتن نزیکى ناکه ویتته وه هه تا به یانی»^۲.

۱ وعن عائشة رضي الله عنها: «أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا أوى إلى فراشه كل ليلة جمع كفيه، ثم نفث فيهما فقرأ فيهما «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و«قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» و«قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» ثم مسح بهما ما استطاع من جسده، يبدأ بهما على رأسه ووجهه وما أقبل من جسده، يفعل ذلك ثلاث مرات». رواه البخاري .

وسیأتي -إن شاء الله- حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِّ، وَعَيْنِ الْإِنْسَانِ، حَتَّى تَزَلَّتْ الْمُعَوَّذَاتَانِ، فَلَمَّا تَزَلَّتَا، أَحَدَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَاهُمَا». رواه الترمذي، وقال: «حَدِيثٌ حَسَنٌ».

^۲ البخاري وغيره.

به‌لام به‌داخه‌وه موسولمانیکی زۆر ئهم جۆره زی‌کر وقه‌لا مه‌زنانه‌یان له‌به‌ر نیه،
 ئا ئه‌مه‌یه شه‌یتانی زال کردوه به‌سه‌ر زۆری‌کدا، به‌هۆی بی‌ئاگایی وشاره‌زا نه‌بونیان.
 شه‌ویک گه‌نجیک ته‌له‌فۆنی بۆ کردم، وتی: تازه زاوام وئهم شه‌و ژنم گواستۆته‌وه،
 به‌لام سی‌حرم لی‌کراوه و ناتوانم نزیک‌ی خیرانم بکه‌ومه‌وه، منیش وتم: ئیستا ئه‌وه‌ی
 که پیت ده‌کریت، ته‌شتیک ئاوێک به‌ینه و«آیة الکُرسی» و سوره‌تی الفلق و سوره‌تی
 الناس سی‌جار بخوینه به‌سه‌ریدا و پاشان لی‌ی بخۆ و خۆتی پی‌ بشۆ، وتی: له‌به‌رم نیه!!
 ئه‌ی چۆن شه‌یتان زه‌فه‌رت پی‌ نابات؟ ئه‌ی چۆن سی‌حرت لی‌ ناکریت و کارت
 تیناکات؟

٧. هه‌روه‌ها ده‌ست‌نوێژ شوستن، یه‌کیکی تره له‌و قه‌لا پارێزه‌رانه^١.

٨. ته‌قوای خوا، یه‌کیکی تره له‌و شتانه‌ی که پارێزه‌ره له‌ جنۆکه
 وشه‌یتانه‌کان، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
 مَخْرَجًا]^٢ هه‌ر که‌سیک ته‌قوای خوا بکات ده‌روی لی‌ ده‌کاته‌وه، [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ

^١ عن ابن عمر مرفوعاً: «طَهَّرُوا هَذِهِ الْأَجْسَادَ طَهَّرَكُمُ اللَّهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ عَبْدٌ يَبِيتُ طَاهِرًا إِلَّا بَاتَ مَعَهُ مَلَكٌ فِي شِعَارِهِ لَا يَنْقَلِبُ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِكَ فَإِنَّهُ بَاتَ طَاهِرًا». حسنه
 الألباني.

^٢ سورة الطلاق: ٢.

يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا^١، هەر که‌سیک ته‌قوای خوا بکات کارناسانی بو ده‌کات.
[وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا]^٢، ته‌گهر ئارام بگرن وته‌قوا کاربن
دوژمن ناتوانیت زه‌ره‌رتان لی بدات وفروفیلان کارتانه‌تیناکات.

ئه‌مانه هه‌موی فه‌رمایشتی خوای په‌روه‌ردگاره، ته‌قواکاریش ئه‌وه‌یه
فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره جیبه‌جی بکات وله نه‌هیه‌کانیش خوی بپاریزیت.

٩. ته‌وه‌کول پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره، باشتین شتی که بی‌ت به‌پشتی
موسولمان وله‌ساحیر و سه‌ره‌جهم دوژمنه‌کان پاریزراو بی‌ت، ئه‌وه‌یه پشت به‌خوا
به‌به‌ستیت، هەر وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: [وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ
حَسْبُهُ]^٣، واته: هەر که‌سیک پشت به‌خوا به‌به‌ستی ئه‌وه به‌سیه‌تی.

ئه‌بی‌ت ئیمه به‌راستی هه‌ست به‌گه‌وره‌یی خوا بکه‌ین، بو ته‌وه‌ی هه‌ست به
گه‌وره‌یی ئه‌و پشته مه‌زنه بکه‌ین که پشتگیرمانه.

^١ سورة الطلاق: ٤.

^٢ سورة آل عمران: ١٢٠.

^٣ سورة الطلاق: ٣.

ئەگەر بۆلێن دەسەلاتدارێک یان وەزیری، یان بەرپرستی، لەپشتتدا، چەند چاوەترس دەبێت، بەلام کە بۆلێن خوات لەپشتە، هەست بەو دۆنیایێه ناکەیت چونکە درک بەگەورەیی خوا ناکەیت!!

مرۆڤ کە خۆی لەگەڵدا بو گەورەترین پشتی لەگەڵدا، کە خۆی لەگەڵدا نەبو کەسێ لەپشت نیه، با هەموو دۆنیاشی لەپشت بێت، «ئەگەر هەموو دۆنیا کۆبیستەوه بۆ ئەوێ سودیکت پێ بگەیهنن ئەگەر خۆی گەورە ویستی لەسەر نەبێت پێت ناگات، و ئەگەر هەموو دۆنیا کۆبیستەوه بۆ ئەوێ زیانیکت پێ بگەیهنن ئەگەر خۆی گەورە ویستی لەسەر نەبێت ناتوان»، کەواتە مرۆڤ هەر خۆی هەبێت باشە و هەر پشت بەخوا ببەستی بەسیهتی.

١٠. خۆدارین لە تاوان و خۆ پاککردنەوه لە حەرامەکان و تەوبە کردن، یەکیکی تره لەو هۆکارانەی موسوڵمان دەپارێزێت لە سحر -بإذن الله- هەر وەکو خۆی گەورە دەفەرموێت: [وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ]١، هەرچی موصیبهت دەر د و بەلایه‌کتان بەسەردا هات ئەوا دەرئەنجامی دەستی خۆتانە و بەهۆی خراپی خۆتانەوه بەسەرتان هاتوه، هەر وەها خۆی گەورە دەفەرموێت: [أَوَلَمْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ

١ سورة الشورى: ٣٠.

أَنْفُسِكُمْ^۱، واتە: كە موصىبە تىكتان بەسەردا دىت - مەبەستى ئەو نارەحەت يانە يە
كە بە ھۆى شەرى ئوھودەو بەسەريان ھاتو - دەلئىن ئەمە چىبو؟ بۆچى ئەمە مان
بەسەر ھات؟ بلى ئەو بە ھۆى خودى خۆتانە وەيە، واتە: خراپەى خۆتان بەسەرى
ھىنان، لۆمەى خۆت بکە ولۆمەى كەس مەكە.

جا ئەو نەھامەت يەى بەسەر ھاوۋەلاندات ھات لە شەرى ئوھود دا بە ھۆى
شكاندى يەك فەرمانى پەيامبەر بو صلى الله عليه وسلم، تەنھا يەك فەرمان، جا
توخوا لە شەو پروژىكا بە دەيان وسەدان فەرمانى پەيامبەر دەشكىندىت، ئىتر
چۆن توشى دەرد ونەھامەتى نايەين؟!

۱۱. سەدەقە وچاكە كردن، دەورىكى گەورەى ھەيە بۆ ئەوۋى موسولمان لە
سىحر و جادو و دوژمن پارىزراو بىت.

۱۲. پاكى بىروباوەر، ريشە داکوتاندنى تەوھىد لە دلدا، ئەمەش لە
سەرەكىترىنى ھۆكارەكانە بۆ پارىزراو بون لە شەيتان، چونكە شەيتان زۆر زالە
بەسەر كەسەك ھاوۋەل بۆ خوا پەيدا بكات ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾، بەلام ھەرگىز ناتوانىت زەفەر پەكتا پەرست بەرىت.

^۱ سورة آل عمران: ۱۶۵.

١٣. پاراستنی نوێژه جه‌ماعه‌ته‌کان، به‌ تاییه‌ت له‌ مزگه‌وته‌کان، له‌ گه‌وره‌ترین ئه‌و هۆکارانه‌یه‌ له‌ ساحیر پارێزراوت ده‌کات، هه‌ر که‌سی‌ک ده‌یه‌وێت پارێزراو بی‌ت با ده‌ست بگه‌ڕێت به‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه‌.

ئه‌وه‌تا په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رموێت: «مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ، وَلَا بَدْوٍ، لَا تُقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ. فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذُّبُّ مِنَ الْغَنَمِ الْقَاصِيَةَ»^١.

١٤. وتنی: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^٢ سه‌د جار له‌ به‌یاناندا، په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رموێت: هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌م دو‌عا‌یه‌ بکات: وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ ده‌ به‌نده‌ی ئازاد کردبی‌ت، وسه‌د چاکه‌ی بۆ ده‌نوسریت، وسه‌د خراپه‌ی له‌سه‌ر لاده‌چی‌ت، وئه‌و رۆژه‌ پارێزراوی‌کی هه‌یه‌ له‌ شه‌یتان ده‌پارێزیت تاوه‌کو ئیواره‌، وله‌ قیامه‌تدا که‌س نایه‌ت له‌وه‌ باشت‌ری هه‌ینابی‌ت که‌ ئه‌م هه‌یناویه‌تی، مه‌گه‌ر که‌سی‌ک له‌م زیات‌ری وتبی‌ت.

^١ وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «فذكره».. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ.

^٢ من قالها مائة مرة في يوم كانت له عدل عشر رقاب، وكتب له مائة حسنة، ومحيت عنه مائة سيئة، وكانت له حرزا من الشيطان يومه ذلك حتى يمسي، ولم يأت أحد بأفضل مما جاء به إلا أحد عمل أكثر من ذلك. البخاري ومسلم

۱۵. خویندنی زی‌کری هاتنه ناو مزگه‌وت، په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: هه‌ر که‌سیک هاته ناو مزگه‌وته‌وه با بلی: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» هه‌ر که‌سیک ته‌م دوعایه بخوینی ته‌وا خوی گه‌وره پاریزراوی ده‌کات، وشه‌یتان ته‌لی: به‌ دریتایی ته‌م‌رو له‌ من ده‌پاریزریت^۱.

۱۶. خویندنی زی‌کری ده‌رچون له‌ مزگه‌وت، «بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». واته: خوی‌یه له‌ شه‌یتانی په‌جیم بمپاریزه.

۱۷. خویندنی: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»^۲، له‌ به‌یانیان وئیواران. واته: په‌نا ده‌گرم به‌ وشه ته‌واوه‌کانی خوا له‌ شه‌ر وخراپه‌ی دروستکراوه‌کانی.

^۱ رواه أبوداود بسند حسن. قاله الألباني.

^۲ «جاء رجل إلى النبي -صلى الله عليه وسلم- فقال: يا رسول الله ما لقيتُ مِنْ عَقْرَبٍ لدغتنِي البَارِحَةَ، قال: «أما لو قلتَ حينَ أمْسيتَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ: لَمْ تَضُرَّكَ». رواه مسلم.

قال القرطبي: منذ سمعت هذا الخبر عملت عليه، فلم يضرنني شيء إلى أن تركته فلدغتنني عقرب ليلاً، فتفكرت في نفسي فإذا بي قد نسيت أن أتعوذ بتلك الكلمات.

۱۸. خویندنی زیکری ده‌رچون له ماله بلینی: «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^۱. به‌ناوی خوا، پشتم به‌خوا به‌ستوه، هیچ‌گۆران وه‌یزیک به‌بی خوا سبحانه نابیته، که ئەم زیکره‌ی خویند پیی ده‌لین: «به‌سته، به‌راستی هیدایه‌تدراوی، کیفایه‌تکراوی، وپاریزراوی» ئیتر شه‌یتان دور ده‌گریته، شه‌یتانیک پیی ته‌لی: چۆن ده‌توانی زه‌فه‌ر به‌که‌سیک به‌ریت که هیدایه‌تدراوه وکیفایه‌تکراوه وپاریزراوه.

ئەم هه‌مو قه‌لایه و‌بونی ئەم هه‌مو زیکرانه به‌لگه‌یه که‌وا د‌وژمن هه‌یه، چاوپیس و‌حه‌سود و‌جنۆکه و‌شه‌یتان و‌ناحه‌ز و‌ساحیر..هه‌یه، بۆیه ده‌بی ئەم زیکرانه بخوینن تاوه‌کو قه‌لایه‌کی پاریزراومان هه‌بیته له جنۆکه و‌ساحیر و‌جادوگه‌ر و‌چاوپیس و‌حه‌سود.

۱۹. وتنی: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»^۲ سی‌جار له به‌یانیان و‌ئیواراندا. واته: به‌ناوی ئەو خوایه‌ی که

^۱ إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ فَقَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» فَيُقَالُ لَهُ حَسْبُكَ قَدْ هُدِيَ وَكُفِيَ وَقِيَتْ فَيَتَنَحَّى لَهُ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ لَهُ الشَّيْطَانُ آخِرُ كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هُدِيَ وَكُفِيَ وَقِيَّ». رواه أبو داود والترمذي والنسائي وغيرهم. وَقَالَ الترمذي: «حديث حسن».

^۲ عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ فِي صَبَاحٍ كُلِّ يَوْمٍ وَمَسَاءٍ كُلِّ لَيْلَةٍ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

له‌گه‌ل ناوی ئەودا هیچ زیان ناگه‌یه‌نی‌ت له ئەرز ئاسماندا، وه‌هر ئەویش بیسه‌ر وزانیه‌.

ه‌هر که‌سی‌ک ئەم دوعایه‌ بخوینی‌ت هیچ زه‌ره‌ری پی‌ ناگات واته‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ پاریزراو ده‌بی‌ت.

٢٠. په‌یه‌وست بون به‌قورئان وسوننه‌ت و دورکه‌تنه‌وه له‌ بیدعه‌ و خورافات، یه‌کی‌کی‌ تره‌ له‌گه‌وره‌ترین ئەو هۆکارانه‌ی که‌ موسوڵمان ده‌پاریزیت له‌ ساحیر و جادوگه‌ر، چونکه‌ ساحیر به‌رده‌وام به‌دوای شیرک و بیدعه‌ و تاواندا ده‌گه‌ریت، مرۆڤ تچه‌ند تا چه‌ند شیرک و بیدعه‌ و خورافاتێ تیدا بی‌ت، به‌ گوێره‌ی ئەوه‌ شه‌یتان زیاتر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا ده‌کی‌شی‌ت.

٢١. په‌ناگرتن به‌خوا له‌ کاتی توپه‌ب‌وندا، چونکه‌ له‌کاتی توپه‌بییدا ده‌رفه‌تی‌کی چاکه‌ بۆ شه‌یتان بۆ چونه‌ ناو لاشه‌ی مرۆڤ. خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

رۆژێک دو که‌س بوبه‌ شه‌ره‌ جوینیان و یه‌کی‌کیان ئەونده‌ توپه‌ بو، ده‌موچاوی سوره‌وه‌ بو و ده‌ماره‌کانی ملی ده‌رچو، په‌یامبه‌ری خوا -صلی الله علیه وسلم-

السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، إِلَّا لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ». رواه أبو داود والترمذي، وقال: «حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ».

فهرموی: من شتیك ده‌زانم ته‌گهر ته‌م پیاوه بیلێ له‌و حاله‌ی رزگاری ده‌بیٓت، «أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^١، په‌نا ده‌گرم به‌خوا له‌ شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو.

٢٢. خویندنی سوره‌تی «البقرة» له‌ ماله‌ کاندایان گوی لی‌گرتنی، چونکه شه‌یتان له‌و ماله‌ راده‌کات که سوره‌تی به‌قه‌ره‌ی تیدا ده‌خویندریٓت. ههر وه‌کو په‌یامبه‌ری خوا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: ماله‌ کانتان مه‌که‌ن به‌ گۆرستان، چونکه شه‌یتان راده‌کات له‌و ماله‌ی سوره‌تی به‌قه‌ره‌ی تیدا ده‌خویندریٓت^٢. که‌واته‌ گۆرستان قورئانی تیدا ناخوینریٓت، فهرموده‌که‌ش زۆر رۆن وناشکرایه‌.

^١ عن سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَجُلَانِ يَسْتَبْنَانِ، وَاحِدُهُمَا قَدْ احْمَرَ وَجْهَهُ، وَانْتَفَخَتْ أَوْدَاجُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ». فَقَالُوا لَهُ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «تَعَوَّذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». متفق عليه.

قال في النهاية: الأوداج ما أحاط بالعنق من العروق التي يقطعها الذابح، واحداها ودج بالتحريك، وقيل الودجان هما عرقان غليظان عن جانبي ثغرة النحر.

^٢ عن أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». رواه مسلم.

۲۳. خویندنی دو نایه‌تی کوتایی سوره‌تی «البقره»:

﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویتی: هه‌ر که‌سیک له‌کاتی خه‌وتندا بی‌خوینییت به‌سن بو‌ی^۱، هه‌ندیک ده‌فه‌رمون: یانی به‌سن بو‌ی له شه‌یتانه‌کان.

۲۴. بسم الله کردن له هه‌مو کاتی‌کدا وبو هه‌مو شتی‌ک. له بوخاری وموسلیمدا هاتوه، جابر ته‌لی: په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموی: «إِذَا كَانَ

^۱ وعن أبي مسعودٍ البَدْرِيِّ رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَرَأَ بِالْأَيْتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ». متفقٌ عَلَيْهِ. قِيلَ: كَفَتَاهُ الْمَكْرُوهُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ، وَقِيلَ: كَفَتَاهُ مِنْ قِيَامِ اللَّيْلِ. قال الحافظ: وقيل: معناه أجزأته فيما تعلق بالاعتقاد، لما اشتملتا عليه من الإيمان والأعمال إجمالاً، ثم ذكر أقوالاً أخرى، قال: ويجوز أن يراد جميع ما تقدم، والله أعلم.

جُنْحَ اللَّيْلِ^١ أَوْ أَمْسَيْتُمْ فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَحُلُّوهُمْ فَأَعْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا وَأَوَكُوا قَرَبَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ وَحَمَرُوا آيَتَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا وَأَطْفِنُوا مَصَابِيحَكُمْ

٢٥. دو عاگردن وپارانه‌وه له‌وهی خوای گه‌وره له شه‌یتان و جنوکه بتپاریزیت، ئەمه له مه‌زنترین ریگا‌گانه، ئەوه‌تا ئەبو سه‌عیدی خودری رضي الله عنه ئەلئ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِّ، وَعَيْنِ الْإِنْسَانِ، حَتَّى نَزَلَتْ الْمُعَوِّذَتَانِ، فَلَمَّا نَزَلَتَا، أَحَدَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَاهُمَا».

واته: په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه هه‌میشه په‌نای ده‌گرت به خوا له جنوکه وچاوی مرو‌ف، تا «المعوذتان» -واته: سوره‌تی الفلق والناس- دابه‌زی، که دابه‌زی ئیتر هه‌ر ئەوه‌ی ده‌خویند وپه‌نا‌گرتنه‌کانی پیشوی وازی‌هینا^٢.

٢٦. پارا‌وبونی زمان به زی‌کر ویا‌دی خوا له هو‌کاره‌کانی پاریز‌را‌ویته له جنوکه وشه‌یتانه‌کان، به‌لکو قه‌لایه، وه‌کو زه‌که‌ریا -علیه السلام- ناوی ده‌نیت به قه‌لا، هه‌روه‌ک له سونه‌نی تورمزیدا هاتوه: په‌یامبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-

^١ إقباله بعد غروب الشمس.

^٢ رواه الترمذي، وقال: «حَدِيثٌ حَسَنٌ».

ئەفەرموی: « إِنَّ اللَّهَ أَمَرَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ يَعْمَلَ بِهِنَّ وَأَنْ يَأْمُرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَعْمَلُوا بِهِنَّ... فَجَمَعَ يَحْيَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي بَيْتِ الْمَقْدَسِ حَتَّى امْتَلَأَ الْمَسْجِدُ فَقَعَدَ عَلَى الشُّرَفَاتِ فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ أَعْمَلَ بِهِنَّ وَأْمُرَكُمْ أَنْ تَعْمَلُوا بِهِنَّ... وَأْمُرَكُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ كَثِيرًا وَمِثْلُ ذَلِكَ كَمِثْلِ رَجُلٍ طَلَبَهُ الْعَدُوُّ سِرَاعًا فِي أَثَرِهِ فَأَتَى حَصْنًا حَصِينًا فَأَحْرَزَ نَفْسَهُ فِيهِ وَإِنَّ الْعَبْدَ أَحْصَنُ مَا يَكُونُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِذَا كَانَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى».

٢٧. گۆی نەگرتن لە گۆرانی و موسیقا، چونگە گۆرانی و موسیقا قورثانی شەیتان.

٢٨. خۆیندەنەو و گۆیگرتن لە قورثان. چونگە قەرثان هەم قەلغانە هەم شیفایە، قەلغانە بۆ پیش توشبون، وشیفایە بۆ دوا توشبون، خوی مەزن دەفەرموی: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ ئاخر چون دەردەکان بەرگەیی فەرماشتی رەحمان دەگرن؟ کە ئەگەر بەسەر شاخەکاندا دابەزیت ورد و خاش دەبن.

ئەمانە هەموو زۆر بە سودن بۆ پیش رودانی سێحرەکە.

بو پاش رودانیشتی، با ئەم ریگیانەیه بگیریته بهر^۱:

دەست بخړیته سەر نیو چاوانی نەخۆشه‌که و ئەم زیکرانە بخوینری به‌سه‌ریدا:

هەلبەت باشتەین زیکر و بەسودترین وتە و تەوی خواپە کە قورئانە، قورئانیشت
هەموی شیفاپە، لەوانە:

- خویندنی سورەتی الفاتیحە: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ السَّمِیْعِ الْعَلِیْمِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ
مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ، الرَّحْمٰنِ
الرَّحِیْمِ، مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ، اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ، اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ،
صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾.

- اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ: ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّیَاطِیْنُ عَلٰی مُلْكِ
سُلَیْمٰنَ وَمَا كَفَرَ سُلَیْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّیَاطِیْنَ كَفَرُوْا یَعْلَمُوْنَ النَّاسَ السَّحَرَّ وَمَا اُنْزِلَ عَلٰی
الْمَلٰكِیْنَ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ وَمَا یُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰی یَقُوْلَا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا یُفَرِّقُوْنَ بَیْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّیْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَیَتَعَلَّمُوْنَ مَا یُضُرُّهُمْ وَلَا یَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِی
الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوْا یَعْلَمُوْنَ، وَلَوْ اَنَّهٗمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا
لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ حَیْرٌ لَّوْ كَانُوْا یَعْلَمُوْنَ﴾.

^۱ انظر: الصارم البتار.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿وَالْهَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

- نایه تی کورسی: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾.

- دو نایه تی کوتایی سورده تی «البقره»: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ، وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

- خويندنی هه مو نهو ئایه‌تانه‌ی که باسی پوچه‌ل بونه‌وه‌ی سیحری له خو گرتوه. له‌وانه‌ش:

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ، وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾^۱.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ، وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾^١.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى، فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَجْدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾^٢.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ، فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ، وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾.

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا، فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا، فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا، إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ، إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ، وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ، لَا

^١ يونس: ٨١-٨٢.

^٢ طه: ٦٩-٧٠.

يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ، دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ، إِلَّا
مَنْ حَطَفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ. ﴿١٠٠﴾

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ
الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ، قَالُوا يَا
قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ، يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
وَيَجْزِيَكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ، وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ. ﴿١٠١﴾

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ، فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ، يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِلٌ مِنْ نَارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمْ
تَكْذِبَانِ. ﴿١٠٢﴾

- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ
حَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ، هُوَ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ، هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾.

- اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا، وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا، وَأَنَا ظَنَّنا أَن لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا، وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا، وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا، وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَةً حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا، وَأَنَا كُنَّا نَقُودُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلْسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا﴾.

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾.

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾.

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾.

خویندنی سورتهی «البقرة»، یان گوی لیگرتنی.

- وتنى: «أُعِيذُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»^١.

- وتنى: «بِسْمِ اللَّهِ» سَيَّ جَار، پاشان كهوت جَار بَلَى: «أُعِيذُكَ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا تَجِدُ وَتُحَاذِرُ»^٢.

- وتنى: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»^١.

^١ روى البخاري عن ابن عباس قال: «كان رسولُ الله صلى الله عليه وسلم يعوذُ الحسن والحسين: أَعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ ويقول: إِنَّ أَبَاكُمَا كَانَ يُعَوِّذُ بِهَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ. صلى الله عليهم أجمعين وسلم.

قال النووي: قال العلماء: الهامة بتشديد الميم: وهي كل ذات سم يقتل كالحية وغيرها، والجمع الهوام، قالوا: وقد يقع الهوام على ما يدب من الحيوان وإن لم يقتل كالحشرات. ومنه حديث كعب بن عجرة رضي الله عنه «أَيُّؤْذِيكَ هَوَامُّ رَأْسِكَ؟» أي القمل. وأما العين اللامة بتشديد الميم: وهي التي تُصيب ما نظرت إليه بسوء. اهـ وقال ابن حجر: «واللامة» كل داء وآفة تلُم بالإنسان من جنون أو خبل. اهـ من الفتح

^٢ عن عثمان بن أبي العاص، «أنه شكَا إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وجعاً يجده في جسده، فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي يَأْلَمُ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ» رواه مسلم.

- وتنی: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» سهد جار له به‌یاناندا.

* دۆزینه‌وه‌ی شوینی سیحره‌که، ئەمەش کاریگەرترین رێگەیه بو پوچە‌ل‌کردنه‌وه‌ی سیحر، وه‌کو ئەوه وایه ماده پیسه‌که بدۆزیت‌ه‌وه وله‌لاشه ده‌ری به‌ی٢، په‌یامبه‌ریش صلی الله علیه وسلم ئەم رێگایه‌ی به‌کاره‌یناوه.

سه‌بارەت به‌ چۆنیت‌ی دۆزینه‌وه‌ی، چەند رێگایه‌ک هه‌یه:

- دوعا وپارانه‌وه‌ی به‌ کول، وه‌ک په‌یامبه‌ریش صلی الله علیه وسلم، ئەنجامیدا، ئەمەش زۆر به‌ سوده.

- خه‌وی راست، ئەمەش چەندین جار له‌ خه‌‌ل‌کمان بینیه‌و وشوینی سیحره‌که‌ی پیشاندراوه وراست ده‌رچوه. ئەمەش یان به‌هۆی ئەوه‌یه دوعای کردوه، یان الله به‌زه‌یی پێدا هاتۆته‌وه، یان به‌هۆی بو خوا صولحانیه‌وه‌ به‌...

- ئەو جنۆکه‌یه‌ی له‌ لاشه‌یه‌تی بێته‌ قسه‌ وشوینی سیحره‌که‌ بلی.

^١ عن عائشة: أن النبي صلی الله علیه وسلم كان يُعوذُ بعضَ أهلِهِ بِمِسْحِ يَدِهِ الْيُمْنَى وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا» رواه البخاري ومسلم.

^٢ قاله ابن قيم رحمه الله.

- بە ھۆی گەران و پشکنینی خۆیانەو بەدۆزەو، ئەمەش ھەر بۆ و دروستە.

- بە حێجامە کردن ئاسەواری ئەو سیحرە دەربکریت کە لەلاشەدایە.

* خواردنی ھەوت خورمای عەجوەی مەدینە ھەمو بەیانیک. ئەمەش لە
باشترین دەرمانەکانە وەک پەیامبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەفەرمویت: ھەر
کەسێک بەیانیان ھەوت خورمای عەجوەی مەدینە بخوات، ئەو پڕۆژە نە ژەھر
نەسیحر زیانی پێ ناگەیەنیت. شیخ عەبدولعەزیز ئیبن باز -بە رەحمت بی-
دەفەرمویت: ئەگەر خورمای عەجوەی مەدینە دەست نەکەوت، ئومێد دەکەم ھەر
خورمایەکی تر جێگەی بگرێتەو.

زیکر و چارەسەرەکان زۆرن بە گۆڕەو نەخۆشەکانیش جۆراوجۆرن، ھەر سیحریک
چارەسەری خۆی ھەیە، بەلام ئەمانە کۆمەلێک چارەسەری گشتین بۆ پیش سیحرەکە
ودوای سیحرەکە، کە بەویستی خۆی گەورە دەبێتە شیفای، خۆ ئەگەر ھەست بە
ھیچ نەکرا ئەوا با چەند بارە بکرێتەو، بێگومان سودی دەبێت بە ئیزنی خۆی
تەعالا.

لە کۆتایی ئەو ئەلێن کە صدیق خان وتویەتی: «ھەمو ئیشیک و پارانەو ھەیکە
کە نەخۆشی چاک دەکاتەو و دەرد لادەدا، و بۆ نەخۆشی و دەردەکان سودی دەبێت
و پێی بوتری چاکەرەو، دروستە سودی لی بپیری ئەگەر ھاتو لە قورئان

وسوننه تدا هاتبو، یان له سهله فی صالحمانه وه هاتبیّت، و به تال بیّت له ناو
ومواصه فاته شیرکیه کان، و به زمانی عه ره بی بیّت، ته گهر وا نه بو تهوا حه رامه یا
شیرکه»

وده مه ویت ئاماژه بو ته وهش بکه م، مه رج نیه ته م زیکرانه که سیك بیخوینیّت
که دوکانیکی داناه، یان له ماله وه خوی ته رخان کردوه بو چاره سه رکردنی خه لک،
به لکو هه رکه سیك موسلمان بیّت و بروای به م زیکرانه هه بیّت ده توانیّت بیخوینیّت،
وتا دیندارتر بیّت بیگومان چاکتره.

به لام خۆ ته رخانکردن بو ته م بواره، له کۆندا ته مه نه بوه ونه هاتوه که سیك
خۆی ته رخان بکات بو شیفادانی خه لک، ودوعا به سه ر خه لکدا بخوینیّت، ونه بیته
مایه ی ته زکیه ی نه فسی خۆکردن که په روه ردگار نه هی لی کردوه.

خۆ ته گهر ته وهش کرا تهوا با سنوره شه رعیه کان بپاریزریّت.

جا هه مو موسولمانیک ده توانیّت ته م دوعایانه بخوینیّت به سه ر تهو که سه ی که
نه خۆشه یان سیحری لیکراوه، به لام تا شاره زاتر و پارێزکارتر بیّت دوعاکه ی گیراتره

وکارێگه‌ری زیاتره‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنْ الْمُتَّقِينَ﴾^١، به‌م ئایه‌ته‌ش کو‌تایی به‌ کتێبه‌که‌ دینین...

له‌ په‌روه‌ردگار ده‌پارێمه‌وه‌ سه‌رکه‌وتومان بکات بۆ په‌زامه‌ندی خۆی، به‌ فه‌زڵ و که‌ره‌می خۆی دامه‌زراومان بکا تا ده‌گه‌ینه‌وه‌ به‌ لێقای.

هه‌رچی هه‌قی‌کتان بینی له‌م بابه‌ته‌ و بابه‌ته‌کانی تریشمان به‌ بینراو و بیسراو و خوینراوه‌وه‌، ئه‌وه‌ ته‌نها فه‌زڵی خوايه‌ و به‌س، و هه‌رچی هه‌له‌ و که‌م و کورتیه‌کتان بینی ئه‌وه‌ له‌ نه‌فسی به‌دکاری خۆم و شه‌یتانه‌وه‌یه‌، خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی لێی به‌رین، په‌حه‌مه‌تی خوای گه‌وره‌ له‌وه‌ی به‌ تی‌بی‌نی و سه‌رنجه‌کانی بابه‌ته‌که‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و که‌م و کورتیه‌کان به‌ دیاری په‌وانه‌ ده‌کات. والحمد لله رب العالمین...

=====

^١ سورة المائدة: ٢٧.

پیرستی بابه‌ته‌کان

۵	پیشه‌کی
۸	سیحر له روی زمانه‌وانی وزاراوه‌بیه‌وه
۱۱	ساحیران چونن وچی ده‌که‌ن؟
۱۴	چوئیتی سیحرکردن وئاماده‌بوننی شه‌یتانه‌کان له‌به‌ر ده‌ستی ساحیران
۲۲	بون وراستی وکاریگه‌ری سیحر ویه‌نگه‌کان له‌سه‌ری
۲۲	به‌نگه‌کان له‌سه‌ر بونی سیحر
۲۷	به‌نگه‌کان له‌قورئاندا
۳۶	حه‌قیقه‌تی سیحر به‌به‌نگه‌ی سوننه‌ت
۵۳	حوکمی سیحرکردن
۵۷	به‌نگه‌کانی کافریتی ساحیر له‌قورئان و سوننه‌تدا
۵۹	به‌نگه‌کان له‌سوننه‌تدا
۵۹	سزای ساحیر لای غه‌یره‌ نییسلام
۶۱	سزای ساحیر له‌نییسلامدا
۶۳	پای په‌سه‌ند له‌گه‌ل به‌نگه‌کان
۶۶	جیاوازی له‌نیوان سیحری ساحیران وکه‌پاماتی پیاوچاکان

۷۳	نه‌و نیشانانه‌ی که ساحیری پی‌ده‌ناسریتته‌وه
۷۸	نه‌و نیشانانه‌ی که سیحرلیکراوی پی‌ده‌ناسریتته‌وه
۸۱	هه‌مو شتیئک ته‌نها به‌ده‌ستی خوایه
۹۳	حوکمی پوچه‌لکردنه‌وه‌ی سیحر به‌سیحر
۹۶	حوکمی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌پۆن بو‌لای ساحیرله‌گه‌ل زهره‌ر و زیانه‌کانی رۆیشتن بو‌لایان
۱۰۰	چاره‌سه‌ر چیه؟
۱۲۱	پی‌رستی بابه‌ته‌کان

بانگه‌وا زمان

١ - گه‌رانه‌وه‌یه‌ی بۆ قورئانی پیرۆز و سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) و تێگه‌یشتن و کارکردن پێیان به‌و شیوه‌یه‌ی که سه‌له‌فی صالح لێیان تێگه‌یشتوون و له‌ ژياناندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌.

٢ - پاك كردنه‌وه‌ی ته‌واوی ئه‌و لایه‌نانه‌ که په‌یوه‌ستن به‌ ژيانی موسلمانان له‌سه‌رجه‌م دیاره‌کانی هاوبه‌شی (الشرك) و جووره‌کانی و ووریا کردنه‌وه‌یان له‌ ترسناکی بیدعه و تێکرای ئه‌و بیرو بۆچونه‌ پوچانه‌ی که تێکه‌ڵ به‌ بیرو هۆشیان بووه‌ هه‌روه‌ها پالائتن و جیاکردنه‌وه‌ی سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبەر (صلي الله عليه وسلم) له‌و رپوایه‌ته‌ (ضعیف) و هه‌ڵ به‌ستراو (موضوع)ه‌ بی بنه‌مایانه‌ی که تاییینی پاکی ئیسلامیان له‌ که‌دار کردووه‌ و بوونه‌ته‌ په‌رچ له‌ری پێش که‌وتنی موسلمانان .

٣ - په‌روه‌رده‌کردنی موسلمانانه‌ له‌سه‌ر تاییینه‌ راسته‌قینه‌که‌یان و بانگ کردنیانه‌ بۆ کار پێکردنی و جوانکردن و رازاندنه‌وه‌ (التحلی) یان به‌ته‌واوی ئه‌و ره‌وشت و ئاکاره‌ به‌رزانه‌ی که په‌زامه‌ندی خوایان پی به‌ده‌ست دی و مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی دنیاو دوا پۆژن .

٤ - زیندوو کردنه‌وه‌ی بیرو هۆشی په‌سه‌ن و دروستی ئیسلامیه‌ له‌ ژێر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا له‌سه‌ر ری و شوینی پێشینانی چاکی ئه‌م ئه‌م ئومه‌ته‌ ئیسلامیه‌ له‌ گه‌ڵ لا‌بردن و بنه‌بڕ کردنی هه‌موو جووره‌ ده‌مارگیریه‌کی مه‌زه‌به‌ی و

حزبی که بوونه‌ته مایه‌ی پارچه‌پارچه‌کردنی موسڵمانان و دوور خستنه‌وه‌یان له‌یه‌کتری و کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ن له‌پێی ڕه‌نگ‌دانه‌وه‌ی براهیه‌تی ڕه‌سه‌نی ئیسلامی.

۵- دانانی چاره‌سه‌ری ئیسلامیانه‌ بۆ ته‌واوی ئه‌و گێڕو گه‌رفته‌هاوچه‌رخانه‌ی که له‌ ئارادان وه‌هه‌وڵدانه‌ بۆ ده‌سته‌ به‌رکردنی ژیاڵی ئیسلامیانه‌ له‌سه‌ر ڕێبازی ڕه‌سه‌نی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌ڵه‌ به‌رێزه‌کانی .